

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДРУГА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Пети дан рада
23. октобар 2018. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Друге седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 74 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 86 народних посланика, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Александар Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, имали смо пре неколико дана један велики скандал у Београду када је генерални секретар Северноатлантског пакта на једном београдском факултету, на Филолошком факултету, држао једно предавање и српским студентима објаснио, на питање о агресији и бомбардовању НАТО-а на СРЈ 1999. године, генерални секретар НАТО-а Јенс Столтенберг нам је објаснио како је бомбардовање СРЈ било за наше добро, како је демократија морала да се уведе у Србију под бомбама и како је то било нужно да би се срушио са власти Слободан Милошевић, иако је Слободан Милошевић остао на власти годину и по дана након бомбардовања.

Наравно, ово је невиђени скандал и због тога ме занима шта ће да предузме министар просвете Младен Шарчевић. Какве ће мере да предузме према декану Филолошког факултета проф. Љиљани Марковић, која је иначе била кадар Српске напредне странке и кандидат за одборника на изборима за Скупштину града Београда?

Како је могуће да једна таква особа то приреди усред Београда српским студентима? Да ли је то истина на коју ми пристајемо? Да ли је могуће да смо ми спремни на толика понижења да не смемо да одговоримо ни у Београду на једну такву провокацију?

Очекујем да се декан Филолошког факултета под хитно смени. Иначе, она је имала једну изјаву у јеку београдске кампање када је рекла да СНС на својој листи прикупља само стручњаке и да је то због будућности Србије.

Да ли ћемо због будућности Србије морати да се помиримо с тим да смо сами криви што је 2.500 цивила убијено, што имамо више од 100 милијарди долара материјалне штете од тог злочиначког бомбардовања или, ако то није тако, хајде да видимо да се ова госпођа смени?

Имали смо такође изјаву и Европског комесара за суседство Јоханеса Хана, који је рекао како не треба да се надамо, пошто решавање питања Косова није једини услов за улазак Србије у Европску унију. Подсетићу вас да је Александар Вучић недавно у интервјуу за Ројтерс рекао како жели да постигне свеобухватни споразум са Приштином, али да нам требају онда гаранције да ће Србија да постане члан ЕУ до 2025. године. Сада је јасно да то неће бити тако, да је признање Косова од стране Србије само једно у низу понижења које се тражи од нас и да, свакако, не постоји перспектива Србије у ЕУ.

С тим у вези би требало да нам председник Србије Александар Вучић објасни шта и како даље, да ли ће коначно да одустане од пута евроинтеграција, од срљања у Бриселском процесу у преговорима са тзв. Приштином, или ми настављамо, иако знамо шта нам се спрема.

Још нешто, ниједна посткомунистичка држава није постала чланица ЕУ да прво није постала чланица НАТО-а. Да ли је Србија спремна да се учлани у НАТО како би добила перспективу у ЕУ, то треба да нам се објасни, а то би било највеће понижење досада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик колегиница Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Данас ћу поставити низ питања везаних за проблематику заштите вода Србије.

Пред очима народних власти, органа гоњења који не реагују већ дуго, крај савског насипа, узводно од Новог Београда дивљају бахати људи

угрожавајући безбедност читавог града, оглушујући се осионо о бројне законске прописе, Просторни план Србије, Закон о водама, Кривични закон Србије, Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине па и сам Закон о озакоњењу објеката. Пар стотина људи је саградило викендице на тзв. водном земљишту које се поклапа са ужом, а негде и са непосредном зоном заштите изворишта београдског водовода.

Од 2015. године секретар Секретаријата за послове легализације објеката Немања Стајић није одбио ниједан захтев за озакоњење незаконито изграђених викендица у кориту реке Саве узводно од савских блокова, без обзира на чињеницу да викендице угрожавају насип који брани од поплава више од 100.000 људи у савским блоковима, као извориште воде коју користе сви Београђани. Врхунски стручњаци у области грађевине изјавили су да се ова нелегална градња може окарактерисати као намерно оштећење витално важних система, чиме се угрожавају животи и материјална добра великог броја људи.

Стога, везано за наведену проблематику, постављам следеће питање Министарству пољопривреде, Сектору за воде, Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Министарству за заштиту животне средине, Јавном предузећу „Србијаводе“, као и актуелном градоначелнику Београда.

Да ли ће због невршења своје дужности бити смењен Немања Стајић са дужности секретара Секретаријата за послове легализације објеката, те да ли сте против њега или неког другог одговорног лица надлежног за наведену проблематику поднели кривичне пријаве по члановима 227. и 261. Кривичног закона Србије?

Подсећам, члан 261 – службено или одговорно лице које не предузима прописане мере заштите животне средине или не поступи по одлуци надлежног органа о предузимању мера за заштиту животне средине казниће се новчаном казном или затвором од три године.

Члан 227 – одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, казниће се затвором од три месеца до три година.

Следеће питање – не постоји оправданост за изградњу малих хидроелектрана јер се из њих добијају мале количине струје а уништавају се реке, наводе у Министарству заштите животне средине. Изградња великог броја малих хидроелектрана на рекама Старе планине, рекама копаоничког краја, Млави код Жагубице и осталим бујичним токовима широм Србије може да угрози не само реке у тим заштићеним бисерима природе и живи свет, већ и да остави катастрофалне последице по људе и

животну средину, закључују стручњаци, а с тим се слаже и Министарство за заштиту животне средине. Недавно је и министар Горан Триван рекао да су мале хидроелектране девастирале животне средине и уништавају биодиверзитет у срединама где се направе. Најавио је да ће покренути измену закона који омогућава изградњу малих хидроелектрана у заштићеним срединама.

О погубности малих хидроелектрана јавност су упозорили декани шумарског, биолошког, рударског, геолошког и географског факултета Универзитета у Београду и директор Института за биолошка истраживања. Ако би било изграђено свих 856 објеката, било би обезбеђено највише до 3,5% потребне количине електричне енергије на годишњем нивоу, али би истовремено био уништен највреднији брдско-планински предео као и водотоци Србије.

Стога постављам питања следећим институцијама. Министарству заштите животне средине – да ли су рађене студије утицаја на животну средину везане за добијање сагласности на ове објекте и да ли је Министарство на њих дало сагласност? Министарству пољопривреде и Републичкој дирекција за воде – да ли је и на основу чега дата водопривредна сагласност за изградњу ових објеката? Питање Министарству рударства и енергетике – да ли је зелени динар који се наплаћује сваком домаћинству кроз рачун за струју извор субвенционисања повлашћених произвођача, што у преводу значи да грађани сами плаћају, субвенционишу повлашћене произвођаче и сами плаћају девастирање вода Србије?

Јавном предузећу „Србијаводе“ и ХМЗС и Заводу за заштиту природе – да ли су издали позитивна мишљења за изградњу малих хидроелектрана?

Председнику општине Жагубица господину Сафету Павловићу – да ли је истина да је један од инвеститора мале хидроелектране Рибаре код Жагубице његова фирма *SAPA DEX Company*?

Још једно питање везано за воде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: То за следећи пут, колегинице.

Реч има народни посланик колегиница Санда Рашковић Ивић.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала.

Моје прво питање иде председнику Србије господину Александру Вучићу и оно гласи – када ће нам председник Србије Александар Вучић рећи која је његова политика у вези са Косовом и Метохијом?

Наиме, он је пре неколико недеља на Главном одбору рекао да народ не жели оно што он нуди и да је његова политика поражена. Морам да кажем да није до краја остало јасно шта је он то нудио, нити на основу чега је видео да то народ неће.

Марко Ђурић је пре неки дан на Београдском безбедносном форуму поменуо „отворена питања статуса и територије“, говорећи о КиМ и предложио је размену територије.

Моје питање је – зашто се истовремено вршило бирање да се повуку признања независности Косова, а у исто време се говори и пласира идеја о размени територије када знамо да размена територије подразумева државност, јер граница и територија су својствене државама? Моје следеће питање је – да ли је председник Вучић инструктирао шефа Канцеларије за Косово и Метохију Марка Ђурића да са тако високог места пласира, односно као пробни балон баци ову тему размене територије?

Моје друго питање иде за министра Министарства унутрашњих послова господина Стефановића, а оно је везано за безбедност како у Београду тако и у Србији. Моје питање је – шта министар унутрашњих послова и Министарство унутрашњих послова, уопште, планира да предузме како би се повећала безбедност? Ево, и синоћ је дошло до пуцњаве и то медији јављају да је пуцњава била у близини дечије играонице. Ми смо сведоци да овде у нашем граду лете у ваздух аутомобили са људима, да се врше мафијашке ликвидације и морам да кажем да премлаћивања овако обичних пролазника постају свакодневна појава. Значи, шта господин министар и МУП уопште мисле да предузму да се побољша безбедност у Београду и у Србији?

Треће питање иде ка премијерки Брнабић и министру привреде и оно се тиче текстилне индустрије. Да ли је могуће да у земљи која је имала беспрекорну текстилну индустрију као што је имала Србија данас власт мора да доводи турске инвеститоре да би запошљавала жене и мушкарце да само шију за њих? Наглашавам реч шију, јер ту нема ни креирања ни одабира материјала, ни одабира модела, а ми са друге стране имамо јако много предузетника који су спремни и који су мали и средњи предузетници и баве се текстилном индустријом и текстилом. Ти људи немају никаква подстицајна средства за разлику од турских инвеститора, а Турска је велесила у текстилу и испада као да је Турска доведена овде да погаси и потпуно угуши текстилну индустрију Србије. Моје питање је – зашто се то у Србији ради и зашто се она средства подстицајна која се дају страним инвеститорима у текстилу не дају домаћим предузетницима? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Ана Стевановић.

Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Моје питање упућујем Ани Брнабић, председници Владе и председавајућој Савета за креативне индустрије. Морам на почетку да

похвалим једну чињеницу заиста вредну похвале, а то је да је ове године у српски филм уложено преко милијарду динара. То је свакако похвално и то представља пут да се наша кинематографија врати на стазе старе славе југословенског филма.

Прва карактеристика тог филма била је забрањивање филмова, што је важан део традиције нашег филма и то је нешто по чему су наши филмови и познати. Између осталог, и награде на појединим филмским фестивалима у нашој земљи носе имена по редитељима чији су филмови били забрањивани, између осталог то је Живојин Павловић.

Говорећи о филму „Мезимица“, који је привукао пажњу и подигао прашину у јавности пре неких месец дана, министар културе и информисања Владан Вукосављевић рекао је да забране нема, јер је забрана правни декрет.

Међутим, и у старој Југославији забрањен је само један филм, филм „Град“ из 1963. године. Сценаристи су били Кокан Ракоњац, Марко Бабац и већ поменути Живојин Павловић. Међутим, то је било у Сарајеву, што значи да у Србији ниједан филм никада није био забрањен.

Чињеница да не постоји декрет за филм „Мезимица“ не значи да је забрањен, јер то није потребно. Између осталог, ту се говори о документарном филму „Забрањени без забране“ Милана Никодијевића и Динка Туцаковића. Све у свему, вратили смо се традицији и то је добро.

Проблем је у томе што постоји још једна традиција, а то је пружање услуга страним продукцијама, на чему ова држава инсистира. Протеклих година желимо да велике продукције долазе у Србију, да овде снимају филмове, а чињеница јесте да велике продукције јесу у власништву великих компанија и корпорација.

Моје питање за госпођу Брнабић гласи – да ли велике компаније и корпорације могу да дозволе себи да снимају филмове у земљи у којој су филмови забрањивани? Филмске звезде данас су ангазоване хуманитарно, баве се људским правима и како ће такве звезде пристати да снимају у нашој земљи знајући да овде постоје забране? Свет се променио, али изгледа да владајућа структура у нашој земљи то још увек није схватила.

Брукамо се пред странцима. Између осталог, глумица Аглаја Тарасова, која је требало да глуми у филму „Мезимица“, глумила је у филму „Лед“, који је у земљи Србији видело преко 120.000 гледалаца. Замислите сада када њу буду интервјуисали у Русији која нам је стратешки важна земља, и када буде морала да објашњава због чега је одбила један много велики филм у Русији да би снимала филм у Србији. То је катастрофално по имиџ наше земље. То је толико лоше да је лошије од свега што би могао филм да произведе да је уопште био снимљен у Србији.

Сценариста Димитрије Војнов је свој споран сценарио поставио на интернет и свако ко је добронамеран и ко уме да чита схватиће да у овом филму нема ничег антисрпског нити антидржавног. У питању је класичан жанровски филм, трилер, који би било вредно погледати и штета што га нећемо засад погледати.

Моје питање за госпођу Брнабић гласи – на који начин и да ли Република Србија намерава да исправи ову грешку, због сложеног правног замешатељства, имајући у виду потенцијалне катастрофалне последице у области филмске индустрије, пошто намеравамо да се наметнемо као водећа земља у региону у области филмске продукције?

Друго питање гласи – да ли су цензори узели у обзир све околности пре него што су одлучили да уопште забране овај филм?

Очекујемо, такође, да се ова одлука прилагоди савременом свету, јер је она неодржива и питам се на који начин ће ово бити реализовано.

Традиција забрањивања свакако мора да се прилагоди. Не можемо баш све традиције да обновимо и морају мало да се осавремене. То је ипак до глобализације и до тих европских стандарда који ће нам укинути све те лепе ствари попут забрањивања филмова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прво питање испред Посланичке групе Покрет центра упућујемо министру финансија, и тиче се акциза на нафтне деривате.

Интересује нас да ли је планирано снижавање акциза на нафтне деривате с обзиром на то да оне у малопродајној цени учествују између 53% и 55% , а с обзиром на то да је цена нафтних деривата у протеклих годину дана повећавана за чак 22%, да нам је дизел-гориво најскупље у региону и да је то повећање цена нафтних деривата од 22% у протеклих годину дана много више од реалног процента раста зарада, те уз релативно стабилан курс евра и јак динар то представља и повећање у еврима, што значајно удара на буџете грађана и привреде.

Акцизе се по Закону о акцизама могу смањивати и до 20%, па нас интересује – зашто се, након окончања фискалне консолидације и финансијских резултата којима се Влада хвали, због којих је, ево, укинула Закон о привременом начину израчунавања пензија и престала пензије да умањује, зашто се не примени законска могућност да се ценовни удари, екстерни ценовни удари са светског тржишта нафте не амортизују корекцијом акциза како би се спречио континуиран пораст цене нафтних деривата на домаћем тржишту?

И потпитање – може ли се држава барем одрећи фискалног прихода по основу ПДВ-а који обрачунава на те акцизе?

Ми смо предложили модел којим би се ценовни шокови амортизовали тако што би се уводила степенаста акциза која би, када цене нафтиних деривата расту, била снижавана како би се смирио удар на цене нафтиних деривата.

И потпитање је – да ли је барем планирано да се акциза на гориво ослободе неке угрожене друштвене категорије као што су, рецимо, особе са инвалидитетом, када већ знамо, рецимо, да дипломате могу да купују гориво без акцизе, па плате 70 и нешто динара, уместо 170 и нешто динара литру нафтног деривата.

Друго питање упућујемо Републичком заводу за статистику. Интересује нас – колика је медијана месечне зараде у Србији по месецима у 2018. години? Да појасним. Дакле, не интересује нас просечна зарада. Интересује нас медијана. То је онај статистички податак и то је онај износ зараде од којег мању зараду има половина становништва у Србији, јер према подацима из јануара ове године, 50% одраслог становништва у Србији има приходе мање од 213 евра. Приходе веће од 444 евра има свега 27% становништва.

Дакле, говоримо о чаробној заради од 200 евра, која представља недостижан износ за половну становништва Србије. Ако се хвалимо просечним зарадама од 450 евра, онда то значи само једну једину ствар, а то је да имамо једну малу мањину са изузетно великим примањима, због чега имамо тако искривљену статистичку слику и расподелу зарада, где нам једна четвртина запослених зарађује нешто више од 450 евра, а половина мање од 213 евра.

У том смислу нас интересује да нам Републички завод за статистику достави податке о медијани, јер сматрамо да је податак о просечној заради, с обзиром на искривљену дистрибуцију прихода у овом друштву, потпуно, потпуно безначајан. Поновићу, безначајан је због чињенице да нам је просечна плата статистички толика колика је само због тога што имамо један мали број грађана Србије који имају екстремно велика примања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите, колега.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, помаже Бог свима!

Ја бих желео да поставим веома конкретна питања надлежном министру за државну управу и локалну самоуправу Бранку Ружићу, а тичу се наступајућих локалних избора у Србији, око којих постоји једна велика и значајна контроверза.

Наиме, према календару локалних избора који треба да буду одржани до општих локалних избора на пролеће 2020. године, постоје

само две општине у којима треба да буду одржани избори. Једна је општина Лучани, где избори треба да буду одржани до краја ове године јер у децембру истиче мандат од четири године СО Лучани и друга је општина Медвеђа која у септембру идуће 2019. године треба да има локалне изборе.

Дакле, у овом тренутку не постоји у календару локалних избора ниједан други град или општина где би требало да се одрже локални избори пре обједињених локалних избора на пролеће 2020. године.

Моје питање за министра је врло конкретно.

Под један – када ће бити расписани локални избори у општини Лучани? Зашто не можемо да знамо термин тих избора и шта се и како око свега тога манипулише?

Под два – да ли је тачна информација до које сам дошао, да Српска напредна странка размишља да вештачки изазове локалне изборе у још најмање три општине, који ће бити расписани у истом термину када и избори за општину Лучани? Мисли се, пре свега, на општине Кула, Кладово и Дољевац. Ево, колега Владимир Орлић ми сугерише да планирају још најмање две општине, у којима би паралелно са општином Лучани расписали изборе до краја ове године или почетком следеће године.

Откуда ови избори? Да ли ће они бити противзаконито и вештачки изабрани? Да ли су то општине у којима не постоје локални медији и нема никаквих услова за регуларне изборе? Да ли тиме Српска напредна странка жели да сакрије оно што их чека у општини Лучани, а то је један озбиљан, да тако кажем, изазов изборни, јер Савез за Србију се први пут појављује на једним изборима, управо у општини Лучани и тамо имамо једну ситуацију да видимо да ли уопште у Србији више има поштених и фер локалних избора или не? И зашто се изазивају, ако је то план, вештачки, противзаконити, локални избори на другим местима? Да ли да би се скренула пажња са свега онога лошег што је власт СНС-а и СПС-а урадила за претходне четири године у општини Лучани?

А ево да видимо, и то је моје питање такође за министра за државну управу и локалну самоуправу, зашто нису испуњена следећа предизборна обећања. Зашто није враћен основни суд у Гучу, а било је предизборно обећање Српске напредне странке? Зашто није отворено хиљаду нових радних места како су то обећавале СПС и СНС? Зашто нису асфалтирани путеви општинског реда у Драгачеву? Зашто није завршена спортска хала у Лучанима, а и то је било предизборно обећање? Зашто нема практично каквог улагања у село и пољопривреду и зашто није реконструисан и обновљен базен у Лучанима што је, такође, било локално предизборно обећање?

Шта се онда радило за ове четири године? Све време су постојале само свађе између политичара СНС из Горњег и Доњег Драгачева, конкретно, између Слободана Јоловића, највећег политичког прелетача Драгачева и Радоша Миловановића, директора Наменске индустрије „Милан Благојевић“ из Лучана и практично је блокиран рад и живот у Драгачеву због сукоба ова два водећа политичара СНС-а.

Последице су сурове. Општина је пала на испод 20.000 становника. За четири године две хиљаде људи се одселило из општине Лучани и ако се овако настави, за неколико година Драгачево ће имати нула становника.

Пример ваше власти је управо реновирање пута између Лучана и Гуче којим сада можете доћи од Лучана до Гуче тек за сат времена, јер не може месецима да се реновира тај пут, као и онај чачански вијадукт који касни више месеци.

Да не говорим да ништа није урађено ни за младе, ни за село и пољопривреду. Нити има нових радних места, нити функционише канцеларија за пољопривреду и привреду, а да не говорим о трагедији малинара и других пољопривредника, посебно оних који производе јагодасто...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, поставите коначно питање. Не морате да правите предизборну кампању овде у Скупштини за предстојеће локалне изборе. Можете у некој дискусији, ако сте довољно вешти.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Како да вам кажем, господине председавајући, ја сам први народни посланик откад памтим у овом сазиву, за ове две и по године, који је прекинут за време постављања посланичких питања. Ја вам заиста честитам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Можда сте досад у нечему и били први, али у овоме нисте, будите у то уверени.

Затражите поново реч.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала вам пуно.

Мислим да сам имао низ конкретних питања, али, имам и још неколико веома конкретних питања.

Прво је да ми се доставе сви финансијски резултати пословања Сабора трубача у Гучи у последње четири године за време власти Српске напредне странке.

Друго, да ми се одговори на питање – зашто је направљен сукоб са удружењем угоститеља у Гучи?

Треће, да ми се одговори на питање – шта општина Лучани ради у подршци рађања младим брачним паровима?

Да ли ће бити приватизована Наменска индустрија „Милан Благојевић“ у Лучанима? Да ли ће велики део радника бити отпуштен и да ли ће бити смањене њихове плате због приватизације у коју их води СНС по новом закону о приватизацији наменске индустрије у Србији? Да ли је то конкретно и да ли грађани Лучана могу да очекују да ће највећа фабрика овога краја, Наменска индустрија у Лучанима бити приватизована од стране СНС-а и као ПКБ и РТБ Бор бити продата Арапима и да ли ће радници тамо изгубити своја радна места и плате им бити смањене?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Енис Имамовић.

Изволите, колега.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала.

Јуче је навршено 26 година од злочина у Сјеверину када је 16 људи, грађана ове државе, мучено, отето и убијено само зато што су били Бошњаци. Многе детаље овог злочина јавност добро зна. Знамо да су их отели из аутобуса на редовној линији Рудо–Прибој, знамо да су након легитимисања свих путника извели само Бошњаке, 15 мушкараца и једну жену, да су их камионом одвезли у правцу Вишеграда, у мотел „Вилин влас“, где су их претресли, мучили, а потом и свирепо убили на обали реке Дрине.

Много тога о овом злочину се данас зна, међутим, ни ми а ни јавност још увек не знамо ко су налогодавци, инспиратори овог злочина. Не знамо ни где су тела наших убијених сународника и док њихове породице, поред посмртних остатака, трагају и за правдом, ми не знамо зашто овим жртвама и њиховим породицама није додељен статус цивилних жртава рата.

Зато поново постављам питање овог пута у својству председника Републике Александру Вучићу, да ми одговори, а такође и председници Владе, министарки правде и Тужилаштву за ратне злочине – зашто ови људи још увек нису добили статус цивилних жртава рата?

Чланови породица жртава су покренули управни поступак за стицање овог статуса. Међутим, сви њихови захтеви су одбијени. Они су 2007. године поднели тужбу против Републике Србије због њене логистичке и финансијске подршке војним и паравојним јединицама босанских Срба, као и због пропуста органа да заштите своје грађане на државној граници коју су отмичари прешли са камионом пуним отетих људи.

Овакво понашање државе и њених судова према несталим и убијеним Бошњацима и њиховим породицама представља врло тешке и озбиљне поруке за све и за читав бошњачки народ који живи у Републици Србији. Зато тражим и објашњење од председнице Владе зашто је Влада

из Акционог плана за поглавља 23. и 24. избацила обавезу расветљавања ових злочина. Ана Брнабић је у то време била и министарка управо на челу министарства које је, упркос нашим захтевима, ове захтеве и ова питања избацило из Акционог плана.

Поред жртава отмице у Сјеверину, ми још увек чекамо на правду за жртве отмице у Штрпцима, гранатирање бошњачког села Кукуровићи од стране Ужичког корпуса и друге злочине у Санцаку који су за жртве имали Бошњаке, грађане ове државе. Дакле, ово су људи који су били жртве организованих војно-полицијских и паравојних структура у Србији.

Данас је Србија на папиру кандидат за чланство у Европској унији. Ми се боримо да земља у том процесу коначно постане демократска земља, заснована на владавини права, на правди и на једнакости за све њене грађане. Међутим, од правде и једнакости данас нема ни трага ни гласа и ми данас живимо у земљи у којој се величају злочини и злочинци, а прогањају се правда и праведници.

Запитајмо се каква је будућност земље са таквим стањем ума. Каква је будућност Бошњака у Србији уколико ови злочини из скоре прошлости остану нерешени? О каквом поверењу у државу и државне органе и институције ми можемо да говоримо уколико ти органи и институције најгрубље крше, изругују се и иживљавају се над правом и над жртвама и над правдом, а Влада у исто време каже да за решавање и расветљавање ових злочина нема места у Акционом плану? Зар неко мисли да је ово начин да се врати поверење у државу и државне органе? Ја не мислим тако и због тога ми је важно да одговоре на ова питања и објашњење добијем у законском року. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, колега Арсићу.

Моје прво питање упућено је министру здравља Златибору Лончару, али и јавном Тужилаштву, за које дубоко верујем да је надлежно за ово што ћу питати.

Наиме, 19. октобра ове године, пре свега неколико дана, јавност је потресла информација коју је објавила наша грађанка Виолета Цветковић, која је у видео-снимку који је објавила устврдила да су њено болесно дете лекари одбили да прегледају. Након тога је уследио један рат информацијама између лекара дотичног дома здравља и саме Виолете Цветковић. Међутим, оно на шта се односи моје питање је оно што се десило сутрадан, 20. октобра 2018. године, када се у таблоиду „Информер“ појавио здравствени картон ове жене, када се у том таблоиду написао датум када је она извршила абортус, када је објављен њен досије, када је

писано да је била у секти, да је раније била осуђивана и да се, вероватно са жељом да се читаоци овог режимског таблоида одврате од тога да верују у било шта што је она написала, устврдило да је она извршила абортус на Бадњи дан.

Моје питање Тужилаштву је – докле је стигла истрага која ће утврдити да ли су тачни подаци који су о грађанки Виолети Цветковић у режимском таблоиду „Информер“ објављени? Уколико су ти подаци тачни, онај ко је „Информеру“ јавио, дојавио или омогућио да дође у посед њеног здравственог картона је починио озбиљно кривично дело.

Моје питање Златибору Лончару је – шта је урадио по овом питању? Шта има намеру да уради поводом чињенице да један режимски таблоид на овакав начин прогања једну нашу суграђанку? Да ли је свестан колика је штета нанета тој жени и у колику је она опасност доведена? Моје питање је – шта је Министарство здравља урадило поводом чињенице да су се нарочито осетљиви подаци о једној нашој суграђанки и грађанки Републике Србије нашли у режимском таблоиду „Информер“ који у својој пракси да гази преко свега и свакога ко критикује било шта у овој држави, није презао од тога да учини чак ни овако једну скандалозну ствар?

Друго моје питање је упућено председнику Републике Србије. Он је, наиме, пре два дана, обилазећи фабрику текстила код Краљева у месту Адрани изговорио уз, како бих рекла, квазимангупски осмех, следећу реченицу директору те фабрике уз, наравно, мизогине опаске о томе како Турци треба да чувају наше жене и воде рачуна о њима. Цитирам председника Републике Србије: „Па ти си све жене узео да раде. Па зато си ти срећан, мислиш да ћеш... Еее“.

Моје питање председнику Републике Србије је – да ли би могао да заврши ову реченицу? Да ли би могао да нам објасни шта је тачно мислио да каже? Шта он тачно мисли да послодавац који је запослио све жене очекује од својих радница? И пошто смо већ у исто тако поменутих режимским таблоидима, ми које смо ово питање покренуле јуче, мислим на посланице ДС-а, већ назване именима које зарад достојанства Народне скупштине не бих понављала овде, молим вас да ово питање проследите и само да га замолите да заврши реченицу, па да онда и ми жене знамо шта њему да кажемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има колегиница Мирјана Драгаш.

Изволите.

МИРЈАНА ДРАГАШ: Поштовани председавајући, поштовани посланици, искористила бих данас могућност за постављање питања председници Владе госпођи Брнабић, али и министру за државну управу и локалну самоуправу пре свега, а питање се у ствари односи на инспекцијски надзор, односно спровођење Закона о инспекцијском

надзору, који је Скупштина усвојила 2015. године. Мењали смо га у овој години.

Наиме, доносећи законе у овој скупштини, сваки пут смо оцењивали њихов високи квалитет, значај за реформу односа у друштву, значај за реформу у областима на које год се односила, здравство, привреду, пољопривреду итд. Закони и јесу у великој мери квалитетни. Када се уочи неки проблем, Скупштина је ту увек спремна да изврши измене и допуне закона. Међутим, у животу се често срећемо са тим да се закон недовољно спроводи или неадекватно или да има неке друге проблеме који се често односе и на сам инспекцијски надзор.

Реформом инспекцијског надзора Министарство државне управе и локалне самоуправе, као и ми, поставили смо систем тако да он има систем инспекцијских служби уређен на савремен начин, онако како је то уређено у земљама Европске уније и другим земљама савременог света. Уведен је субјект, uveden је нови термин „субјект од поверења“, а укупно, савремени инспекцијски системи се базирају у ствари на процени ризика за разлику од оног претходног приступа, тзв. стопостотне или тоталне контроле. Овај приступ, нови, наравно, ми смо подржали, односно одобравамо га.

Међутим, с обзиром на то да се наше друштво налази, могу рећи у транзицији, односно многе области доживљавају потпуно нове реформе, нови приступ у пословању итд., неопходно је да постоји и класичан инспекцијски надзор. То смо видели код расправе, на пример, о закону из области животне средине, затим санитарне инспекције, инспекције рада, грађевинске, здравствене, пољопривредне итд., готово да нема животне области у којој ова тема на одређен начин није присутна. Неадекватним, односно недовољним бројем инспектора који су на терену, а недовољним примењивањем овог претходног новоуведеног система, ми у ствари имамо недовољно покривено ово подручје надзора и самим тим недовољно или неадекватно спровођење закона.

Зато је у ствари моје питање – како обезбедити бољу и већу ефикасност у спровођењу закона, бољу и већу ефикасност надзора, односно саме инспекцијске контроле, а тиме и већи квалитет и функционалност у спровођењу закона?

Истовремено, може се поставити код ове области и питање – може ли се, на пример, у наредном планирању буџета разматрати и донети одлука да се независно од ограничења броја запослених у државних органима, на одговарајући начин и у већем броју повећа број инспектора у нарочито осетљивим областима и категоријама рада као што су, на пример, баш здравље становништва, пољопривреда, екологија итд.

Када је реч о буџету, може се поставити и питање – да ли је у појединим областима, у сваком од ових закона, не само у овом

министарству или не само одлуком Владе, председнице Владе него сваког министарства појединачно размотрити та могућност појачавања надзора и рада инспекцијских служби?

Тиме бисмо, у ствари, обезбедили да управо функционалност закона буде у већој мери спроведена и већа ефикасност и квалитет живота и здравља становништва, а тиме бисмо обезбедили не само ону репресивну меру у спровођењу закона, него и ону једну едукативну, јер бисмо у спрези и једног и другог система обезбедили већу одговорност свих привредних субјеката у спровођењу закона и њихов квалитет пословања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, због части и образа не само државе Србије, него и правосудних органа, дужан сам да поставим следеће питање. Оно се односи на Министарство правде. Да ли је тачно да су због тешких злочина који су почињени у име српског народа процесуирани тзв. случајеви, а кажем да се ради о тешким злочинима у Сјеверину и Штрпцу, да су кривци изведени пред лице правде? Да ли је то тачно или не? Кажем и да је требало да буду изведени пред лице правде. Најбоље по српски народ би било да то нису ни починили и да се никад више такви злочини не учине. Да ли је тачно да су представници српске државе и српских политичких странака увек говорили да су то тешки злочини?

Моје друго питање је – да ли је тачно да случајеви „Тузланска колона“, „Добровољачка“, у којој су побијени војници у повлачењу по споразумима, у којима је учествовала и међународна заједница или војне мисије, да ти случајеви, ти кривци у тим такође тешким злочинима који су учињени према српском народу, према младим српским војницима, никада у Босни и Херцеговини а ни ван БиХ, да подсетим на случај Ејупа Ганића итд., никада нису процесуирани?

Да ли ми имамо мање и више вредне жртве у грађанском рату који је, по мени, изазван више споља него изнутра, јер није тешко завадити балканске народе али за то увек треба чинилац споља? Да ли је чак тачно да и у Подрињу не можете на прсте набројати...? Мислим да нико није кажњен око Сребренице за 3.267 особа, да нико никада није одговарао за одсечене главе које су они Мехмедовићи носили по Сребреници, да нико никада није кажњен за злочине у Подрињу, а ради се о хиљадама српских жртава. При томе, жао ми је што морам жртве национално да пребројавам,

то не чиним ја, то је урадила међународна заједница, правосуђе у БиХ. Дакле, злочин над Србима и није неки злочин. Да ли је чак тачно да су протагонисти тог злочина слављени као хероји у БиХ? Не само да нису кажњени, него су их Бошњаци, а и неки наши, славили као хероје.

Ово је мајица на српском глумцу, мајица са ликом Јове Дивљака, учесника у злочину над српским војницима у „Добровољачкој“ који су се повлачили по договору и споразуму, који су имали не само две војске, већ је био и Унпрофор, или како се та међународна мисија звала. Да ли је ово тачно што ја питам?

Још једном морам да кажем да жалим над свим жртвама, чак више над онима од српске руке. Али такође бих волео да једном неко у Скупштини БиХ на овај исти начин изрази жаљење над злочинима који су се недвосмислено десили а нису кажњени. Жртве имају право на једнакост, имају право на правду да починиоци злочина, ма из ког народа су били, буду кажњени на исти начин.

Моје следеће питање је везано за изборе у Лучанима. Да ли је Бошко Обрадовић свој оптимизам базирао на проценама Ђорђа Вукадиновића? Ако је он испитивао ко ће победити у Лучанима, ја онда верујем да су они већ победили са 105%. Он обично то помножи једно 10 пута, колико се сећам. А у таквој ситуацији, жао ми је, колеге из СНС-а, ви нисте прешли цензус.

С тим у вези питам органе Владе Републике Србије, Министарство финансија или оног ко контролише „Лутрију Србије“ – да ли је тачно да је једне године за време владавине странке бившег режима „Лутрија Србије“ била у годишњем, минусу? Да ли је тачно да је из „Лутрије Србије“ за истраживање „Нова српска политичка мисао“ Ђорђа Вукадиновића добила 2.400.000 динара, за истраживање, чини ми се, да ли сте задовољни својим животом?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бобан Бирманчевић.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани грађани Србије, своја питања упутићу Министарству унутрашњих послова, министарки правде и Јавном тужилаштву.

Прво питање постављам, а јако је битно и значајно за све грађане Србије, а везано је за претње које су упућене председнику Републике Србије и премијерки Републике Србије. Такав акт једноставно заслужује процесуирање и заслужује да грађани знају зашто и како и под којим условима је неком дозвољено да прети вешањем у Београду на Теразијама председнику Републике Србије, председнику који је добио подршку својих грађана и који се налази на тој функцији управо захваљујући својим грађанима.

Друго питање постављам такође Министарству унутрашњих послова, Министарству правде и Тужилаштву, а везано је за Жељка Веселиновића и претње силовањем премијерке, претње које су свима познате и иза којих стоји не само Жељко Веселиновић него управо и њихов савез и први поменути у првом питању такође је члан тог савеза. Очекујемо да држава одради свој посао и да они који прете силовањем премијерке буду награђени у складу са законом.

Треће питање такође МУП-у, Министарству правде, али и Тужилаштву, везано за градоначелника града Шапца Небојшу Зеленовића, такође једног од оснивача Савеза за Србију. У том савезу нема никог ко не прети, не уцењује, не купује гласове и не обмањује грађане. Питање везано за градоначелника Шапца је, пре свега, питање за 72 стана који су, једноставно, по налазу ДРИ нестали и који постоје у Шапцу. Кома су подељени, како су подељени и ко је имао право да 72 стана подели, а да у буџету нема нити једног динара прихода од та 72 стана, нека испитају државни органи.

Према истом градоначелнику упућено је и следеће питање, а везано је за пет милиона евра. Жалба Вишем суду на пресуду Основног суда упућена је још пре два месеца и још увек није добила одговор. Грађани Србије и грађани Шапца очекују одговор – где је и када ће бити одговорено колико је и ко је у праву за злоупотребу од пет милиона евра? Питање директно Тужилаштву и МУП-у – зашто и када ће бити процесуирани они који су тих пет милиона евра заједно са Небојшом Зеленовићем потрошили, а познато је свима да су јавне набавке спроведене без било каквог папира, без било какве документације, да су милионски износи пребацивани на рачуне приватних фирми? Када ће МУП утврдити које су те фирме и ко је потрошио та средства?

Следеће питање је такође везано за једног од оснивача Савеза за Србију, који је од 2016. године куповао гласове. У питању је Небојша Зеленовић, градоначелник који је куповао гласове за локалне и републичке изборе 2016. године. Његов активиста Веселиновић је то признао у Основном јавном тужилаштву. Моје питање је – када ће бити процесуиран налогодавац а то је Небојша Зеленовић? Онај ко купује гласове, мора за то да одговара.

Следеће питање је упућено Министарству финансија, а питање је везано такође за буџет града Шапца. Од 2016. године нити једно запослено лице у градској управи и јавним предузећима града Шапца није запослено у складу са законским процедурама. Нити једно једино лице није запослено у складу са законом. Запослени су само они који су донели 50 или 100 сигурних гласова за Небојшу Зеленовића. То је, такође, предмет који мора угледати светлост дана и који мора добити одговор.

За 100 сигурних гласова добијао се посао на неодређено време, за 50 сигурних гласова за Небојшу Зеленовића и Душана Петровића на одређено време, при чему нити једно једино запошљавање у 2016. години није било у складу са законом. Очекујем од Министарства финансија одговор колики су то износи и када ће они који су дали налог за запошљавање које није био у складу са законом бити за то и кажњени.

За крај питање – када ће градоначелник Зеленовић одговарати за претње одборницима и медијима који не мисле исто као Небојша Зеленовић и Савез за Србију? Када ће Савез за Србију једноставно бити процесуиран у складу са свим претњама, уценама и лажима које изговарају откако су се основали?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Душко Тарбук, др Жарко Обрадовић, Ђорђе Милићевић и Гордана Чомић.

Настављамо рад.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ГРАЂЕВИНСКИМ ПРОИЗВОДИМА** (наставак претреса у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима о 1. тачки дневног реда, Предлогу закона о грађевинским производима, позвани да седници присуствују проф. др Зорана Михајловић, потпредседник Владе и министар грађевинарства, саобраћај и инфраструктуре, Александра Дамјановић, Миодраг Поледица, Имре Керн и Зоран Лакићевић, државни секретари у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Јованка Атанацковић, Ђорђе Милић и Зоран Илић, помоћници министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, и Божана Лукић, самостални саветник у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Колега Јоловићу, изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, у члану 1. Предлога закона о грађевинским производима додаје се став 2. који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на равномерни развој.

Предложени амандман има за циљ да нагласак на равномерни развој, јер пут Србије ка придруживању Европској унији подразумева, поред многих других реформских процедура, и припрему за прилике и захтеве конкурентног заједничког тржишта и ово захтева велику посвећеност квалитету производа и услуга.

Успостављање националног система инфраструктуре и квалитета има вишеструки циљ. Пре свега, представља предуслов слободног протока робе и отклањања техничких баријера у трговини, а главни је показатељ пласирања безбедног производа на тржиште и представља структуру која има директан утицај на иновације и конкурентност и предуслов је за приступ међународним тржиштима и показатељ је мере у којој су потрошачи заштићени, а подршка је економском развоју уопште.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, даме и господа народни посланици, у Нишу је ове године одржан пословни форум „Србија–Бугарска“, на коме је била присутна и потпредседница Владе и која је искористила прилику да позове бугарске компаније да учествују у инфраструктурним пројектима у Србији и да заједно са компанијама из Србије раде на модернизацији пруге Ниш–Димитровград и ауто-путу Ниш–Приштина.

Владе Србије и Бугарске ће се трудити да унапреде сарадњу и да спољнотрговинску размену доведу чак на три и по милијарде евра. По успешности сарадње ми можемо да будемо пример земљама у региону. Наравно, ауто-пут Ниш–Мердаре–Приштина је добра прилика за сарадњу. За Србију и Бугарску важни су инфраструктурни пројекти, завршетак Источног крака Коридора 10, гасовод Ниш–Димитровград, као и модернизација пруге Ниш–Димитровград.

На том пословном форуму било је око 90 предузећа из Србије и око 40 компанија из Бугарске. Ово је конкретан пример међународне сарадње наше земље са земљама у окружењу. Тако настају међународни споразуми који Србију чине модернијом, уређенијом и напреднијом у смислу испуњавања високих стандарда.

Из области Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре досада је реализовано око 30 међународних споразума који за резултат имају озбиљан развој инфраструктуре код нас.

Овај предлог закона управо ће у области грађевинских производа утицати на то да наша земља може да испуни светске стандарде и по

питању квалитета, али то ће утицати и на конкурентност, односно подићи ће конкурентност домаћих производа на страним тржиштима. На тај начин ће и привреда у области грађевинарства достићи висок степен развоја. Према томе, доношење овог закона је нужно, јер ће се решити многа питања из ове области. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Колега Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, уважена госпођо Михајловић, ваше министарство је дало значајан допринос економском развоју Републике Србије по више основа. Пре свега, број издатих грађевинских дозвола од увођења електронског система се увећао за скоро 142%. Република Србија је 2014. године била 182. држава на свету по броју издатих грађевинских дозвола, а у 2018. години смо постали држава која је по Дуинг бизнис листи Светске банке 10. држава на свету по броју издатих грађевинских дозвола. Мислим да то само по себи говори колико вам је пошло за руком, наравно, заједно са вашим колегама из Владе и у сарадњи са председником Републике Александром Вучићем, да оживите грађевинску индустрију у Србији, да упослите нашу грађевинску оперативу и да на тај начин допринесете једном свеукупном економском развоју Републике Србије.

Ваше министарство је, наравно, имало важну улогу и у привлачењу инвестиција. Ја желим посебно да нагласим да су у последње четири године забележене инвестиције у појединим општинама у којима нико од државних функционера није био још од Титовог времена, попут Крупња, попут Владичиног Хана, Лебана, Житорађе. То су све сада општине у којима су отворене нове фабрике, нови погони, нове компаније, у којима људи раде и у којима могу да од својих плата издржавају себе и чланове својих породица.

Оно што је, такође, важно да се нагласи, а не би било могуће без реформи које је спровело ваше министарство, јесте и чињеница је Србија у последње четири године успела да привуче највише директних страних инвестиција од свих држава у региону и по томе смо апсолутни лидер у региону западног Балкана. У последње четири године у Србији је отворено близу стотину нових фабрика. Трећи смо у Европи по растру БДП-а, а трећу годину заредом бележимо суфицит у буџету.

То су изванредни резултати. То говори да је Србија на добром путу и да Влада Републике Србије, да ваше министарство, да председник Републике Србије воде мудру и одговорну политику, која води рачуна апсолутно о сваком делу територије Републике Србије.

Касније ћу у својим излагањима да истакнем колико је инвестиција отишло на Косово и Метохију као саставни део Републике Србије. Мислим да ћемо тако на најефектнији могући начин да демантујемо оне који покушавају вама лично и Влади Републике Србије да спочитавају да сте урадили нешто што је на штету државе Србије када је у питању КиМ.

Оно што желим на крају овог данашњег излагања да кажем јесте да ћете имати подршку за све законе које сте предложили. Мислим да су ти закони још један корак напред у реформи области урбанизма, грађевинарства и просторног планирања.

Што се тиче ових малициозних коментара на рачун Александра Вучића, ми смо о томе јуче причали. Александар Вучић се са највећим поштовањем односи према женама. Рекао је и замолио је турског инвеститора у Краљево и захвалио му се што ће у Краљево бити запослено 2.500 грађана Краљева и околине. Дакле, 2.500 грађана. То уопште није мала бројка ако имамо у виду чињеницу да је Краљево економски потпуно девастиран град у периоду од 2008. до 2012. године, а и пре тога је био. Захвалио се турском инвеститору што ће да запосли не само младе жене од 20–25 година, него и оне жене које, према свим статистикама је то показано, теже налазе посао.

Дакле, Александар Вучић се није, како је рекла једна колегиница, полумангупски и шеретски обратио председнику управног одбора турске компаније, него је истакао оно што цела Србија зна, само они то неће да признају, а то је да је веома тешко данас у Србији за жену наћи посао ако има између 40 и 50 година. Зашто? Па зато што сви траже релативно младу радну снагу. Тешко је запослити и мушкарце од 50–55 година. Исто тако, тешко је запослити и жену. Овај турски инвеститор је преузео обавезу да запосли, и сам је изјавио да ће да запосли и жене које су у старости између 40 и 50 година. И Александар Вучић му се само на томе захвалио.

После тога, у недостатку других аргумената, шта је уследило? Ја сам то читао јуче по друштвеним мрежама. Салва најгорих могућих увреда на рачун Александра Вучића, Српске напредне странке и свих нас који га подржавамо. Те је битанга, те је човек који мрзи жене, те је сишао са навијачке шипке, те је пуштен из кавеза. Питај бога шта све нису написали за човека који је омогућио да у Краљево дође једна инвестиција у вредности од 35 милиона евра и да се у Краљево запосли 2.500 људи. И то само показује шта они умеју да раде. Умеју да мрзе, умеју да вређају и оно што су показали, то је да у време своје власти умеју да се богате, а да грађане Србије остављају без радних места.

Ви сте, госпођо Михајловић, заједно са Владом Републике Србије и Александром Вучићем показали да Србија може да се води на један потпуно другачији начин, да може да се води рачуна о свим деловима

Републике Србије укључујући и КиМ, а да посебно треба улагати у оне општине које су крајње неразвијене, као што су оне које сам малочас набројао, у којима нико од државних руководица деценијама није био.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Морам да признам да када смо јуче слушали шта се све писало против Владе, пре свега против председника због тога што се отвара, односно поставља камен-темелјац за нову компанију где ће бити запослене, односно отвара се нова компанија где ће бити запослене пре свега жене и то у оном добу, животном добу када није баш једноставно доћи до посла и то жене одлично знају, морам да признам да прво нисам веровала, а друго, мислим да је то стварно шизофрено од оних који то раде.

Дакле, заиста јесте за сваку осуду такво понашање, али ја мислим да то говори пре свега о онима који се тако понашају и тако пишу, јер нису само у питању, то нису никакве критике, дакле, то су, пре свега врло ружне речи изговорене против оних који доносе посао. И мислим да то заиста сви треба да осудимо и чак мислим да странке које стоје иза тога треба да осуде такво понашање и такав говор мржње, поготово када говоримо о женама које јесу много мање запослене него мушкарци и за које није једноставно наћи посао и створити услове да се појаве у друштвеном, политичком и економском животу Србије. Тако да сам просто морала, такође, и ја да реагујем.

А оно што сте ви рекли, мислим да је, такође, важно, говорећи о овом закону, поменули сте, између осталог, издавање грађевинских дозвола. Често се чује од опозиционих посланика у Парламенту како се ништа није урадило у области издавања грађевинских дозвола, али ја мислим да, тражила сам овај графикон, он све говори и волела бих да се види. Дакле, овде видите, прво, 2008. годину, где смо били 149, па, на пример, 184, па 186. А погледајте, овде смо 10. у свету. То није само одраз промене у грађевинарству. То је одраз промена у комплетној привреди, дакле, и нових фабрика, и фискалне консолидације. Све заједно нам је дало могућност да можемо да будемо водећи на свим светским листама. Према томе, колико год причали против и Владе и председника, мислим да су важни подаци и оно што грађани виде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Изволите, колегинице.

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштована госпођо министарко, колеге народни посланици, поштовани грађани, поднела сам овај амандман како бих ову законску одредбу прецизније дефинисала, а све у жељи да укажем на утицај овог закона на унапређење међународне сарадње.

Законом о грађевинским производима успоставља се национални систем квалитета грађевинских производа који ће представљати основ слободног протока робе на међународном тржишту, као и отклањања бројних техничких баријера у међународној трговини. Очекујем да ће нам овај закон помоћи да успоставимо највише стандарде у области грађевинарства по угледу на најразвијеније земље света.

Доношење овог закона само ће бити још једна од бројних активности Владе којом се Србија крупним корацима приближава најуспешнијим земљама света.

Волела бих да могу да кажем да је 2010, 2011, 2012. године у Србији грађевинска оператива била моћна, извозно оријентисана али, нажалост, то не могу. Краљевачки грађевински гиганти попут „Каблара“ и „Керамике“ деценијама су пре тога градили и радили широм света, почевши од Европе, преко Либије, Ирака, Ирана, и широм Азије и Африке, али у овом тренутку они су, попут бројних других грађевинских предузећа, пропали, као и читава економија наше Србије.

Србија је те 2010, 2011, 2012. године била на корак до амбиса. Данас је Србија земља градилишта и никада се у скоријој историји Србије није градило више путева, фабрика, здравствених објеката, школа, дечијих игралишта. Грађевинска оператива полако стаје на ноге и надам се да ће ускоро, захваљујући и овом закону, лакше и брже изаћи на међународно тржиште, када је оно много отвореније за све фирме које долазе из Србије.

Данас је Србија захваљујући председнику Александру Вучићу, који је преузео одговорност и донео тешке одлуке, угледна, поштована и добродошла свуда у свету и ми из СНС-а смо посебно поносни на то. Његовим личним односима и дипломатским напорима Србија добија на значају и мења се политика према нашој држави. Његовим личним ангажовањем у Краљеву су отворене две нове фабрике, „Леони“ и „Тај група“. Те фабрике ће у наредном периоду запослити преко пет хиљада људи, преко пет хиљада грађана и грађанки и хвала му за то. Хвала му и за то што ће на тај начин добити прилику да раде и они грађани преко 40 и 50 година. Кад кажем грађани, посебно мислим на грађанке, јер су оне у овом тренутку тзв. тешко запошљива категорија становништва.

Без обзира на то што опозиција покушава то последњих дана да својим спиновањем омаловажи, ја сам сигурна да код грађана и код

грађанки то неће умањити ни најмање значај отварања тако велике две инвестиције за потпуно девастиран град какав је био Краљево 2012. године. Хвала му и у име свих Краљевчана, посебно што им је омогућио бољи живот. Одговорна економска политика, политика мира, стабилности и сарадње са свим земљама света, а посебно са земљама Европске уније, Кином, Руском Федерацијом, Америком, коју последњих година води СНС на челу са Александром Вучићем, Србију је учинила угледном земљом у свету.

Сигурна сам да ће закон који је на дневном реду још више олакшати српској грађевинској индустрији међународну трговину, чиме ће се још више унапредити међународна сарадња. Управо из тог разлога сам и поднела овај амандман. Ово заиста јесте изузетно важан закон који ће свакако утицати и на привреду и на међународни положај Србије упркос оспоравању појединих представника опозиције, посебно мислим на евроскептике.

Врло је важно што ће се овим законом уредити један систем који ће бити упоредив у међународном систему контроле грађевинског материјала. Зато, поштована госпођо министарко, Влада Србије има пуну подршку Посланичке групе СНС у настојањима да уподобите законску регулативу са међународним стандардима, како би се омогућио несметан раст и развој живота у Србији и бољи живот наших грађана.

Још једно морам да подвучем. Такозвана опозиција овог парламента не може и никада неће успети својим спиновањем да утиче на свест грађана и да забораве шта су они радили пре те 2012. године, а шта је Србија данас 2018. године, захваљујући Српској напредној странци на челу са Александром Вучићем. Ја позивам своје колеге да гласају за мој амандман, а свакако ћемо дати подршку и осталим вашим законима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланика Ненад Митровић. Изволите, колега Митровићу.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Господине председавајући, поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја сам на основу Пословника о раду Народне скупштине поднео амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима.

Морам да напоменем да је ово потпуно нов предлог закона којим се уређују услови за стављање на тржиште и чињење доступним на тржишту грађевинских производа. У члану 1. Предлога закона предвиђа се сачињавање декларације о перформансама и стављање знака усаглашености на грађевинске производе. Обавеза привредних субјеката су технички прописи за грађевинске производе и српске техничке специфичне спецификације, као и поједностављени поступци.

Најважнији разлог за доношење Предлога закона о грађевинским производима је потреба да се општим прописом уреди стављање на тржиште грађевинских производа, што досада није било урађено.

Други битан разлог за доношење овог закона је испуњавање обавеза и усклађивање домаћег законодавства са прописима Европске уније из преговарачког Поглавља 1 – слобода кретања робе. Узимајући у обзир да се прописи ЕУ у овој области редовно мењају и допуњују, пут Републике Србије ка придруживању ЕУ подразумева, поред многих других реформских процеса, и припрему за прилике и захтеве конкурентног заједничког тржишта.

Поштована министарко, хоћу да изразим захвалност што је највећи део деонице Српска кућа – Левосоје на Коридору 10 пуштен за саобраћај и тиме се полако приводи крају изградња ове деонице која ће пуно значити за економски развој општина Бујановац и Прешево, а тиме се и обећања која су дали Влада Србије и председник Републике Александар Вучић испуњавају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Митровићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланика Славиша Булатовић.

Изволите, колега Булатовићу.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе, поштоване колеге, на Предлог закона о грађевинским производима подносим амандман на члан 1 у смислу да се дода нови став који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на пораст инвестиција у привреди.

Чињеница је да Влада Србије данас знатно више одваја за југ Србије. Захваљујући политици Српске напредне странке и њеног председника Александра Вучића, Врање и Пчињски округ никада нису имали већу подршку државе уопште. Можда је најбољи доказ те подршке и очувана производња у компанијама „Симпо“ и „Јумко“, где данас ради преко 4.000 радника. Наиме, 2014. године, пре доласка Александра Вучића на место председника Владе, радници „Јумка“ су били у штрајку, на ауто-путу, без посла, без зарада и без наде.

Данас је ситуација много боља. „Јумко“ има уговорене послове до краја ове године и до краја наредне 2019. године. Производи за војне и полицијске системе Италије, Финске, Немачке и других земаља. „Јумко“ је, такође, отворио и нове погоне у Бујановцу, Црној Трави и Деспотовцу, а у плану је отварање погона у Прокупљу и још неким местима. Поред тога, премијерка је ове године у Врању отворила погон балистике који представља велику развојну шансу за „Јумко“, и у чије је отварање

Министарство привреде уложило преко пола милиона евра. У међувремену је Министарство одбране усвојило програм заштитне балистичке опреме и „Јумко“ полако постаје део одбрамбеног система наше државе.

С друге стране, у „Симпу“ ради око 2.300 радника и то у његовим фабрикама у Врању, Бујановцу, Прешеву и Сурдулици, а у току су и припреме за реконструкцију и ремонт опреме у фабрици у Зубином Потоку, где би требало да буде запослено још око стотинак радника. Све су ово докази да је данас без ове две компаније незамислив развој Врања и југа Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Изволите, колега Бирманчевићу.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Хвала, поштовани председавајући. Поштовани грађани, поштоване колеге народни посланици, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, закон о грађевинским материјалима, као један у сету закона везаних за грађевинарство, односно за планирање и изградњу у Србији, свакако ће поправити и у одређеном проценту повећати конкурентност и ситуацију у том сектору. Све оно што је потребно за положај Србије на мапи Европе и мапи света, везано за ово министарство, у овом тренутку ће бити предузето.

Почећу своје излагање информацијом коју морам поновити. Јако је значајна и треба је понављати, да смо са места не коме смо били пре само две-три године, са 186. места, понављам са 186. места на данашњи дан 2018. године дошли на 10. место по броју издатих грађевинских дозвола. То је информација која је сваком ко реално посматра Србију и жели добро овој Србији довољна да препозна и као потврду да ова Србија иде правим путем и да ова влада и ова Србија имају будућност.

Оно што је јако битно, стандарди који ће бити усвојени у овом закону ће управо отворити врата свим фирмама које желе да учествују и да буду конкурентне, без обзира на то да ли су домаће или стране. Оно што у складу са тим имамо јесте 36.000 градилишта на данашњи дан. Са друге стране је информација која потврђује да се те грађевинске дозволе и реализују и да се пројекти раде и граде, а 36.000 градилишта, можете да замислите колико је ту запослених предузећа, углавном су то домаћа предузећа, и колики је то број запослених радника, а како сама грађевина и постигнути резултати утичу на сам национални доходак, може се веома лако израчунати.

Капиталне инвестиције које су, између осталог, свакако део овог министарства и које су у основи и инициране и завршавају и почињу у

овом министарству, јесу инвестиције о којима у прошлости, док је жуто предузеће управљало Републиком Србијом, једноставно нису ни размишљали. Једино што су капитално урадили, капитално су упропастили и привреду и пољопривреду, инфраструктуру, здравство, војску, да не набрајам. Све што су могли, они су упропастили. Они нису ни знали шта су капиталне инвестиције, а ауто-путеви, клинички центри, вртићи, школе и све оно што се ради на данашњи дан потврђује да су ово министарство, ова Влада и председник Републике Србије на правом путу.

Долазим и Шапца и оно што је коначно јако битно за грађане Шапца, али и грађане целе западне Србије, то је да ће коначно неко, од Другог светског рата наовамо, кренути са изградњом ауто-пута од Руме до Шапца, па од Шапца до Лознице и потврдити да све оно што ова влада обећа, она и уради, а обећање да ће коначно Шабац имати ауто-пут ће бити спроведено у дело. Не само Шабац, такође и ауто-пут од Новог Сада до Руме који ће продужити до Шапца који ће умногоме целу западну Србију приближити не само другим деловима Србије, него целој Европи.

Завршићу поново информацијом да смо са 186. места по броју издатих грађевинских дозвола од пре неколико година, на данашњи дан на 10. месту на свету. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има проф. др Зорана Михајловић, потпредседница Владе Републике Србије.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Драги посланиче, хвала што сте поменули врло важан не само ауто-пут, него и брзу саобраћајницу. Ми смо обећали и завршетак Коридора 10. Дакле, до краја ове године ћемо аутомобилима свакако ићи од севера до југа Источним и Западним краком. Затим, на Коридору 11, од Обреновца до Прељине, такође, рекли смо да ћемо делом завршити пројектно-техничку документацију управо за ауто-пут од Руме до Шапца, и од Шапца до Лознице брзу саобраћајницу.

Мислимо да је то изузетно важно. Србија мора да буде премрежена и ауто-путевима и брзим саобраћајницама и у том смислу и радимо. Наравно, има и оних који су у опозицији, који сматрају да нама ауто-путеви не требају, што је потпуни нонсенс, али без обзира на њихово мишљење, ми ћемо путеве и те како градити.

Значи, следеће године, дакле, ми радимо на пројектно-техничкој документацији. Оно што се може очекивати, то су разговори о начину како ћемо финансирати ауто-пут од Шапца до Руме, односно брзу саобраћајницу од Шапца до Лознице. У разговорима смо, између осталог и са државом Азербејџан, и не само са њиховим компанијама, него пре свега са државом и очекујемо да следеће године имамо у нашем буџету и гаранције за тај пут, што је аутоматски сигурност да ћемо почети градњу.

Наш план јесте да негде у другој половини следеће године могу да почну радови бар на једном делу. Ми очекујемо да би то могао да буде део управо од Шапца ка Лозници. Тако да хвала вам што сте поменули. Ово је важно за грађане Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, грађевинарство, као једна од најзначајнијих привредних грана у нашој економији, значајно доприноси расту БДП-а, што указује и чињеница да је Србија трећа у Европи по расту БДП-а који износи 4,9%.

Важан допринос овом резултату дали су, пре свега, раст броја издатих грађевинских дозвола, број градилишта, као и убрзана реализација великих инфраструктурних пројеката. Пре четири године Србија је била на другом месту отпозади у издавању грађевинских дозвола, које су се у просеку чекале седам до осам година. Данас је десета у свету по брзини и данас се у просеку чека мање од седам дана.

Откада је уведен електронски систем издавања грађевинских дозвола, број издатих дозвола се повећао за 142%. У септембру текуће године имали смо преко 33.000 градилишта, док је 2012. године било испод 500 градилишта на територији Републике Србије.

Такође, треба истаћи да од укупно 190 земља које се налазе на листи Светске банке о лакоћи пословања, Дуинг бизнис листи, Србија је ове године заузела 43. позицију. Овај резултат показује конкретне резултате одговорног и посвећеног рада Владе Републике Србије, али пре свега председника Александра Вучића, јер су бројне реформе које су спроведене у протеклом периоду допринеле стабилизацији јавних финансија, смањењу незапослености испод 12% отварањем нових радних места, јер отворено је око 100 нових фабрика.

Затим, треба истаћи да Србија никада није имала већи углед у свету, што је допринело и чињеници да је у последње четири године Србија лидер у привлачењу директних страних инвестиција на Балкану.

У дану за гласање Посланичка група СНС ће подржати предложени сет закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована министарко, госпођо Михајловић са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, када говоримо о свеукупном развоју Републике Србије и када говоримо о порасту улагању у привреду, ја морам да истакнем неке чињенице, а то је да смо пре неколико година били сведоци уништене економије и привреде, празне државне касе и велике стопе незапослености.

Међутим, доласком СНС-а на власт, одговорном, одлучном и истрајном политиком коју спроводе председник државе господин Александар Вучић и Влада Републике Србије за само неколико година наша економија се трансформисала и почела је да расте. Тако да су чињенице да имамо ниску инфлацију, фискални дефицит је елиминисан, опада јавни дуг, банкарски систем је стабилан, а запосленост расте. Дошло је до убрзања привредних активности, што ће омогућити даљи наставак реформи и повећање производних активности.

Према подацима Републичког завода за статистику, привреда активност Србије мерена стопом реалног раста БДП-а у другом кварталу 2018. године, у односу на исти период у 2017. години, износи 4,8%. Најзначајније стопе раста су остварене у сектору грађевинарства – 22,9%, у сектору пољопривреде, шумарства и водопривреде 14,8% и у сектору информисања и комуникације 5,9%.

У 2017. години је остварен суфицит консолидованог буџета у износу 1,2% БДП-а. Први пут у последњих десет година, према подацима Министарства финансија, у периоду од јануара до јула 2018. године, остварен је суфицит у државној каси од 49,1 милијарду динара. Јавни дуг је у 2017. години опао за 10% и током седам месеци у 2018. години, па је на крају јула 2018. године износио 59,6% БДП-а, тј. нашао се испод мастрихтског критеријума од 60%.

Укупна индустријска производња је повећана за 2,7% у периоду од јануара до августа 2018. године у односу на исти период у 2017. години. Стопа запослености популације износи 48,6%, а стопа незапослености 11,9%. Наравно, ми се на томе нећемо зауставити, а доказ тога је свакодневно отварање нових фабрика широм Србије и нова радна места.

Као што знамо, а знају и грађани Републике Србије, ми смо лидери у региону у привлачењу страних директних инвестиција, тако да 55% страних директних инвестиција управо заврши у Србији. У првих седам месеци 2018. године остварен је прилив од 1,4 милијарде евра, мислим на стране инвестиције.

Све ово досада урађено, а сви се морамо сложити, свидело се то некоме или не, да је много урађено, наставиће се, што ће омогућити и наставак структурних реформи и повећање производне активности у

извозно оријентисаним привредним делатностима, тако да ћемо моћи да наставимо и са даљим унапређивањем амбијента и услова за још бржи привредни развој Србије. У том контексту су и предложени закони о којима данас дискутујемо и у дану за гласање ћемо ми из Српске напредне странке подржати све предлоге закона.

Још једна информација када је у питању град Ниш. Број незапослених у Нишу у 2018. години је за више од 30% мањи у односу на 2014. годину. Тај тренд пада незапослености ће се наставити и у будућности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, даме и господа народни посланици, драги суграђани, имамо изузетно битан сет закона на дневном реду, зато што утичу на функционалност грађевинског система.

Жао ми је што смо у току јучерашњег дана, у току расправе у појединостима имали на неки начин омаловажавање дискусије, с обзиром на то да су се неки само интересовали да ли је директан пренос у току на РТС-у, и када су схватили да није, напустили су салу. Ми смо наставили са радом и бићемо упорни везано за дискусију, везано за доношење планова који ће у будућем периоду утицати на развој Србије.

Оно што говори у прилог томе јесте да је у првој половини 2018. године забележен привредни раст од 4,9%, што чини Србију веома атрактивном у смислу успешне економије. Шта је то што утиче на развој привреде? То су извоз и инвестиције. Где су забележене инвестиције? У Суботици, Новом Саду, Зрењанину, Београду, Панчеву, Крушевцу, Крагујевцу, Нишу, бојим се да бих неки од центара и заборавила.

Међутим, оно што је јако битно и што је за сваку похвалу јесте да утичете на развој руралних средина као што су Владичин Хан, Житорађа, као што је Лебане или Крупањ. И оно након тога, када се инвестира у неку од тако малих средина, следећи корак јесте да се споје сви ти крајеви, јесте инфраструктура, на чему ви свакодневно радите.

Сведоци смо да је у последње четири године у Србији изграђено преко 200 километара ауто-путева, преко 200 километара државних путева, у шта укључујем, наравно, и пут између Каћа и Зрењанина. И, оно што нас очекује у наредном периоду јесте даљи развој брзе деонице између Зрењанина и Борче, односно главног града Републике Србије, што ће умногоме допринети нашем крају, не само за цивилни транспорт, већ и за привреднике.

То је много разлога и довољно разлога да подржим све предлоге закона који су на дневном реду. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала вам на дискусији и подршци везаној за предлоге закона.

Поменули сте, између осталог, питање пута између Зрењанина и Београда. Желим да вас информишем да је покрајинска Влада расписала јавни позив за израду пројектно-техничке документације. Мислим да је већ изабрано и ко ће то радити, управо за пут Београд–Зрењанин. Мислим да је то важно. Можемо очекивати да негде средином следеће године имамо завршену пројектно-техничку документацију и да заједно са покрајином радимо на оним другим стварима које су важне за отпочињање пројекта.

Помињали сте повезивање градова. Ја мислим да је то услов доброг привредног развоја, услов да нам долазе инвеститори. То се показало у претходних неколико година. Како смо завршавали километре ауто-пута, тако су се заиста отварале фабрике дуж Коридора, а о томе говори, на крају крајева, и број фабрика које су отворене, али, исто тако и смањење незапослености.

Колико је важно да будемо и транзитни коридор, говори и податак да, на пример, у последњих неколико година број аутомобила расте на Коридору 10, дакле, оних који пролазе Коридором 10, па смо имали 33 милиона аутомобила, на пример, 2010. године, а процена је да ће 2018. године бити најмање 55 милиона аутомобила. То је због тога што се саобраћај комплетно враћа кроз Србију, а не иде више преко Бугарске и Румуније. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Јелена Мијатовић.

ЈЕЛЕНА МИЈАТОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, овим амандманом хтела сам да истакнем значај доношења једног потпуно новог закона, који ће на посебан и јединствен начин уредити област грађевине.

Реактивирањем српске привреде, изградњом инфраструктуре, улагањима у националне пројекте од значаја у Србији се већ трећу годину заредом кумулира суфицит у буџету.

Посебна привредна грана која је доживела свој препород и процват, а на добро радника и произвођача, свакако јесте грађевинска индустрија.

Пројекат века, Београд на води, представља остварење великих снова, који су многи осуђивали и у које је мало ко веровао. Ми смо веровали. Веровали смо да труд и рад на крају дају резултате. И резултати су видљиви. Београд се гради, развија и шири. Развојни капацитети, квалитетна опрема и грађевински материјали омогућиће да Београд у архитектонском и инфраструктурном смислу заблиста пуним сјајем.

У Србији нису све активности градње усмерене само на Београд. Велики пројекат Владе Републике Србије лоцира изградњу станова за припаднике снага безбедности у Врању, у Нишу, у Новом Саду. И управо овакви подухвати, велики пројекти државне станоградње, значајно ће утицати на раст БДП-а.

Зато је доношење закона неопходно како би се пре свега уредило стављање на тржиште грађевинских производа, што досада није било урађено, али и како би се омогућио пласман производа ван граница Србије. Такође, овим законом усаглашавају се обавезе усклађивања домаћег законодавства са прописима Европске уније.

С тим у вези позивам колеге народне посланике да у дану за гласање подрже сет закона који се налази на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мијатовић.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала вам што ћете подржати предлоге закона.

Поменули сте, између осталог, станове за службе безбедности. Мислим да је важно да грађане додатно информишемо не само о овој фази коју заиста реализујемо, а то значи – ми смо расписали јавни позив и очекујемо ускоро да добијемо извођаче, наравно, за Ниш и Врање, 190 станова у Нишу, 186 у Врању. Али није то све. Ту је Нови Сад са 2.051 станом, вредност инвестиције 60 милиона евра. Затим Београд са 1.000 станова, вредност је 29,8 милиона евра, Сремска Митровица са 190 станова, вредност 5,6 милиона евра, Крагујевац са 1.016 станова, 30 милиона евра, Ниш 71 милион евра и 2.400 станова, Краљево 946 станова, 28 милиона евра, Врање 486 станова и 14 милиона евра.

Али то није све, зато што постоји заиста потреба на целој територији Србије. Следећа фаза коју ми већ сада спремамо јесу Зајечар – 119 станова, Зрењанин – 317 станова, Крушевац – 361, Лесковац – 345 станова, Смедерево – 179, Сомбор – 185, Чачак – 442.

Дакле, то је један огроман, велики, важан пројекат који спроводи Влада Републике Србије заједно са јединицама локалних самоуправа. То

не само да ће обезбедити да људи реше своје стамбена питања, већ ће, такође, и те како утицати на привредни раст, и те како ће утицати на домаће грађевинске фирме, дакле, и оне које ће изводити радове, али будући да ћемо набављати искључиво и само домаће производе, то значи да ће се користити домаћи материјали. И због тога је, између осталог, такође значајан и важан овај закон. Тако да, хвала вам на подршци.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић. Изволите, колега Пантовићу.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштована потпредседнице Владе са сарадницима, грађевинарство је једна од најважнијих привредних грана, јер обезбеђује објекте и инфраструктуру за све остале привредне гране и социјалне категорије. Свуда где смо имали нове инвестиције, нове путеве, имали смо и нова радна места и позитивно се утицало на живот грађана.

Тренутно се у Србији раде многи велики инфраструктурни пројекти, а ја бих да поменем и оне који поред ових позитивних ефеката спајају и наш народ са обе стране Дрине. Навео бих изградњу моста Братунац–Љубовија, где је уложено 13 милиона евра и ево, коначно је дошло до неког договора да се тај мост отвори, и поред неких кочења из Сарајева, које смо имали прилике да видимо.

Поменуо бих такође и један велики пројекат који је најављен, а то је изградња ауто-пута ка Сарајеву. Овај ауто-пут би се наставио на ауто-пут до Пожеге и ишао би ка Котроману у дужини од 60 километара са стране Србије и вредност инвестиције је негде око 830 милиона евра. Такође се надам да ће овај пут даље наставити трасом ка Рогатици, Палама и Соколцу, тј. кроз Републику Српску и додатно помоћи да се и ови неразвијени делови Републике Српске додатно развију.

Позивам све колеге да подрже предложене законе, јер ће у најбољој мери утицати на развој наше земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Пантовићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Због свих оних који живе са ове и оне стране Дрине мост Љубовија–Братунац је од огромног значаја, а Влада Републике Србије је финансирала изградњу моста и завршили смо га заиста у дан када је то било планирано.

Дуго се чекало да Федерација Босне и Херцеговине донесе све одлуке које је требало и усвоји разне споразуме. Оно што знамо јесте да су расписани јавни позиви за изградњу саобраћајница, односно са босанске стране свега што је потребно. Договорили су се и Република

Српска и Федерација и верујем заиста да ћемо од следеће године, како је планирано са њихове стране, дакле, ми бисмо волели да то буде много пре, али не зависи од нас, да ћемо негде средином следеће године најкасније до краја августа коначно и отворити тај мост. Иначе, имаћемо ту један гранични прелаз, што такође мислим да је значајно. Дакле, неће бити застоја у пролазу нити људи нити робе. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима поднео сам амандман где сам предложио да се дода став 2. а све са циљем да се додатно дефинише предмет овог закона.

Пред нама је добар предлог закона где се коначно уређује област грађевинских производа и где се дефинишу одређени стандарди које грађевински производи морају да испуне како би могли да се нађу на нашем тржишту. На овај начин се штите купци јер ће бити заштићени у погледу безбедности, као и у области заштите здравља, а такође се штите и произвођачи, јер тек доношењем овог закона биће регулисана једна област индустрије која досада није имала законску регулативу.

Сведоци смо да се у последњих шест година грађевинска индустрија константно развија. Отворена су градилишта на територији целе земље и само добром и квалитетном законском регулативом може да се обезбеди да имамо стабилан развој домаће индустрије грађевинских производа. Грађевинарство је грана привреде која упошљава велики број радника, а да би тако остало, било је неопходно да се регулише и област грађевинских производа.

Када се примени закон о грађевинским производима, у великој мери ће се помоћи домаћим компанијама да изађу са својим производима на инострано тржиште, пре свега на тржиште Европске уније. На овај начин се развија домаћа индустрија, а само тако ми можемо обезбедити и свеукупни развој Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Радичевићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Изволите, колега Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: Хвала.

У Србији је у претходном периоду изграђено више хиљада станова за избегличке породице. Нажалост, у већини случајева квалитет градње тих зграда, тих станова је био веома лош.

Навешћу неке од примера. У питању је лоша термоизолација, хидроизолација и темеља, и подрума, и подова, и зидова, и кровова. То доводи до тога да кровови прокишњавају, долази до пуцања зидова због лоше урађених темеља, до искривљавања тих зидова. Имамо лоше урађене керамичарске радове па долази до пуцања тих плочица, лоша је столарија, лоше су санитарије и људи су заиста огорчени због таквог начина градње, а знају да је међународна заједница, да су међународни донатори дали средства да се за највеће жртве рата на простору бивше Југославије ураде станови на један квалитетан начин и да коначно реше кључно питање интеграције, а то је питање становања.

Ево, имамо последњи случај градње 235 станова у насељу Овча, где има више зграда. Већ пуцају зидови. Имају проблема са одводом воде. На две зграде, чини ми се, уопште нема крова, тако да станари имају велике проблеме са влагом када пада киша, када пада снег. Желим да апелујем на госпођу Михајловић и на Владу Србије да обрате пажњу на овај проблем.

Познато је да се у Србији реализује тзв. регионални стамбени програм и да у наредним годинама треба да буде изграђено још бар десетак хиљада станова и монтажних кућа. Надлежна државна институција која води тај процес изградње избегличких зграда и станова јесте јединица за прављење пројеката, или тзв. ЈУП, основан од стране Владе. Апелујем на госпођу Михајловић да се пошаље јасна порука ЈУП-у да се тражи од инвеститора који су изабрани на тендерима да у наредном периоду зграде и станове за избегличке породице раде на један квалитетан начин у складу са урбанистичком, техничком документацијом, јер неприхватљиво је у 21. веку да ти људи добију станове који су грађени као пре 200 година.

Дакле, апелујем на вас, госпођо Михајловић, да се ту ангажујете и да заиста у наредном периоду не буде тих проблема и око градње станова и око градње монтажних кућа.

Зашто је ово важно питање, поготово за ових неколико хиљада породица? Сада по Закону о избеглицама ти људи имају право да откупе те станове. Међутим, прети опасност, већ има ситуација где Комесаријат за избеглице жели да наплати високе откупне цене тих станова и тих зграда које су, понављам, урађене на лош начин и овде је битан један разговор са Комесаријатом за избеглице да видимо да та откупа цена тих станова буде заиста симболична или чак да људи не плате ништа, узимајући у обзир да су 20–25 година били подстанари и узимајући у обзир да су, понављам, ти станови урађени на лош и неквалитетан начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Линта.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Стојковић.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем.

Уважена потпредседнице Владе, госпођо Михајловић са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, ово је тренутак, да ли схватате, ово је тренутак да покажемо да држава Србија има снаге да се избори са нелегалном градњом. Ово је тренутак и да покажемо да држава може да се избори и да се поштују сви они закони и прописи који важе у овим заиста значајним областима. Ово је тренутак и да покажемо нашим грађанима да они могу заиста да живе у урбанистички уређеним насељима, квартовима и улицама.

Дивља градња је највећи проблем у Републици Србији. Бројка од више од два милиона објеката нелегално изграђених, а нису изграђени ни за време Александра Вучића, ни за време СНС-а, ни за време Ане, ни Зоране. Изграђени су у неком другом времену. Изграђени су за време претходне власти. Бројка од више од два милиона нелегално изграђених објеката део је резултата и карактера власти, оне претходне власти, свих оних који нас данас оптужују да се играмо жмурке, свих оних који нас оптужују да не радимо добро свој посао, да нисмо преузели одговорност за озакоњење објеката у нашој земљи.

Подсетићу вас, то су сви они који су дозволили јавашлук, који су дозволили урбанистички хаос, сви они који су дозволили безакоње у овој држави и кршење свих прописа и правила закона у овој земљи.

Узмимо нпр. град Београд. Ми можемо сада да овде нацртамо мапу свих 17 београдских општина и да идемо од општине до општине и да говоримо какав је био карактер власти Драгана Ђиласа и њиховог савеза за уништавање Србије и Београда, какав је био карактер власти док су они имали прилике да владају Београдом.

Узмимо нпр. „Пазл град“, општину Вождовац. „Пазл град“, чудо невиђено, које се налазило у самом центру општине Вождовац. „Пазл град“ је коштао грађане Вождовца, грађане Београда 350.000 евра. „Пазл град“, чудо невиђено, коришћено је искључиво у предизборне сврхе Драгана Ђиласа и локалних функционера из Демократске странке на Вождовцу. Уместо места за дечију игру и смех постало је ругло и стечиште наркомана. Грађено је без грађевинске дозволе. Ова играоница на отвореном грађена је без локацијске дозволе. Све процедуре јавне набавке су прекршене у градњи овог пропалог Ђиласовог објекта.

Заиста је ово данас добра прилика да се подсетимо свих пропалих пројеката који су урађени у Београду.

Ми данас расправљамо о закону о грађевинским производима, о једном модерном закону који ће заиста приближити и у наше домаће законодавство унети све оне стандарде који важе у земљама ЕУ.

Сви материјали који су уграђивани у овај пропали Ђиласов пројекат „Пазл град“ нису имали све неопходне стандарде, нису имали атесте, нису имали стандарде који се тичу безбедности, нису имали грађевинске стандарде. Да ли бисте ви пустили, поштоване колеге, драги грађани Србије, своје дете да се игра у овако једној небезбедној играоници на отвореном? Ја не бих.

Сличне примере пропалих пројеката Драгана Ђиласа можемо наћи у многим београдским општинама, у Раковици, Новом Београду, на Звездари, на Вождовцу и осталим деловима Београда. Ови пропали пројекти су грађане Београда коштали 1,2 милијарде евра, колико нам је Драган Ђилас и њихов Савез за промене оставио у аманет након силаска са власти. Њима је основни задатак да се, заправо, поново врате, након шест година, на власт у Београду и Србији и да поново крећу да реализују све оне пропале пројекте, али просто то им код грађана Србије овог пута неће проћи.

Да би грађани Србије живели достојанствено, да би наша деца била безбеднија, да би станари у становима и зградама у Србији заиста били сигурнији, неопходно је да усвојимо ове европске законе и ове европске стандарде и неопходно је да брже и ефикасније спроведемо процес озакоњења објеката у нашој земљи.

Ове законе који су пред нама, а подсетићу вас, ја сам 2015. године дигла руку и гласала за закон о озакоњењу објеката јер сам заиста веровала, и дан-данас верујем да је могуће да се у Републици Србији изведе једноставнија и ефикаснија процедура озакоњења објеката, легализација нелегално изграђених објеката.

Госпођо Михајловић, заиста, одајем вам признање. Ви сте, заправо, ставили руку у једно осиње гнездо. Као представник Владе Републике Србије сте се заиста дрзнули са свим надлежним министарствима да коначно решимо један од највећих проблема у нашој земљи, јер када усвојимо ове законе, ове модерне законе о којима данас расправљамо, неће се више десити да имамо азбестне зграде, да имамо зграде са заиста сумњивим грађевинским производима и материјалима. Неће се дозволити да у таквим зградама подижемо наше породице, да породице свих власника станова брину да ли ће пасти плафон, шта ће се десити, какав ће имати притисак воде, да ли ће имати канализацију, тротоаре и сву ону неопходну комуналну инфраструктуру.

Неће се догодити да даље имамо урбанистички хаос. Уместо тога, имаћемо плански изграђене градове, плански и добро урбанистички

урађене улице, квартове, насеља, све оно што налазимо у развијеним земљама Европске уније.

Драго ми је да ћемо имати изменама Закона о озакоњењу објеката и планирању и изградњи и адекватну и ефективну контролу инжењерских лиценци како се сви они пропусти не би дешавали на терену. Имаћемо владавину закона уместо владавине и правила улице које је било карактер претходне власти у овој земљи. Имаћемо, коначно, адекватан законски одговор на безобзирно понашање дивљих градитеља у овој земљи.

Уважена потпредседнице Владе госпођо Михајловић, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, ово је тренутак да покажемо да Република Србија заиста има снаге да се избори са нелегалном градњом у нашој земљи. Ово је тренутак да покажемо да можемо да се изборимо за то да се поштују сви закони и прописи који важе у овој земљи. Хајде да искористимо тај тренутак.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стојковић.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала вам што сте акценат у вашем излагању посебно ставили на измене и допуне Закона о озакоњењу објеката. Мислим да је то врло значајно и без обзира на то што посланици опозиције чине све да некако заборавимо све оно што су нам оставили, подаци говоре. Заиста, око два милиона нелегално изграђених објеката су оставиле како власти у Београду, тако уопште те демократске власти 2012. године, односно 2014. године.

Није једноставно било ни кренути у решавање тог питања, зато што нико живи пре тога то није ни желео, јер је потпуно јасно да та неуређена прича о издавању грађевинских дозвола јесте било место за корупцију, јесте било место да они зараде силне милионе. Кад се поставља питање одакле Ђиласу 24 милиона евра, па ево, можда управо због тога што смо били последњи на листама за издавање грађевинских дозвола и због тога што је, у ствари, изграђено преко милион нелегално изграђених објеката у Београду, дакле за време његове владавине.

У сваком случају, Влада се ухватила укоштац. Није било једноставно. Донели смо закон. Сада покушавамо да пооштримо тај закон јер смо видели са каквим се проблемима сусрећемо ако хоћемо заиста да озакоњимо, односно ако хоћемо да казним оне који заиста бахато граде своје зграде.

Неће више бити могуће трговати становима. Дакле, ове измене и допуне закона су заиста против оних који и даље настављају да бахато граде тамо где не смеју да граде и, наравно, то раде због своје личне користи јер углавном све те станове и продају.

Дакле, изменама и допунама овог закона неће више бити могуће трговати тим становима или свим оним што они желе да направе на незаконит начин, као што неће бити могуће, уколико у процесу, односно у складу са овим законом не завршите озакоњење, да се бавите или да радите, да обављате било какву услужну или комерцијалну делатност. Сетите се, рецимо, оне дискотеке у Новом Саду и шта се све десило. То је био нелегално изграђен објект. Дакле, морамо да водимо рачуна о безбедности.

Када уопште говоримо о томе шта је било, а како је данас, не треба уопште чак ни много речи. Дакле, испод 500 градилишта је било 2012. године у Београду. Данас их има неколико хиљада. Данас причамо о легално издатим грађевинским дозволама за преко милион квадрата само у Београду. Дакле, то нису неке шарене лаже. То су документа која су издата на законит начин. Тога није било, односно било је јако мало до 2012. године и зато се, између осталог, Београд као центар и као главни град веома споро и развијао. То су те ствари које су нам оставили.

Заиста хвала. Надам се да ћемо успети ове законе не само да усвојимо, него да их, наравно, и применимо.

Кад сте помињали Инжењерску комору, подсетићу вас да су суштине промена које ми желимо да извршимо безбедност и сигурност, да нам се не деси да се у Баба Вишњиној уруши темељ зграде, да у Таковској лети кров зграде. Неко је одговоран за тако нешто. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Народни посланик Соња Павловић, повреда Пословника.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, ово је тренутак да се отвори Пословник и да се укаже на кршење члана 106, да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.

Поштовани председавајући, ово је тренутак када треба да почнете да примењујете члан 108. и да се бринете о реду на седници Народне скупштине.

Нисмо ми овде у обавези, нити смо дужни да слушамо предизборне кампање, нарочито ако су оне неистините, него да се бавимо законима који су на дневном реду, а на дневном реду нам је сет закона из области просторног планирања и грађевинарства и треба да укажемо грађанима Србије на све штетне ефекте тог закона. Зато вас молим да преузмете седницу и да искористите овај тренутак да ви почнете да водите ову седницу, јер овако можемо да причамо бескрајно и никада нећемо на прави начин моћи да објаснимо грађанима Србије о чему се заправо ради у овим законима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Павловић.

Образложићу вам, наравно.

Прво, ми смо овде политичари. Свако овде има право да говори и да има приступ теми о којој расправљамо на начин на који то жели.

Колегиница Стојковић има тај један шири политички приступ и ја не видим разлог, значи седница је сасвим у реду, да она не искаже и своје мишљење и аргументацију када су у питању предлози ових закона које имамо на дневном реду. Не видим зашто бих спречавао једну добру, квалитетну политичку расправу и дебату.

Ми овде нисмо експерти, ми смо приоритетно политичари, уз то да поштујем да има и експерата и људи који хоће да се стриктно држе теме, али ми смо парламент и треба дати могућност народним посланицима да говоре, да се обраћају својим бирачима, наравно и свим грађанима, у складу са њиховом интенцијом и оним шта мисле да треба да кажу у прилог и у интересу тих грађана које представљају.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Соња Павловић: Да, и желим сада реч по амандману.)

Изволите по амандману.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Ево, пошто сте дали ту слободу да можемо шире да причамо о овој теми као политичари, а не технократски као инжењери, онда ћу и ја да дам виђење о овим законима.

Значи, оно што је највише проблематично код Закона о планирању и изградњи, то је што се земљиште које је за јавну употребу крчми. Значи, то сам већ рекла у расправи у начелу и то је урађено кроз низ чланова у овом закону, дозвољава се и одређеним групацијама да изврше пренамену земљишта које им је додељено за употребу, што досада никад није био случај ни у једном закону и није случај ни у једном закону у Европи, према којој ми сматрамо да стремимо са овим изменама у законодавству.

Следеће, Закон о озакоњењу објеката никада неће решити проблематику овако како је сложен и он ће у бескрај одлагати решење озакоњења објеката. У тренутку када је донет било је 2,5 милиона нелегалних објеката. После његовог доношења изграђено је још негде око милион објеката и он није постигао свој прави ефекат и ми сада долазимо до његове измене а да нисмо анализирали ефекте претходних закона.

Ево, рецимо, ја сам данас поставила то посланичко питање, где у Секретаријату за легализацију секретар тог секретаријата није зауставио од 2015. године, господин се зове Немања Стајић, постављен на то место од владајуће партије, није одбио ниједну легализацију објеката, незаконито изграђених викендица у кориту реке Саве узводно од савских блокова. Значи, то је једно веома осетљиво место. Ем се гради у заштитном појасу реке, значи у водном земљишту, ем је нелегално изграђени објекат,

ем је поред насипа који спасава од поплава велики део Новог Београда, негде око сто хиљада људи, и извориште од кога се Београђани снабдевају водом.

Значи, то је оно што је од 2015. године досада могло да се реши. Ја се искрено надам да ће овај закон, што сумњам, решити ту проблематику и да ће министарства која су надлежна, а то није само Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре него и Министарство пољопривреде – Сектор за воде, Министарство за заштиту животне средине, Јавно предузеће „Србијаводе“, решити тај проблем и уклонити незаконито изграђене викендице у минор кориту реке Саве. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Павловић.

Реч има доктор Михаило Јокић.

По овом амандману Душице Стојковић?

(Михаило Јокић: Тешка повреда Пословника.)

Повреда Пословника? Изволите. Само, молим вас, идући пут подигните Пословник да знам по ком основу.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Нисам га донео, због тога не могу, али знам члан који је.

Пазите, госпођа је причала о томе како не треба радити. Ви сте је онда едуковали и објаснили јој неке ствари, па сте јој онда дозволили да ради оно што је она критиковала.

Ово је циркус. Ово је, господо, циркус. Ми смо јуче два и по сата... Балшовић, не знам како се презива овај човек који седи у првој клупи, он је нама одузео два и по сата. Ја не знам да ли је он терао шегу са нама или био пијан. Ми смо два и по сата изгубили овде. Молим вас да ви који председавате водите рачуна.

Ми данас говоримо о члану 1, о амандманима на члан 1. Ако сте нешто критиковали пре два минута, онда немојте то чинити после три минута. Будите принципијелни итд. И требало је да будете овде све време па да видите како се понашају ваше колеге из опозиције, шта нам је тај Балшовић радио јуче два и по сата овде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Јокићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник и трудим се да обезбедим, док председавам, сваком народном посланику прилику да каже оно што жели, па и да се изађе из теме није неки проблем. Као што сам малопре рекао, ми смо овде политичари и можемо да имамо тај шири приступ нашим дискусијама и темама.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Јесте ли се ви јавили, колегинице Павловић? У реду је, хвала вам.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.
Изволите, докторе Лакетићу.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, дакле данас говоримо о Предлогу закона о грађевинским производима и лично сматрам да је ово један врло битан закон, управо због тога што ће на један адекватан начин уредити ову област и, што је још битније, коначно увести кључне параметре стандардизације у области грађевинских материјала и грађевинских производа.

Зашто је ово битно? Пре свега, веома је битно зато што се у Србији никада више није градило, зато што у Србији никада више није било грађевинских кранова, грађевинских радника, зато што ми имамо фантастичне податке управо у овој области, говорим о области инфраструктуре, области изградње објеката и ја бих морао да апострофирам неколико врло значајних инфраструктурних пројеката на простору одакле ја долазим, дакле, то је простор Топличког округа.

Дакле, још једном бих пружио подршку и министарству вашем које водите, госпођо Зорана Михајловић, дакле, и вама за пројекат ауто-пута ка Мердару односно Приштина–Драч зато што је то један од пројеката који значе живот за тај народ који живи доле. То је нешто што једноставно нема алтернативу из разлога што комплетна инфраструктура у ствари представља само предуслов за долазак инвеститора, за један равномерни развој који сви заједно заговарамо. Лично сматрам да је то један од најважнијих пројеката у држави, не само за наш регион.

Осим тога, и на седници Владе која је одржана у Прокупљу ви сте разговарали са председником општине и на списак приоритета ставили два врло битна магистрална пута, пут Прокупље – Житни Поток и пут Прокупље–Крушевац преко Рибарске Бање, који ће дефинитивно значити, овај први за Житни Поток, опстанак становништва у Житном Потоку и том крају, а овај други ће значити много за туризам. То је нешто на чему народ Топлице дефинитивно инсистира.

Осим ових инфраструктурних радова који су веома значајни за нас, поменућу и тај чувени спомен-парк, који је заиста један од највелелепнијих у нашој земљи, који је посвећен чувеном Гвозденом пуку. Поменућу пројекат велике зелене пијаце који је тренутно у фази изградње и план је да се та нова пијаца отвори у току идуће године. Поменућу и два пројекта који значе заиста много за тај крај, а то је пројекат индустријске зоне и одлука на седници Владе је такође донесена и тај пројекат индустријске зоне је будућа жила-куцавица топличког региона, пројекат који ће практично угасити незапосленост у нашем региону.

Зато, уз пројекат болнице, који је такође договорен на седници Владе, мислим да све ово и у складу са овим законом који говори, на крају крајева, о стандардизацији свих грађевинских материјала на територији републике, лично сматрам да ће управо овакав начин рада донети добробит и нашој држави и нашем народу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Лакетићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала што ћете да подржите измене и допуне закона које је Влада Републике Србије пред вас ових дана ставила да о њима расправљамо.

Мислим да је веома важно поменути број градилишта. Она представљају праву слику данас Србије, која је потпуно другачија у односу на ону слику пре пет-шест и више година. Дакле, 33.249 градилишта закључно са 30. септембром је на територији Републике Србије. Говоримо о активним градилиштима. Ми очекујемо да до краја октобра тај податак буде негде на 45.000. Према томе, то говори о привредном амбијенту, о привредном расту, о свему ономе што се ради у самој привреди која нам омогућава да уопште можемо да имамо оволики број и физичких, али и правних лица, привредних субјеката који имају активна градилишта.

Поменули сте врло важан ауто-пут, али мислим да је генерално важно да се Србија, као што сам претходно рекла, премрежи путевима, не само ауто-путевима, него да водимо рачуна и о магистралним путевима. У вашем крају, у Топличком округу, у претходне две и по године уложено је само у реконструкцију путева 1,5 милијарди динара. План је да у овом округу, зато што можемо, зато што имамо буџет који је стабилан, зато што имамо сада могућност да можемо да планирамо на више година и да заиста реконструкције и рехабилитације путева у том смислу и радимо, дакле, план је да се у наредне две године у Топличком округу уложи у реконструкцију и рехабилитацију путева исто тако негде око милијарду динара. Када кажем негде око, имамо податак, милијарду и 100 милиона за реконструкцију и рехабилитацију путева.

За Ниш–Мердаре–Приштина обезбеђена је и сада, али следеће године гаранција у буџету. Ми очекујемо у другој половини или трећем кварталу следеће године да можемо да почнемо радове. То значи пројектно-техничка документација се готово у потпуности завршава и верујем да ћемо успети заједно са Европском инвестиционом банком и ИБРД да почнемо изградњу и овог ауто-пута, поред свих ауто-путева које завршавамо и неких нових које ћемо почети. То је од огромне важности за тај део Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите, колегинице Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважена госпођо Михајловић, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на први члан Закона о грађевинским производима како би се у први план ставило унапређење пословања, наравно у циљу даљег развоја Републике Србије.

Како је предмет овог закона прецизно дефинисање услова за стављање на тржиште грађевинских производа и доношење стандарда који говоре о квалитету материјала, односно грађевинских производа, јасно је да су и предлози који су данас пред нама предложени у циљу уређења ове области и усвајања најбољих пракси Европске уније.

То ће значити уређеније тржиште грађевинских производа везано за квалитет материјала у изградњи путева, мостова, свега онога на чему се данас у Србији интензивно ради, али и безбеднијих и еколошки прихватљивих објеката. Такође, отварају се могућности да се иновативни грађевински производи ставе на тржиште и превазиђу проблеми који се односе на субјекте који послују и на домаћем и на иностраном тржишту, а односили су се на двоструке трошкове које су ови субјекти имали при доказивању услова у којима послују.

Када је реч о равномерном развоју Републике Србије и генерално о унапређењу пословања, политика коју воде Александар Вучић и Српска напредна странка довела је до тога да ми данас широм Србије имамо градилишта. Нема града и општине у којима се не ради на изградњи нове инфраструктуре, на обнављању постојеће инфраструктуре и данас имамо ситуацију да се равномерно улаже у сваки град, сваку општину, сваки округ. Нема више повлашћених, као што смо заиста били сведоци да је то био случај у ранијим режимима. Некада се улагало искључиво у подобне, политички подобне округе, док су остали региони остајали запостављени, занемарени, у другом плану, неразвијени или чак девастирани.

Предуслови су испуњени захваљујући одговорној и посвећеној политици Александра Вучића и Српске напредне странке и ми данас са поносом можемо рећи да смо уредили и стабилизovali наше финансије. Такође, политика мира и стабилности коју води Александар Вучић, повезивање у региону, политика добросуседских односа довела је до тога да је Србија подигла свој углед у свету и да смо послали поруку да смо заиста једно погодно место за инвестиције и да смо спремни за опоравак привреде која је годинама уназад урушавана.

Посебно бих истакла, с обзиром на то да долазим из општине Трстеник, значај најављеног пројекта изградње Моравског коридора у

дужини од 110 километара, који ће повезати Појате и Прељину, односно два коридора, Коридор 10 и Коридор 11. Не могу довољно да нагласим важност овог ауто-пута за све становнике Ћићевца, Крушевца, Трстеника, Краљева и Чачка, јер на овом потезу живи близу 500.000 људи и послује заиста велики број малих и средњих предузећа.

Меморандум о разумевању је потписан на основу закључка Владе Републике Србије и ми већ идуће године очекујемо почетак изградње овог ауто-пута у вредности од 800 милиона евра. Овај пројекат је означен као приоритет Владе Републике Србије, дакле у циљу изградње нове и обнове постојеће инфраструктуре, јер је то заиста предуслов и оно што инвеститори очекују како би се остварила и реализовала улагања у привреду, јер је привреда и покретач и то је нешто што нам је сада најважније. Близина ауто-пута, опремање индустријских зона, то је нешто што морамо да испунимо у свим крајевима Србије како бисмо опоравили српску привреду.

Критичари се веома добро разумеју и у квалитет ауто-путева, и у приоритете, и у изградњу, и у све то планирање. Међутим, док су били на позицијама да одлучују, чињеница је да су се бавили само личним интересима. Чињеница је да су се бавили једино планирањем кроз чији је воћњак најисплативије да прође неки ауто-пут и да, заправо, нису много урадили на инфраструктури, а буџетска средства су, свакако, нестала.

У једној од емисија Вук Јеремић је, као кандидат тада за председника Републике Србије, изјавио како тај важни моравски коридор треба да повеже Крагујевац и Ужице. Дакле, једно заиста фрапантно незнање и непознавање сопствене земље и географије, али тако то ваљда бива када и не живиш у земљи а кандидујеш се да је водиш.

Срећом, ти људи данас више не доносе одлуке и свакодневно показују да и немају никакву политику ни програм и да једино што знају, када нас удостоје да се уопште појаве у Скупштини, јесте да заправо презентују и да заступају грађане који су за њих гласали. Када се удостоје да се овде појаве, они позивају једино на линч неистомишљеника и политичке прогоне. Грађани су недвосмислено показали да политика Српске напредне странке нема алтернативу и на сваким изборима су здушно подржали и Александра Вучића и СНС. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Турк.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Поменули сте две по мени веома важне ствари – не само инфраструктуру и нове ауто-путеве које ћемо радити, рекли сте да више нема повлашћених општина, председника општина, градова итд. И то је веома важно поменути. Нема округа и нема града или

општине у Србији о којој се не води рачуна када говоримо о инфраструктури. Дакле, трудимо се да равномерно улажемо, нарочито тамо, дакле можда више тамо где се никада или се врло мало улагало.

Наравно, постоје и данас одређене јединице локалне самоуправе које се понашају на такав начин. Ви имате ситуацију, рецимо, Шапца. Небројано пута сам била тамо. Имате ситуацију да тамо где је, рецимо, у оним месним одборима где је, на пример, победила СНС, ту градоначелник Шапца не дозвољава да се улаже један једини динар како би се тај део Шапца развијао. Затварају се амбуланте, не улаже се у путеве итд. То је нешто што стварно мора да остане иза нас.

Што се тиче свих осталих градова и општина, ситуација је потпуно другачија. Дакле, како расте број километара ауто-путева које пуштамо, тако расте приход од путарине. Како расте приход од путарине, тако имамо више новца да можемо да улажемо у реконструкције и рехабилитације путева.

Рећи ћу вам да, док они нису градили ауто-путеве, тај приход од путарине је негде био 2012. године милијарду динара. Данас је, односно 2017. године је приход од путарине осам милијарди динара. Тај новац иде у путеве, дакле, у одржавање ауто-путева, али исто тако и у регионалне путеве, у њихово одржавање. Мислим да је то најважније када говоримо о реконструкцијама и рехабилитацијама.

Поменули сте, наравно, и оне који не знају ни који су већи градови, да не говорим о мањим градовима, али који не знају ни који су већи градови у Србији, па повезују Крагујевац и Ужице моравским коридором итд. Против су, као што је Јеремић, против су, рецимо, изградње ауто-пута Ниш–Мердаре–Приштина, немајући појма ни о економији, ни о томе шта то значи за привредни развој итд. Али без обзира на све њих, значи, критичари нека критикују, дакле ми ћемо и те како да завршавамо ауто-путеве. Ево нам Коридор 10, ево нам Коридор 11. Почињемо пут Ниш–Мердаре–Приштина, почињемо пут Рума–Шабац–Лозница. Завршавамо документацију за Зрењанин–Београд. Разговарамо о ауто-путу ка Босни и Херцеговини. Све је то веома важно да би Србија искористила свој положај и била не само транзитна рута, него једноставно обезбедила да наши грађани, наши људи остану и живе у Србији. Тако да, хвала вам на подршци за ове законе и за рад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем на милости.

Даме и господо народни посланици, ја ћу у следећем амандману говорити о дивљој градњи у Новом Пазару за време бивше власти, која је финансирана продајом дроге.

Али сада ћу говорити да је важније државу изграђивати него њоме владати. Држава коју смо ми затекли је била територијално већ обогаћена. Политички је била обезглављена, војно немоћна, јер су продали оружје и оставили нам добро разоружану војску. Држава је била национално понижена, економски девастирана, социјално неодржива, морално унакажена. Држава без икаквих шанси за садашње и будуће генерације, држава са двопрстном владом, владом која је најважније одлуке доносила СМС порукама. То је била влада два палца. Дакле, они нама држе предавање.

Ми треба да се залажемо да ресурси, природна и створена добра припадају народу. Нама је припала част да сурово истргнуту државу, коју су они истргли из руку народа, вратимо народу, вратимо сиротињи, додуше, готово потпуно очерупану. Нама је припала та обавеза и част, ја то тако видим, да свако сразмерно својим способностима од природних и створених добара има право на поштен посао, пристојну зараду, честит дом, доступно школство и здравство и достојанствену старост и да то обезбедимо зарађеним новцем, дакле, изградњом, продајом материјала, производњом, да се боримо за сиромашне, а не као што су они радили, борили су се против сиромашних.

И лако бисмо ми збринули сиромашне. Ја сам забринут само зато што су нам претња ови алави, ови богати који желе по сваку цену, уз подршку споља, да се докопају власти и да се поново боре против сиромашних, да их черупају, а не против сиромаштва. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик доц. др Михајло Јокић.

Изволите, др Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштована господо, поштована министарко, говорићу о нечему о чему данас нико није говорио, а то је проблем са којим се ми сусрећемо а који ће бити још више изражен у данима који долазе. То је недостатак стручних кадрова.

Значи, ми имамо прво недостатак радне снаге у грађевинарству, имамо много приучених у грађевинарству, а најмање имамо стручних, квалификованих људи. Да бисмо напредовали, да бисмо градили у Србији,

да бисмо градили ван Србије, ми морамо имати стручну радну снагу. Стручна радна снага може се обезбедити дуалним образовањем. Дуално образовање је кренуло, али мени се чини да је мало застало.

Имам те податке, не знам да ли су они тачни, али негде између 3.500 и 4.500 ученика је обухваћено дуалним образовањем. Ако је то тачно, на укупан број ђака то је мало. Ушли смо у 32 занимања, у 32 струке, и то је мало у 52 града. Значи, то се мора увећати. То се мора повећати ако желимо да обезбедимо стручну радну снагу.

Сада, како то урадити? Значи, прво мора да постоји врло тесна сарадња са министарством за образовање. Морају се оспособити школе за почетне кораке у дуалном образовању. Да се разумемо, када треба привреда да крене, када треба привреда да се убрза, кад треба да се повећа БДП, а увек кажем бруто национални у бруто домаћем, онда је ту најзахвалнија грађевинска индустрија. Грађевинска индустрија то најпре покрене. Грађевинска индустрија је највише комплементарна. Она повлачи највише других привредних грана.

Ви сте то добро урадили и ми смо на добром путу, само се морамо изборити, морамо обезбедити стручну радну снагу. Ту се крије још једна опасност. Запад је гладан. Запад треба да се убрза, а кад треба да се повећа БДП, а увек кажем бруто национални у бруто домаћем, онда је ту најзахвалнија грађевинска индустрија. Грађевинска индустрија то најпре покрене. Грађевинска индустрија је највише комплементарна. Она повлачи највише других привредних грана.

Још једна похвала. Похваљујем вас у име Ваљева што је кренуо тај идејни пројекат да се ради пут од Ваљева до Непричаве, до Лајковца. Хвала вам што држите обећање и што ће то бити урађено у оним роковима које сте ви рекли, а врло је важно да се рокови поштују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Јокићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Што се тиче дуалног образовања, ништа не стоји. Као и свако образовање, то је процес. Дакле, за све је потребно у том смислу време. Рецимо, Министарство грађевинарства је подржало оснивање још једног одељења у грађевинској школи. Слажем се са вама. Неопходни су нам кадрови од оних најосновнијих – армирача, тесара, па до оних других.

Пуно се ради у Србији, 16 милијарди евра је вредност инвестиција у инфраструктури. Дакле, неко то треба да реализује. Они ће се сигурно реализовати, али боље је за нас да то буду наши људи, наше компаније и наши грађани.

Што се тиче Ваљева, онако како смо и рекли, дакле, пројекат се завршава. Имамо ових дана и разговоре у Влади са потенцијалним инвеститорима који су углавном из Народне Републике Кине, а који су заинтересовани да учествују у изградњи. Влада ће након разговора донети одређене одлуке и и те како ћемо се потрудити да и Ваљеву омогућимо излазак на ауто-пут, онако како то доликује овом граду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски. Изволите, колега Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Другарице и другови, даме и господо, поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, амандман који сам поднео је практично већ део овог закона, а да ли ћете га усвојити или не, то је ствар избора. Наравно, ја ћу остати при томе да је место овом амандману у склопу закона. Зашто?

Ви сте се овог тренутка заиста ухватили озбиљног посла, а то је – уредити једну област која ни на који начин није била уређена у Републици Србији, ни директно, ни индиректно. То јесте један озбиљан подухват, јако важан, како за развој Републике Србије, тако и за јачање инфраструктурних ресурса које Република Србија има, али је важан и за сваког од нас, појединца, који, рецимо, жели било шта да гради и ради, приватно зида кућу, било какав објекат.

Овај закон ће нама омогућити да добијемо потпуно јасну слику материјала који користимо за градњу. Нећемо више морати да размишљамо о томе да ли у цементу има више или мање уграђеног пепела који се сад користи. Моћи ћемо да бирамо да ли хоћемо да платимо можда и скупље цемент који не садржи пепео, да ли ћемо користити грађевинске блокове у које је такође уграђен пепео или није, коју врсту глине. Ово можда у првом тренутку и делује као некакво ограничење индустрији Србије која се бави грађевинарством.

Оно што је мени битно јесте да сте ви искористили једну јако важну реч, с обзиром на то да ја нисам неки еврофанатик, нисам ни неко ко се залаже посебно за улазак у Европску унију, а то јесте да кажете овде да су у питању српске техничке спецификације. Ово јасно указује да је интенција овог закона и ове владе да се подизањем стандарда у Републици Србији, једноставно довођењем у ред области које апсолутно нису биле уређене, створи могућност да људи који производе, то пласирају и на европско тржиште и да ми јако добро знамо и на једноставан начин сазнамо шта купујемо.

Да ли ће то створити предуслов да се једног дана грађани Србије лакше на референдуму изјасне хоће ли ка Европској унији или не? Једноставно, засигурно хоће. Због тога ћемо подржати овај закон, а

мислим да прихватање оваквих амандмана може да помогне у некаквој даљој реализацији самог овог закона и у његовој примени. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

АНА КАРАЏИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко Михајловић са сарадницима, даме и господо народни посланици, желим да кажем да ће Посланичка група Покрета социјалиста, Народне сељачке странке и Уједињене сељачке странке у дану за гласање гласати за ову измену закона.

Не могу да не прокоментаришем шта се јуче десило. Верујем да ћете ви, као неко ко је на челу Координационог тела за равноправност, такође, разумети. Као посланица Покрета социјалиста, пре свега као жена, не могу да не реагујем на малтретирање дотичног господина из опозиције, а које се односи на нашу колегиницу Наташу Јовановић из Српске напредне странке. Као и моје колеге, захтевам од дотичног господина да се извини. Иако то није његов фах, иако не верујемо да ће то икада урадити, заиста верујем да лепа реч и гвоздена врата отвара, па када би се он извинио, госпођа Наташа би сигурно одвојила време и објаснила му зашто за време њихове владавине до 2012. није урађено ништа у инфраструктурним пројектима, зашто нису изграђени ауто-путеви, зашто није изграђена железничка пруга итд.

Ви сте јуче изнели неке податке који говоре да су потрошили много средстава, а урадили су ништа. Из тог разлога верујем да и ова прича, када говоримо о њима, на једно уво уђе, а на друго изађе. Они увече легну, ујутру се пробуде и забораве и да су пљачкали, забораве да су уништили привреду, али пре свега, оно што нама из Покрета социјалиста највише смета, то је што су заборавили да су својим пљачкашким приватизацијама уништили фабрике, да су отпустили раднике и оставили их на улици, а то је за нас из Покрета социјалиста апсолутно недопустиво.

Да ли лажу себе, не знам. Покушавају да лажу народ, то видим, то сви ми овде знамо. Они то никако не успевају. Народ каже са 50% и више гласова – гласам за ову коалицију. Народ каже – хоћу Србију која гради. Народ каже да хоће Србију која ради на инфраструктури. Народ каже да хоће овакву економију, овакву привреду и управо и ове реформе које овде спроводимо, а које су дале одређене резултате.

Зато бих само за крај рекла да са једне стране имамо оне који свакодневно лажу и вређају овде у скупштинским клупама и вређају

достојанство Народне скупштине, а са друге стране имамо оне који, како наш председник Александар Вучић каже, говоре истину и стоје уз свој народ. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважена потпредседнице Владе Републике Србије са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, уложила сам амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима који иначе чланом 1. регулише предмет овог закона, а мој амандман односи се на унапређење свеукупног економског развоја Србије са посебним освртом на побољшање економске размене.

Пре него што кажем зашто сматрам да је економска размена, односно побољшање економске размене и те како важно, морам да нагласим, да похвалим у ствари, Министарство у поступку доношења предлога овог закона, пре свега са аспекта укључивања и учешћа произвођача и свих оних који се баве производњом грађевинског материјала у изради овог закона. Наиме, они су активно партиципирали јер је Министарство грађевинарства на свом сајту имало један упитник на основу кога су могли да се изјасне управо произвођачи грађевинског материјала.

Побољшање економске размене, а односи се на грађевинске материјале, значајно је пре свега са аспекта извоза. Ако знамо да је извоз и повећање извоза и те како важан параметар у економској развоју сваке земље, па и у економском развоју Републике Србије, онда наравно да закључујемо да ће повећање економске размене грађевинских производа утицати и на раст БДП-а. Оно што морам да истакнем јесте да у задње три године Република Србија бележи суфицит, односно раст три године заредом. То се никада раније није десило.

Такође морам да истакнем да ће повећањем економске размене доћи и до повећања тражње за грађевинским производима. Зашто? Зато што је Србија једно велико градилиште у којој се ради и гради, и у њеној престоници, али и у свим другим градовима и општинама унутар Србије. Зато ће доћи до повећане тражње грађевинских производа. Доћи ће и до повећане сигурности и безбедности јер ће се уградњом грађевинских производа који ће бити сертификовани и имати своју декларацију, односно личну карту повећати и безбедност и сигурност и изграђених мостова, и изграђених путева, и изграђених пруга и изграђених објеката.

Наравно, да би економска размена била успешна и побољшала се, и те како је важна саобраћајна инфраструктура, и то морам да похвалим, а тиче се железничке саобраћајне инфраструктуре и Коридора 11.

Поштована потпредседнице Владе, поштовани грађани Србије, жуто предузеће и Демократска странка оставили су „Железницу Србије“ грађанима из 19. века. Пруга Београд–Бар завршена је 1976. године, у прошлом веку, и од тада па до 2016. године ништа није улагано у њену реконструкцију.

Морам да истакнем да је на Коридору 11, а који представља жилу-куцавицу посебно за градове и општине у западном делу Србије, ту мислим и на Ужице и на Прибој, општину из које ја долазим, и на Пријеполје, извршена реконструкција 77 километара ове железничке пруге у износу од 80 милиона долара, а која се односи на деоницу Ресник–Ваљево. Очекујемо да ће се реконструкција пруге наставити све до црногорске границе. Брзина пруге на овом делу је преко 100 километара али, нажалост, жуто предузеће оставило је пруге чија је просечна брзина 10, 20, 30 километара. То се, наравно, више никада неће поновити.

За разлику од њих, за које ме и не чуди све оно јуче што су говорили, јер они, сем што су оставили 400.000 радника без радних места, они су опљачкали децу ометену у развоју за 157 милиона само кроз дворац „Хетерленд“, они су бесправно узурпирали грађевинско земљиште у најелитнијем делу Београда, и то за кућу „Великог брата“ уместо за дневни боравак деце, за њихову игру и за њихову рекреацију.

Али се нећу бавити њима. Оно што хоћу да истакнем то је да Александар Вучић, Влада, СНС спроводе и реализују политику победе рада над нерадом, поштовање закона, а не безакоње, победу и изношење истине, искључиво истине а не лажи, победу живота, а не смрти. То је политика која побеђује.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реплика на спомињање политичке странке.

Изволите, колега Божовићу.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Дакле, када причамо већ о томе који су резултати СНС-а, ево, седму сте годину на власти – ми имамо железничку станицу у Београду тако да Београђани не могу да је нађу. Они који дођу у Београд не могу да верују да је централна железничка станица, за седам година власти СНС-а, Зоране Михајловић, заправо станица која има функционалних 60 квадрата.

Са друге стране, могу само да вас подсетим на скандал који се догодио када причамо о односу према железници, о односу према саобраћају у Србији, према традицији која је постојала у овој земљи. Ви сте некада... Ви сте данас политичка нит Српске радикалне странке, која

се у 19. веку борила против железнице. Дакле, да је то истина, говори податак да се највреднија локомотива у Музеју железнице, из 1864. године, исекла на комаде. Однета је 31. августа из депоа. Исекли сте је на комаде, госпођо Михајловић, да ни ви ни министар културе реч једну нисте рекли о томе.

То је ваш однос према модернизацији Србије. Та локомотива је представљала модернизацију против које сте ви били и у 19. веку. Сада сте из 19. века, из те политике дошли у 21. век и светите се свакој политици модернизације која је постојала од 2000. године до данас, и ви не вређате само без везе Инжењерску комору, стручне људе, професоре, докторе наука, ви вређате владу Зорана Ђинђића. Зато ви нападате господина Шумарца као министра владе Зорана Ђинђића. Ви сте говорили последњих неколико дана о погубној политици владе Зорана Ђинђића зато што се бојите модерности, сваке врсте модерности. Захваљујем.

(Вјерица Радета: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ух! Полако, колегинице Радета. Споменуо је све које је могао у скупштинској сали.

(Вјерица Радета додацује.)

Зато што је пренос, је л' тако?

Право на реплику, прво министар Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала.

Да почнем од краја. Вероватно се Зоран Ђинђић преврће у гробу када зна да га ви браните и да га помињете уопште. То је прво.

Друго, када говорите о железници, дивно је што сте поменули ту железницу. Ево, ја ћу да вам покажем шта сте ви то нама оставили у железници. Ово је, рецимо, једна од станица железничких, Брасина. То је оставила Демократска странка. Ово је нова, коју смо ми средили. Ово је такође зграда коју нам је оставила ДС. Ово је сређена. На свим пругама које сте оставили, просечна брзина је била 10, 20, 30, 35, 40 километара на сат, што је срамота. У један једини километар пруга нисте улагали. Дакле, овако су вам изгледале пруге. То су биле ваше пруге, а овако изгледа сада Ресник, рецимо, Ваљево, на пример.

Улагање државе у железницу данас се мери милијардама евра. Када сте ви били на власти, онда сте узимали кредите. Рецимо, ево примера, за Гиле–Ћуприја. Узмете кредит, договорите кредит, немате ниједан пројекат и онда пет година блејите отприлике над тим кредитом, не радите ништа и након тога оставите да држава плаћа, наравно, камате на тај кредит, дакле то плаћају грађани. Осиромашујете железницу.

Дакле, ако је нешто било неуређено у овој држави, то је железница. Стално сте се сликали, а ни један једини километар те пруге нисте

рехабилитовали, и то кажу папири, документа. Свуда где стоји рехабилитација пруге из године у годину, када год је била, дакле, за време владавине ДС, нула километара је рехабилитовано, и то су подаци.

Данас то изгледа потпуно другачије. Данас ви имате 250 километара пруга на којима се иде просечном брзином 110 километара на сат. Данас се гради брза пруга између Београда и Будимпеште. Данас „Железница“ сама, из сопствених средстава, што се први пут десило након неколико деценија, рехабилитује 250 километара пруга. Дакле не из кредита, не из буџета, него из сопствених средстава. То су, између осталог, резултати рада у „Железници“, па када нападате „Железницу“, прво се сетите шта сте ви урадили, јер једино чиме се бавите то је, дакле, да причате неистине, тачније да причате лажи.

Прича даље, Ресник–Ваљево...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се. Имате само два минута. Можете касније по амандману.

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, мени је већ јуче било потпуно јасно да Балша Божовић заиста не зна шта прича, а данас је показао да се апсолутно не разуме ни у српску историју.

Вероватно је покушао да буде духовит овим алузијама на СРС али, господине Божовићу, поред тога што сте богат човек и што имате богатог оца, било би добро да мало понекад прочитате неку књигу. Па железнице у Србији су највише грађене у другој половини 19. века, у време најпре кнеза, а онда краља Милана Обреновића од 1882. године. Тада су Напредну странку представљали најумнији људи онога доба попут Стојана Новаковића, попут Чедомиља Мијатовића, попут Милутина Гарашанина. Они су били велики људи српске историје који су у ондашњу Србију доносили идеје модернизма, прогреса, напретка у свим областима друштвеног живота, па и када је у питању железнички саобраћај.

Не знам шта вам значи ова алузија на СРС и на нит са СРС-ом. Па Никола Пашић је био инжењер. Шта сте ви? Где сте ви завршили факултет? У кафићу? Онда поспрдно тако дођете у Народну скупштину, мислите да сте много паметни и кажете – ево ови који су нит СРС-а, они су исекли неку локомотиву. Коју локомотиву смо ми исекли? Коју локомотиву је исекао било ко?

(Балша Божовић: Из 1846. године, највреднију у Музеју.)

На крају крајева... Па немојте да будете нервозни, господине Божовићу. Је л' ви железницом путујете на Малдиве, када се тако разумете у железницу? Да ли постоји нека брза пруга до Малдива, пошто видим да се у све разумете?

Која год тема да дође на дневни ред, Балша Божовић се у све разуме. Завршио Правни факултет у кафићу „Бонафидес“ и има богатог тату и има богатог шефа коалиције Драгана Ђиласа па мисли да му је све допуштено. Ниједну књигу у животу није прочитао. Нема појма о српској историји. Не зна шта се дешавало крајем 19. и почетком 20. века. Вређа најумније људе у овој држави.

У историји српског народа, без обзира на то којој су партији припадали, било је паметних људи. И код либерала, и код радикала и код напредњака. Нема памети једино код вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, на спомињање политичке странке, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Балша Божовић је данас мало поранио, ваљда да му се не би десило као јуче да не буде директно у преносу, па онда сада хоће да каже све што мисли да треба да каже и није га много брига да ли говори истину или лажи, није га много брига да ли показује да нешто зна или не зна, јер он толико не зна и толико није учен да он заправо није ни свестан колико не зна. Али добро, нека се мало прорекламира, није никакав проблем.

Помињање Српске радикалне странке сваки пут када се јави за реч, заиста не знам шта му то значи, осим што нам даје право да му реплицирамо, и нека.

Српска радикална странка и Српска напредна странка немају ништа заједничко, и то ваљда свако у Србији данас зна. Е сада, да ли га на то наговара његов кум Борис Тадић, који се ових дана нешто повампирео па неће да призна да је учествовао у прављењу СНС-а, то већ не знам, и мораће они између себе то да виде и да договоре. Својим наступима у Народној скупштини сваки пут када се овде јави као да нешто каже Балша Божовић заправо само потврди да он заиста човек није психички спреман за овако озбиљне расправе.

(Маја Виденовић: Побогу, Арсићу!)

Ова што нешто цичи и виче требало би да слуша и шта Балша Божовић говори и када је он први пут рекао за народног посланика ово што сам ја сада рекла за њега, нисам чула никакву цику из редова Демократске странке.

Рекла сам вам. То је сада постало нешто што је допуштено и сваки пут ћемо вам то говорити, јер заиста Балша Божовић није психички спреман за ову расправу, јер да јесте, и наравно не браним никог из СНС, не би му пало на памет да помиње некакве локомотиве, када је он из странке чији је министар Шутановац, јесмо ли то заборавили, онолике тенкове распродао као старо гвожђе и уништио војску.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Прво да расправимо ко има право да говори.

Колегинице Јелена Жарић Ковачевић, ваше право на реплику искористио је председник посланичке групе, тако да повуците пријаву.

Исто и за вас, колегинице Белачић, важи.

Господине Шормаз, по ком основу? По амандману? Мораћете да сачекате.

Право на реплику, народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, политика СНС-а се не разликује од политике СРС-а из 19. века. То сте ви. То је та вредносна нит која се никада није прекинула и ви је данас представљате.

Гуњац, опанак и Русија – то је оно што су вредности СРС-а и СНС-а. То је све што вам је остало у последњих 200 година. Ви кршите сваку традицију Србије, Устав Србије, газите законе Србије. Ви сте локомотиву као највреднији део традиције железнице Србије исекли на комаде, зато што не схватате вредност било чега у овој земљи. Ви сте рушили Савамалу. Ви правите Дубаи у центру Београда, зато што не разумете вредносни систем модерне Србије.

То је оно што је ваш проблем. Имате неке посланике овде, не желим да им помињем имена, али они су на много нижем ступњу образовања и свести него што су били неки посланици у 19. веку. И, то није увреда, то је реалност и чињенично стање.

Оно што је суштина, не можете на тај начин себе сада овде...

Као, да мењате историју и да о себи говорите као да сте веома модерни. Можете да ме вређате, то ме апсолутно не интересује и то вам говорим по стоти пут, али ви у недостатку аргумената показујете недостатак карактера. То је, такође, једна политичка карика ваших личности. Карактер вам је судбина и то ће тако да буде, али у модерном свету овакве политике и такви карактери нестају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Бечићу, по ком основу?

(Игор Бечић: Повреда Пословника.)

Прво реплика, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја нисам увредио Балшу Божовића. Ја сам само рекао да је богатији од мене. То није увреда. То је чињеница.

Дакле, ви сте богатији...

(Балша Божовић: Хоћеш да се мењамо ти и ја? Хајде.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, колега Мартиновић је ћутао док сте ви говорили.

АЛЕКСАНДАР MARTИНОВИЋ: Не смета мени, господине Арсићу, што Балша Божовић додацује. Мене само чуди да човек има неодољиву потребу да покаже колико му је незнање.

Говори о 19. веку. Па у време владавине ондашње Напредне странке, чије традиције баштинимо и ми данас, основано је Народно позориште у Београду, основан је Народни музеј, основана је Српска краљевска академија наука и уметности. Опет поспрдно говорите о политичарима из тог доба. Ја вам понављам – Никола Пашић, оснивач Народне радикалне странке, био је инжењер. Кажете – водио је борбу против железница. Па је л' ви знате да је он учествовао у изградњи пруге Будимпешта–Беч као инжењер? Је л' вам позната та чињеница? Значи, човек је као инжењер учествовао у изградњи пруге Будимпешта–Беч и после тога, ја мислим 1873. године, ако ме памћење не вара, дошао је у Србију и тек тада је почео да се бави политиком. Али нико се није борио против железница, ни ондашњи радикали, ни ондашњи напредњаци. Имали су међусобне сукобе, као што их имамо и ми данас, али су и једни и други вукли Србију напред.

Ја не знам како можете да дођете у Народну скупштину и да кажете да је тадашња власт, у 19. веку, радила нешто лоше за Србију. Па Србија је призната као држава на Берлинском конгресу 1878. године. Је л' знате шта је изјавио тадашњи румунски краљ Карол Други 1881. године, у време када је српски кнез био Милан Обреновић? Изјавио је: „Ја бих хтео да од Румуније направим Србију“. Дакле, Србија је била цењена земља у Европи. Ми смо успели у другој половини 19. века и почетком 20. века да од једне неразвијене земље, која је била под турском окупацијом, од једне руралне земље направимо земљу у којој постоји индустрија, у којој постоји железница, која је успела, на крају крајева, почетком 20. века као таква да ослободи све јужнословенске народе.

(Председавајући: Приводите крају, колега Мартиновићу.)

Ја бих могао да вам набрајам до сутра великане српске историје, и из Либералне странке ондашње и из Напредне странке, и из Радикалне странке. Свако од њих је уградио по један камен у тај велики мозаик српске историје, али ви о томе не знате ништа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај модерни Балша Божовић каже да су наше вредности гуњац, опанак и Русија. Врло поносни и на гуњац и на опанак, а за сарадњу са Русијом се залажемо искрено, на свим нивоима, а не за Европску унију, за коју се ви залажете по сваку цену. Наше вредности нису ни Малдиви о туђем трошку, нису ни ЦИА курсеви, није ни НАТО

лобирање. Наше вредности нису ни отварање фирми са Милом Ђукановићем, као што је то радио отац Балше Божовића и на то име се, између осталог, обогатио па онда Балша може да се шепури по Малдивима.

Јуче смо овде разговарали и констатовали како је Балша Божовић све побркао. Није знао ни који народни посланик је поднео амандман, па није знао ни на који члан је амандман, па није знао ни на који закон је амандман. Кажу људи са обезбеђења, пошто га ретко виђају, кад је долазио у Скупштину, питали га – извините, а ко сте ви? Пошто човек с времена на време сврати. Он је рекао – како не знате, ја сам политичка креатура.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Игор Бечић.

Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Господине председавајући, мислим да је повређен члан 103, мада мислим да је можда испод части да говорим о неким људима овде јер с њихове стране је лако продавати маглу и обећавати грађанима да ће потећи мед и млеко, да ће Србија имати економију и привредни раст Кине, Америке, Индије и Немачке, да ће грађани добити по хиљаду евра и плате од пет хиљада долара.

То је већ виђено. Једном су преварили грађане, опљачкали Србију, уништили јавне финансије, оставили хиљаде људи без радног места и егзистенције само да би напунили своје личне џепове и страначку касу, знајући да не плаћају порез на лажна обећања и свесни чињенице да никада неће доћи на власт, да би их неко питао да ли ће испунити свој програм од 30 тачака, окупљени у тај неприродни савез, који им само служи да поједини лидери покушају да скрену пажњу са чињенице да морају да сакрију милионе евра које су опљачкали од овог народа, које су стекли за време свог мандата девастирајући Србију. А неки други, очекујући да њихови белосветски пајтоси ухапшени због корупције проговоре о њиховој улози у прању новца, покушавају и сада да се представе као спасиоци Србије.

Пљачкање, корупција, претња силовањем, вешањем, пребијањем жена, то је све што могу да понуде грађанима, насупрот реформи, отварању радних места, подизању привреде и економије из пепела и угледа у свету и свакодневним напорима које председник Вучић чини да побољша квалитет живота грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Бечићу, да ли желите да се Скупштина изјасни?

ИГОР БЕЧИЋ: Не, не заслужују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману, народни посланик Драган Шормаз.

ДРАГАН ШОРМАЗ: Ево, бићу кратак, али само као допуну нечега што смо већ чули око Железница Србије и једна потпуно неоснована, и није ми јасно на који начин од стране колеге из Демократске странке, упућена критика.

Ми смо пре непуних сат времена имали Одбор за европске интеграције, где смо разговарали о два поглавља. Наравно, нико из опозиције, пре свега Демократске странке, није присуствовао седници Одбора, а пуна су им уста Европске уније и европских интеграција. Разговарали смо управо о Поглављу 14 и о преговарачкој позицији за Поглавље 14 – транспортна политика и о Поглављу 21 – транспортне мреже, у којима се баш говори о томе у којој ситуацији и како се сада налази, а како се налазила пре 2012. године железница Србије.

Чак се и констатује од стране Европске уније да су Железнице Србије највише напредовале у региону и да су највише напредовале у последњих пет година, управо у мандату министарке Зоране Михајловић, и да је тада највише урађено. Значи, не причамо о нашим констатацијама, причамо о констатацијама наших партнера и сарадника који то кажу.

Онда овде слушамо овакве ствари, где се позива на 19. век и на остале ситуације. Значи, не треба им се дозволити да говоре грађанима неистине и ја желим да захвалим свим колегама, наравно и министарки, што упорно говоримо ове ствари, јер ово је једина истина. Ево, овде има црно на бело, једина истина.

А то што неко мисли да може обичном демагогијом и измишљотинама овде да оспорава рад Владе Републике Србије и Српске напредне странке, преварио се. Показало му се већ неколико пута на разним изборима. Показаће му се и од сутрашњег дана на свим који следе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ја не бих дуго. Мени је просто запарало уши када је један од говорника Ђиласове коалиције савеза за давање Србије изговорио реч – карактер. Пазите, кад одатле чујете речи карактер, морал, част, поштење, нормалном човеку се повраћа истог момента. Мука нас ухвати кад чујемо реч карактер оданде. Карактер од оних људи чији су прсти били више у џеповима грађана него на радним местима. Они који су, наравно, све учинили да немамо километар нових путева, да немамо километар обновљене железнице, да немамо вагоне, да немамо локомотиве.

Па тек доласком СНС-а на власт је почело нешто да се ради у „Железницама Србије“. Оне су оживеле напакон. Данас кудикамо брже иде железница. Није то довољно. Далеко смо ми од Западне Европе у

смислу развијености железнице, али идемо ка њима, сустижемо оне развијеније земље, јер се трудимо и радимо поштено и одговорно и то грађани виде.

Сећам се, 2004. године сам ишао возом у Сремску Митровицу. Требало ми је шест сати да стигнем до Сремске Митровице тада возом, данас много краће, и то јесте заслуга Владе коју води СНС и министарке Михајловић и свих нас који овде данас седимо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Па будући да се заиста на Одбору за европске интеграције расправљало о четрнаестици и двадесет јединици мислим да то јесу важна поглавља, али то кад кажете да нема опозиције, нема ДС-а, па знате шта? Ми смо организовали, рецимо, прошле године и обилазак Грделичке клисуре, да је просто виде, јер за време њихове владавине није се радила Грделичка клисура. Она је била природна лепота за време ДС-а. Дакле, није се прокопао километар, ма 500 метара за време њихове владавине. Нико из ДС-а и опозиције. Један представник је био само из Двери, али нико од њих није хтео да крене у обилазак. То је за њих било или рано или тешко.

Кад већ говоримо о железници, само неколико података, да их поново кажемо јер није наодмет да се присетимо и није наодмет да то знамо. Година 2008, дакле реконструкција, модернизација, изградња железничке инфраструктуре у пругама – нула километара. Није било радова који су завршени у тој години, а издвојено је 1,3 милијарде динара. Озбиљно је питање шта је са тим новцем. Ми смо као Министарство, између осталог, подигли одређене пријаве за тај период и новац за који не знамо како је потрошен будући да километра пруга није било.

Године 2009, па 2010. године такође није било радова који су завршени у овој години, исто нула километара, а новац који је издвојен је 790 милиона динара. Дакле, није тада била СНС, нису били директори СНС-а, односно владајуће већине, него су пре свега били људи из ДС-а који су водили „Железницу“. Године 2011. такође није било радова који су завршени у овој години. Нула километара пруге је завршено, а издвојено милијарду динара само за реконструкцију. Године 2012 – нула километара, 2013. године – нула километара, и тек негде крајем 2014. године креће се у обнову и креће се, између осталог, у издвајање новца за железничку инфраструктуру. Толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, господине Арсићу.

Ево још један прилог томе колико је велико незнање код посланика Демократске странке.

(Балша Божовић: Шта си се збунио?)

Нисам се збунио. На вашем сајту, дакле на званичном сајту Демократске странке, имате један део који се зове Корени Демократске странке, па онда пише – Претече Демократске странке. Прва претеча Демократске странке – Српска напредна странка.

Српска напредна странка основана је јануара 1881. године око групе младих конзервативаца окупљених око листа „Видело“. Дошла је на власт подржана од кнеза Милана, спроводила либералне реформе, то пишу они, дакле из ДС-а, спроводила либералне реформе уверена да је то једини пут стварног осамостаљења и напретка Србије. Брзо је дошла у сукоб са радикалима, са којима је у прво време у савезништву.

До 1883. године Српска напредна странка је донела прве законе о просвети, банкама, стајаћој војсци, двоструко је повећала државни буџет, започела изградњу железнице. Прваци странке били су адвокат Милан Пироћанац, пуковник Милутин Гарашанин, историчар Стојан Новаковић и економиста, историчар Чедомиљ Мијатовић, а следећа странка која је наведена као претеча ДС-а је Самостална радикална странка, основана 1901. године, након што је група млађих радикала иступила из Народне радикалне стране, која је прихватила Априлски устав и фузију са напредњацима.

Самосталци се, према програму из 1902. године, залажу за принципе изворног радикализма, једнодомну народну скупштину, парламентарног монарха, смањење пореза, стварање Балканског савеза. Странка је до 1914. године променила чак тројицу вођа – Љубу Живковића, Љубу Стојановића и Љубу Давидовића.

Према томе, господо из Демократске странке, претече су вам, хтели ви то да признате или не, али на крају крајева написали сте на вашем сајту, Српска напредна странка и Самостална радикална странка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Поштовани народни посланици, пре него што наставимо рад, дозволите ми да у ваше и у своје име поздравим представнике Кинеске привредне коморе, који тренутно прате део данашње седнице са галерије Велике сале. Молим вас да их аплаузом поздравимо. (Аплауз.)

Право на реплику, народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Господине Мартиновићу, дакле зашто је лоше када један свој научни рад пет пута плагируете па само мењате

наслов? Зато што не можете о историји да се информишете у паузи између две реплике на Гуглу. Дакле, морате нешто да знате о томе.

Управо због тога вам се цела Србија смеје, што се зовете Српска напредна странка и пледирате на тај назив, зато што не постоји већа иронија, јер сте желели да постанете наводно политички наследник једне, за то време јако напредне и модерне идеје у Србији. Зато сте смешни. То је једна ствар. Друга ствар, о Љуби Давидовићу сте први пут сада прочитали на сајту Демократске странке. Па то је, како да вам кажем, блам за некога ко пледира да води највећи посланички клуб у овој скупштини.

Дакле, немојте да се уопште ви бринете за Демократску странку. Ви се брините за своје вредности. Ниједну странку не чини... Чине је вредности и политика за коју се залажу. Ово је политика модерне Србије коју пропагира ДС и то што заједно са Зораном Михајловић плујете владу Зорана Ђинђића три дана без престанка говори о томе како и на који начин ви видите будућност ове земље. Вама је, једноставно, било и више него у реду све оно што је Никола Пашић урадио за Србију и грађане, то сте малочас рекли, и рекли сте да сте поносни на то. Са друге стране, поносни сте на Слободана Милошевића. Противите се 5. октобру. Мислите да је Зоран Ђинђић покراо изборе 2000. године. То сте говорили у овом парламенту пре неколико дана и критикујете сваку модернизацијску идеју коју је та влада покојног премијера политички промовисала.

То је оно што чини једну Српску напредну странку данас, која је далеко немодернија од немодерне радикалне странке из 19. века. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Јако је тешко водити дебату са неким ко не зна ништа а мисли да зна све.

Малочас је господин Божовић рекао да је та напредна странка из 19. века била против железнице.

(Балша Божовић: Не, Српска радикална.)

Па Српска радикална странка није постојала у то време. Постојала је Народна радикална странка.

(Балша Божовић: Е, ајде, молим те, седи. Седи доле, молим те. Немаш појма.)

(Народни посланик: Па овај није нормалан.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само наставите, професоре Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Не знам што је нервозан Балша Божовић толико данас. Ја покушавам, ево, да га мало едукујем, колико могу, али ми не иде од руке изгледа.

Значи, због грађана Србије, не због Балше Божовића. Њему очигледно нико не може да помогне, али због грађана Србије, дакле, на њиховом сајту лепо пише ко су им претече – Српска напредна странка и Самостална радикална странка. Лепо пише, Српска напредна странка залагала се за реформе, донела законе о банкама, просвети, стајаћој војсци, изградила железницу.

Ја му рекао – немојте да вређате, на крају крајева, ни Српску радикалну странку, ни ондашње радикале, зато што је Никола Пашић био инжењер техничких наука, завршио студије у Швајцарској, у Цириху, и радио човек као инжењер на изградњи пруге Београд–Будимпешта. Након тога је дошао у Србију и почео да се бави политиком.

И то понављам десет пута.

Онда устане Балша Божовић и каже – да ја да нисам прочитао на сајту, не бих знао ко је Љуба Давидовић. Па ја о Демократској странци знам сто пута више него ви. И како сте настали и кроз шта сте пролазили у историји итд. Али оно што је велика жалост за ДС, за Љубу Давидовића, за Милана Грола, на крају крајева и за оног Драгољуба Мићуновића, какав је да је, уман је човек, интелектуалац, видим да је и њега срамота да долази да седи поред вас, да је Демократска странка са дугом историјом, са историјом од 1919. године спала на то да, ево, сада у Народној скупштини седи двоје посланика ДС-а, од којих је један Балша Божовић, који о својој рођеној странци појма нема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику? Добићете, колегинице Јовановић. Само, пошто су добацивали из Посланичке групе Демократске странке по питању времена...

Колега Божовићу, чисто зарад истине, два минута и 20 секунди сте говорили за реплику. Нисам вас ни прекидао, нити спречавао да говорите.

Прво Наташа Јовановић, повреда Пословника.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, с обзиром на то да сте човек који је дуго у Парламенту, а и били сте дуго година члан Српске радикалне странке, очекивала сам да ћете да прекинете овог функционера пропале Демократске странке, који очигледно вуче трауме из тинејџерских дана. Не трауме личне природе, јер шта он лично ради то више не занима никог, ни Малдиви, ни... Таблоиди су писали о том његовом приватном животу, у то не улазим, већ трауме због тога што политика због које су он и његов отац и остали функционери те жуте лоповске дружине били у стању да продају и земљу, националне и државне интересе је нешто што је његов печат и ништа не може ни ово његово јунаштво, ни ово лупетање са говорнице већ два дана да опере ту његову личну, а и породичну прошлост.

Али ја сам очекивала, када је тај, како кажу, дописни ученик неке школе показао своје незнање и рекао да је Народна радикална странка, која је основана 1881. године и чији је родоначелник Никола Пашић, који је био изразити државник и који је учинио много за националне интересе наше земље, рекао да је била у то време ретроградна или како је то већ хтео да каже. Сада тај мучени Божовић не зна да је у то време у Србији, која је претрпела велике страхоте, која је била дуго година у ропству под Турцима, која је била опустошена због великих губитака и свега онога што је наш народ преживео у том периоду, успела та Народна радикална странка, коју он тако назива, да мобилише 90% сељачког становништва и сву интелигенцију која је хтела да се супротстави великом утицају тадашњег монарха и зулума који је народ трпео од монархистичке власти.

Ти српски радикали, како их ми називамо, јер иако је странка касније кроз период свог деловања све док није обновљена стварањем СРС коју ми данас заступамо, учинили су то да се оно што је најсветије у нашем друштву и, на крају крајева, Српству, негује и да се увек штити интерес народа, пре свега социјална правда... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Наташа Сп. Јовановић: Пустите ме да завршим реченицу. Ја сам се јавила по Пословнику, он нема право на реплику.)

Полако, не можете више. Полако.

По Пословнику, народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 107. Грубо је нарушено достојанство Народне скупштине тако што сте омогућили једном посланику да малопре галами овде и да млатара рукама и ногама и да виче господину Мартиновићу – седи доле. То је радио овај посланик прекопута, а вероватно га је отац научио таквом васпитању.

Оно што је горе од тога, то је што сте дозволили да се поиграва са српским националним осећањима, да омаловажава и вређа српски идентитет, српска национална осећања и српску традицију. На најгори начин је извргавао руглу реч опанак и ви сте олако прешли преко тога, а то је ваљда у склопу његових настојања да се представи као некаква елита, да глуми неку лажну елиту, а једино од тога што зна, то је седење по дорћолским кафићима. Али имам разумевања за њега, исто тако, зато што је данас по први пут можда у последње време дошао коначно у радно време у Народну скупштину, а не као досада што је радио, дође у четири сата по подне, седи до пет, пола шест, онда оде у дорћолске кафиће, пије кафу и твитује.

Дакле, из свих тих разлога мислим да оно најмање што сте могли јесте да му изрекнете меру опомене. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не долази у обзир, колега Марковићу, да му због тога изричем опомене. Ја лично чак и сматрам да га треба подржати да што више о томе прича. Сваки народни посланик има право да се бори за свој политички програм и да каже шта мисли о грађанима Србије. Тако нека настави.

По Пословнику, Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Не могу више реплике.

Оно што сам желео да рекламирам јесте члан 107, због два случаја.

Први случај је помињање мог оца. Мислим да имам право то да кажем. Он је човек који живи од своје пензије и неко је ко је задужио и Србију и бившу Југославију. Био је врхунски спортиста и медаљама је исказивао, између осталог, не само резултате, него и свој патриотизам.

Са друге стране, прекршили сте Пословник, члан 107, зато што сте ми дозволили 20 секунди да говорим дуже од предвиђеног времена.

Ја ову прилику користим да се извиним грађанима Србије што сам 20 секунди говорио дуже него што је Пословником прописано. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, неће грађани Србије постати сиромашнији због 20 секунди које сте украли од Народне скупштине Републике Србије приликом свог излагања, него ће постати сиромашнији зато што је ваша странка док је била на власти и тада узимала новац. Од тога се постаје сиромашнији. Тако да за то не морате да им се извињавате, то могу ја да им се извиним.

Што се тиче вашег оца и његовог спомињања, имате право, то је ваш отац, али ваш отац је, такође, био истакнута политичка фигура у политичком животу Србије.

Нисам још завршио, колега Божовићу.

То је прва ствар. Друга ствар, ако је већ ваш отац био пружалац услуга у систему јавних набавки, не видим ниједан разлог зашто не би био спомињан.

Није био пружалац услуга?

(Балша Божовић: Не, није.)

Ви мене мало засмејавате.

Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Каже господин Мартиновић да не зна зашто је Балша Божовић нервозан.

Господине Мартиновићу, зато што је данас устао у пола 12 и наравно да је због тога нервозан. Замислите колико се већ уморио! Каже, не може он више по репликама. Он је дошао да каже што су га послали. То је рекао и он више не зна шта би говорио. Већ се уморио и он би сада најрађе да изађе одавде.

Али можда и нема потребе да се ми више бавимо Балшом Божовићем. Он је доказао да он просто психички, сада је и сам рекао да психички није способан да учествује у озбиљној расправи. Али Балша Божовић седећи овде представља, дошао је у Скупштину као посланик ДС-а, а сада овде представља неки савез оних скупљених с коца и конопца. То је проблем. Јер он покушава овде да представи њих као нешто што би требало да помогне Србији, па се враћа и на 2000. годину, на Зорана Ђинђића, на све оно чиме не би смео да се поноси да има и трунке морала.

Балша Божовић седи у Скупштини коју су његови палили. Он је део и наследник те пироманске банде и он овде може било коме било шта да приговори. Замислите, највећи проблем је што су вредности СРС-а гуњац, опанци и Русија. Понављам, рекох и малопре, ми смо на то веома поносни, а не знам на шта то Балша Божовић може бити поносан. На то што је у савезу са Вуком Јеремићем, који је отворени лобиста НАТО-а у Србији? О томе је остало забележено и у Викиликсу и то је јавна тајна. Балша Божовић је у групацији коју чине највећи криминалци данас у Србији, и Вук Јеремић, и онај Стаматовић, и Ђилас и његов тата, не Ђиласов него Божовићев.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, госпођо Радета.

По Пословнику, народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 108. и члан 27. Пословника о раду Народне скупштине. Члан 108. каже јасно да ви као председавајући водите седницу, а члан 27. говори о томе да је једнакост и равноправност у сваком тренутку свих посланика заступљена.

Није лепо слушати када колеге причају о родитељима, о породици других колега, а ви при томе, уместо да реагујете, да пресечете, ви процењујете, господине Арсићу, с које стране то долази. То није лепо. Свако од нас је осетљив када је у питању породица, поготово када су у питању родитељи. Од чега и како живи и како је живео и чији је отац или мајка, овде није место о томе да се расправља.

Друго, ви овде упорно пренебрегавате чињеницу да ови који стално учествују у изборима, пре избора се зову ДС, ДСС, Покрет за Србију, ДЈБ и бог те пита како, а у самој изборној трци учествују као коалиција. То је један нонсенс који је присутан појавом вишестраначја у Србији. Они увек улазе у Парламент преко неких коалиција, а нису чланови те коалиције. То човек не може никако да растумачи. То теоретски у политичким наукама није протумачено.

Овде смо сведоци да увек ДС или било која од чланица ове коалиције нама држи предавања о демократији, о изборима, а никада се није самостално појавила на истим тим изборима када је у питању републички ниво. Ево, да ли неко памти или се сећа да је ДС сама излазила

на изборе? Излазила је увек у некој коалицији. А ДС је прави пример како и на који начин човек мења идеологију, принципе, како се прилагођава само личним интересима. Најбољи пример је када је Зоран Ђинђић, захваљујући Јовици Станишићу, сменио Драгољуба Мићуновића са места председника. То је најбољи пример. О томе имате сведочанства. Шта више да говоримо?

Према томе, морате имати једнак аршин према свима, имајући у виду да ови сада не знају коме припадају, да ли савезу, да ли некој коалицији са којом су ушли у овај парламент. Бог те пита коме ће у наредном периоду припадати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно, колега Мирчићу, да водим рачуна да сви народни посланици буду равноправни, али заиста не могу да претпоставим како ће који посланик да се пробуди и у ком ће савезу да буде.

Повреда Пословника, народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, Народна скупштина Републике Србије није дечија играоница. Замолила бих вас да се мало сконцентришете на то шта се дешава у сали када неко од посланика говори.

Наиме, док је малопре образлагала по праву које је имала на реплику колегиница Радета, овај Балша Божовић и његова страначка колегиница Маја Виденовић су се бавили неком документарном кинематографијом. Све време су путем мобилних телефона снимали те говоре по сали, смејали се грохотом, на шта ви нисте обратили пажњу.

Дакле, то говори о томе кога су људи избором на листи коју су они представили послали у Народну скупштину. Ја сам апсолутно уверена да је за убудуће то немогућа мисија. Ако неко овакав као што су Божовић и поменути Виденовић и њима слични треба да представљају грађане Србије, то не верујем да је уопште на будућим изборима могуће.

С друге стране, ја бих препоручила и поменути посланицима и свима онима који су можда заборавили да погледају, а било их је од разних аутора, можда не толико публикованих на централним медијима, али можете да пронађете те документарце о томе шта су они радили од 5. октобра до данашњег дана – храбре Србе, српске генерале, почев од бившег председника државе, испоручивали Хашком трибуналу, продавали Србе на КиМ, оставили преко пола милиона људи у пљачкашкој приватизацији без посла. Дакле, све то можете да погледате на разним Јутјуб каналима и да видите какве последице Србија данас осећа од те лоповске дружине која данас има овде и даље образа, као што то они раде извргавајући руглу ову скупштину, да уместо да се покрију по ушима,

да ћуте и да су мањи од маковог зрна, још праве неки фото-сешн, селфије и остале глупости које раде све време док траје ова расправа о веома озбиљним стварима које народ занима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прво, лично нисам присталица да народни посланици праве селфије у Народној скупштини Републике Србије, али данас је то нека мода. Нећу да спречавам у томе колеге и колегинице да не бих лично био оптужен како сам заостао.

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу. Јавио сам се за реплику зато што ме је поменула госпођа Вјерица Радета.

Госпођо Радета, јуче сам рекао да тако како се данас понашају посланици Демократске странке исто су се понашали и док су били, односно док су имали министре у Влади Србије. Тако су долазили на посао – у 12 часова, у 14 часова, у 16 часова. Њих Србија није интересовала. Они су били заинтересовани једино за лично богаћење.

Овде је један једини посланик Демократске странке, који је јуче измешао све живо, и амандмане, и жене и посланичке групе, и називе странака и предлоге закона. Све живо је човек помешао. Ја сам мислио да је то тренутак слабости, међутим, видим да се та слабост наставља и данас.

Он је причао о неким вредностима. Вредности које су они спроводили у пракси биле су – приватизуј шећерану за три евра, обогати се преко ноћи, купи скупочени аутомобил, из поцепаних патика ускочи у скупочено одело, затвори 400.000 радних места, није ме брига ни за породиље, ни за жене, ни за децу ни за сиромашне.

Вредносна оријентација СНС-а је све супротно од онога што су они радили до 2012. године. Ми се залажемо за инвестиције, за нова радна места, за модернизацију Србије по свим основама. Залажемо се за права жена. Залажемо се за то да свака жена у Србији има загарантовано достојанство, али не достојанство само на речима, него обезбеђено радно место на коме ће моћи да ради, на коме ће моћи да заради плату за себе и за чланове своје породице. То је политика Александра Вучића и то је политика СНС-а.

Како су они ту политику дочекали? Дочекали су је на нож. Председник Републике дође у Краљево, захвали се турском инвеститору што ће да запосли 2.500 људи, не само жена него и мушкараца. Две и по хиљаде грађана Краљева и околине, да ли знате шта то значи за Краљево и за Рашки округ? Краљево је било економски потпуно девастирано за време њихове власти. Они су пљачкали Краљево у време земљотреса. То је незабележено у светској историји.

(Председавајући: Приводите крају, колега Мартиновићу.)

Завршавам. Дакле, председник Републике дође у Краљево, захвали се турском инвеститору што ће да запосли 2.500 људи, они после тога салву твитова, те мрзи жене, те се подсмехује женама, те позива на силовање. Александра Јерков је тражила да заврши реченицу итд. Коју реченицу да заврши? Нема овде завршетка реченице. Ми настављамо даље да отварамо фабрике и у другим местима у Србији, да покушавамо да вратимо живот у сваку општину, у сваки град у Србији где сте ви живот уништили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сада одређујем редовну паузу и са радом настављамо у 15 часова.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Матићу, изволите.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ево, ја ћу се потрудити да направим наставак из оног дела расправе у којем сам учествовао, из начелног дела расправе у којем сам учествовао.

Има овде области које се готово не помињу а мислим да су јако битне, тако да је, по мени, јако битна урбана комасација. Мислим да је то једна новина, или јако младо, не знам да ли у Србији имамо неких већих искустава са урбаном комасацијом, али урбана комасација сама по себи је јако битна, поготово што је у члану 107. у ставу 2. предвиђено и каже – урбана комасација представља јавни интерес за Републику Србију.

Значи, то само по себи говори о њеном значају. Ми сви кад говоримо о комасацији, мислимо на ону комасацију која значи комасацију пољопривредног земљишта. Међутим, урбана комасација има свој значај у урбаном делу у изградњи, у оном делу где практично имамо одређени ниво планске документације урађене, али она не може до краја да се примени зато што постојеће катастарске парцеле нису, или површином или обликом, или нису у могућности да се уради добра инфраструктура итд. и онда се намеће питање како то уредити, а то се уређује по правилима урбане комасације, с тим што сва права која имају власници, односно корисници катастарске парцеле које се претварају у грађевинске парцеле, једноставно преносе на нове грађевинске парцеле.

Разлика између катастарске и грађевинске парцеле готово не постоји, само што је разлика што је грађевинска парцела увек спремна за грађевинску примену, а градска парцела може бити примењена у

грађевини, а и не мора. Зато сматрам да је ово нешто ново, младо и да једноставно наша јавност треба да зна за овако нешто. Мислим да ће лакше и нама свима бити, поготово онима који примењују урбану комасацију, да то спроводе и раде на један лакши начин.

Урбану комасацију спроводе комисије на локалном нивоу, где скупштина општине доноси решење о формирању тих комисија, или ако се ради између две општине и више, то ради Министарство. Тако да је, кажем, урбана комасација нешто доста битно, нешто релативно ново, нешто што треба подржати и што треба да има своју једну ефектну примену у брзој реализацији урбанистичких планова.

Даље, у делу озакоњења имамо исто једну новину која досада није била позната у пракси, а то је да се у члану 35. каже – надлежни орган у поступку озакоњења користи евиденцију објеката који нису уписани у катастар непокретности. Значи, овде каже – користи евиденцију објеката који нису уписани у катастар непокретности. Досад се увек користила евиденција уписаних у катастар непокретности, а ово је – оних који нису уписани у катастар непокретности. И то ће исто радити државни орган који уписује у катастар непокретности, што је добро. На једном месту имамо и једно и друго.

Једноставно, мислим да ту не постоје ни ближа правила, али овде ће министар донети одређену подзаконску регулативу која ће регулисати начин и поступак тог рада. Мислим да је то доста битно, да имамо и ту евиденцију из које ће се црпети подаци за озакоњење.

Даље, можда је то, овако, ствар која није превише битна, али ја ћу је поменути, можда је битна за оне које врше озакоњење – за упис права својине на основу озакоњења, као и за утврђивање кућног броја, не плаћа се административна такса одређена законом којим се уређује административна такса. Мислим да је то помоћ онима који врше озакоњење и поспешивање да се озакоњење уради на један законит и легалан начин.

Оно што хоћу на крају да кажем односи се на путеве и путну мрежу. Овде је било доста речи о путевима и путној мрежи и мислим да то завређује пажњу овде. Министарка је неколико пута поменула мрежу путева и увек када говоримо о томе, у највећој мери говоримо о путевима највишег ранга. Апсолутно су они потребни итд., али путеви нижег ранга, или нивоа, једноставно морају да се раде до оног најнижег нивоа путева. Ако су путеви крвоток једне државе, они путеви најнижег ранга, који нису ни државни, који су општински или месне заједнице, једноставно, то су капиларни путеви и, ако се то све добро умрежи, онда имају смисла и ти путеви високог ранга, ако је то све добро увезано кроз систем путева или мреже путева.

Оно што желим да можда конкретно питам, ако је у прилици министарка да одговори, то је веза општине Коцељева са ауто-путем Обреновац–Уб. Ту постоје два пута која повезују Коцељево са тим простором кроз који пролази ауто-пут Обреновац–Уб и мислим да бисмо њиховом реконструкцијом, или реконструкцијом једног од тих путних праваца, који су државни путеви, добили један квалитетан пут и добру комуникацију општине Коцељева са ауто-путем.

Не треба сматрати да су ауто-путеви само транзит. Ауто-путеви треба да повежу непосредну околину уз њих, да имају добру прилазну путну комуникацију да би пут, ауто-пут, пут високог ранга имао један пун значај и дао пун значај развоју и тих делова Србије, непосредно, који су уз пут али су на удаљености 20, 30, 40, 50 километара.

Зато сматрам да и што се тиче општине Коцељева и што се тиче других општина и градова то једноставно треба да буде пракса. Надам се да ће то и овог пута бити. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Жика Гојковић.

Изволите.

ЖИКА ГОЈКОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Желим само да кажем у вези, наравно, са овим амандманом да ће ПОКС подржати овај амандман, јер он подстиче свеобухватни развој Републике Србије са посебним погледом на општине и градове. Убудуће ћемо ми монархисти подржавати све оно што је у корист равномерног регионалног развоја.

Морам рећи да ми је овај амандман дао шлагворт за нешто што желим да кажем а имам сада прилику, а то је да је пре девет година у Закон о просторном планирању уврштен мој амандман који се тиче изградње деонице ауто-пута од Врбаса до Сомбора, па онда и до хрватске границе и до мађарске границе.

Нажалост, готово сви министри који су били пре вас, госпођо Михајловић, они су потпуно игнорисали овај амандман и да кажем да су на неки начин игнорисали, не на неки начин, него су игнорисали и сам закон који је, да кажем, од круцијалног значаја за цео западнобачки регион, а посебно за град Сомбор, чија површина је највећа погранична област у односу на све градове и општине у Србији.

Наравно, за време комунизма све се радило тако да се радило по неком етничком питању да би се задовољиле разне етничке групације, па је тако и ауто-пут, нажалост, заобишао Сомбор и ишао преко Суботице, иако тај ауто-пут заобилази негде око 100-110 километара, да кажем онај пут према градовима Европске уније који је изузетно важан за наше људе, поготово које раде у иностранству.

Зато сматрам да је од истинске важности решити овај проблем, који не само да би растеретио саобраћај и када су у питању гранични прелази који су око Суботице, него би довео и до, кажем, много боље циркулације у саобраћају, и сама та изградња инфраструктуре би довела сигурно до повећаног интересовања инвеститора за овај регион који, нажалост, још увек заостаје када су у питању остали региони, иако ни по чему то не заслужује.

Сомбор је један прелеп град. Кула је такође једна лепа општина. Градоначелница са својим тимом у Сомбору чини све напоре да би привукла инвеститоре, да би на најлепши могући начин промовисала овај град, али једноставно без изградње ауто-пута, без изградње нових прелаза који би после тога дошли Сомбор нема перспективу какву имају многи други градови у нашој Србији.

Мислим да је Сомбор на неки начин и локомотива на нашем путу ка ЕУ, да би и тај гастарбајтерски пут, да тако кажем, како многи кажу, на неки начин умногоме допринео развоју Сомбора. Ја вас, ево, молим као жену која посвећена своме послу, која свој посао озбиљно схвата, да не идете путем оних који су били ту пре вас и да на најозбиљнији начин схватите ову чињеницу без које Сомбор једноставно нема перспективу какву би требало да има. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Желим да вас информишем да се ми и Сомбором и другим градовима и те како бавимо. Претпостављам да знате, 2019. године почиње рехабилитација деонице Кула – Сомбор. Мислим да је то важно. Што се тиче граничних прелаза, на свим граничним прелазима ка Мађарској, али исто тако и ка Хрватској, односно у овом српском делу, рецимо Батровци–Кузмин, почела је рехабилитација пута већ прошле недеље. Проширују се гранични прелази, чак ћемо отворати по оном плану, заједно са МУП-ом, они су носилац тога, и нови гранични прелаз ка Мађарској.

Према томе, неке ствари просто можда би свако волео да иду и брже него што иду, али имајући у виду како је то изгледало раније... А заиста мислим да треба то да радимо најбрже могуће.

Што се тиче излаза на ауто-пут, постојала је, наравно, и та идеја. Постоје, такође, и институти који ће нам дати праве анализе. Свакако, одлука није само на Министарству, него и на целој Влади. Верујем да ћемо у неком времену испред нас причати и о томе. Хајде прво да завршимо граничне прелазе, да их проширимо, имамо и нови који отварамо, да завршимо рехабилитацију путева, а у међувремену, између осталог, и да видимо шта је са тим другим излазима ка ауто-путу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Репац, изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, господине председавајући.

Поздрављам госпођу министарку са сарадницима и драге колеге посланике.

Пред нама је закон о грађевинским производима. На члан 1. овог закона поднела сам један амандман који гласи – овим законом се подстиче свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на пораст грађевинске оперативе.

Грађевинарство је стратешка грана привреде јер обезбеђује објекте и инфраструктуру за све остале привредне и социјалне категорије. Некада су српска грађевинска предузећа градила мостове, путеве широм света и била позната по квалитету материјала и квалитетним радовима, али је велики део њих нестао у процесу приватизације и транзиције.

Српска влада је недавно усвојила Предлог закона о грађевинским производима. То је шанса да се врати стара слава и послови широм света.

Закон треба да уреди тржиште грађевинских производа, подигне квалитет материјала који се користи у градњи мостова, путева, зграда, железничких пруга.

Закон се односи на 1.200 производа сврстаних у 35 области, који ће се у неколико година морати прилагодити стандардима и квалитету који постоји у земљама Европске уније. Нови закон ће учинити и домаће произвођаче конкурентним на европском тржишту, јер ће се и у Републици Србији примењивати једнаки стандарди као и у земљама чланицама Европске уније. Нови прописи пружиће и додатне подстицаје развоју грађевинарства и омогућити да објекти који се граде буду безбедни и еколошки прихватљиви.

Грађевински производи су врло специфични, јер се њихове перформансе и својства у пуној примени виде тек оног момента када се уграде у објекат.

Грађевинска оператива има значајну улогу у пословању и развоју услуга. Грађевинска оператива је потпуно оспособљена за све грађевинске и грађевинско-занатске радове из области ниско и високо градње. Она располаже посебном опремом и механизацијом, квалификованом стручном радном снагом која је гарант испуњења свих грађевинских радова. Код нас је уситњена и зато није конкурентна на тржишту.

Како рече госпођа министарка – измене закона до ефикасне борбе против неодговорних инвеститора. Хтела сам да дам похвалу госпођи министарки за почетак завршетка Ипсилон крака на Келебији у Суботици.

Хтела сам још нешто да кажем о успеху економских реформи у Србији, пре свега о расту БДП-а, новим радним местима, смањењу дефицита и о овако једној феноменалној, маестралној дипломатији Александра Вучића, која је довела Србију до тога да је једина земља у свету која је успела да изгради изузетно блиске односе са свим кључним центрима моћи.

То је донело никад већи углед Србији. Ниједна држава у свету не може да се похвали да има чврсте односе са Русијом, са САД, да Кини буде најближи пријатељ, а у Турској главни савезник у Европи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем.

Поштовани председавајући, госпођо министре, представници Министарства, даме и господа народни посланици, поднео сам амандман на закон о грађевинским производима.

Свакако, циљ овог закона је да уреди тржиште грађевинских производа и сигуран сам да ће бити успешан у томе.

Оно што је важно за нашу земљу је да је грађевинска индустрија заиста у једној озбиљној експанзији. Морам да подсетим грађане како је то изгледало пре 2012. године. Увек је добро правити та поређења, како то изгледа данас, како бисмо показали какве ми постижемо резултате, а какве су они постизали резултате.

Дакле, пре 2012. године грађевинска индустрија је радила са само 30% капацитета. Држава је грађевинским фирмама дуговала између 600 милиона и милијарду евра. Отпуштено је чак пет хиљада грађевинских радника. Могу вам показати на примеру града из ког ја долазим, Новог Сада, да је, рецимо, 2012. године било активно само 20 градилишта високоградње, а данас је активно преко 115, а укупно је активно преко 729 градилишта у Новом Саду. Да не говорим о Републици Србији. Као што је госпођа министар рекла, дакле, преко 30.000 активних градилишта. То заиста показује колико добро радимо.

Такође, преданим радом Министарства грађевине од 2012. године данас грађевинска индустрија генерише 5,5% БДП-а Србије или 1,8 милијарду евра годишње. Данас је у њој запослено преко 116.000 радника и послује преко 11.500 фирми.

Зашто је ово важно? Врло је важно зато што је грађевинска индустрија покретач привреде, јер за себе директно везује и стимулише преко 30 других привредних грана.

Ево, опет ћу споменути мој град Нови Сад, на челу са градоначелником Милошем Вучевићем. Дакле, овакав развој грађевинске индустрије омогућује сливање великих пара у буџет града и захваљујући томе смо успели да изградимо и нову зграду Хитне помоћи на пет хиљада квадрата, нову музичко-балетску школу на преко 15.000 метара квадратних. Гради се нова зграда РТВ-а. Дакле, изградили смо километре и километре путева, поготово у приградским насељима, која су била значајно запостављена пре 2012. године.

Данас, за разлику од пре 2012. године, могу да граде сви, јер пре 2012. године су могли да граде само привилеговани тајкуни. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вујадиновићу, изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважене колеге народни посланици, чланови Владе, поштовани грађани Србије, данас у расправи о амандманима говорићу о мом амандману, а његов циљ је, пре свега, унапређење инвестиционе климе у Републици Србији.

Циљ свих законских решења још од 2014. године је да нас постави у ред уређених и напредних друштава у Европи.

Истини за вољу, ми смо тим напредним друштвима припадали и у неким ранијим периодима, а у неким историјским околностима и по неким друштвеним појавама веома често смо могли да послужимо и као узор неким другим заједницама. То је један од примарних циљева свих законских решења од 2014. године па, ево, до данас.

Као други циљ који из овога произилази је сигурно стварање једне добре пре свега инвестиционе климе, која ће у коначници утицати на живот обичног човека у Републици Србији.

Имали смо, додуше, у историји периоде када нисмо могли да се похвалимо свим оним што се дешавало у Републици Србији, а томе су

доприносиле неке наше унутрашње снаге које су се трудиле, зарад неких својих ситних, личних интереса или неких крупних страних интереса и туђих интереса, да нас склоне и уклоне из тог друштва цивилизованих, односно напредних и уређених друштава у Европи. Било је тих периода у историји доста, а ја ћу вам рећи само да је један од њих онај од 2000. па до 2012. године, односно чак до 2016. године, јер су, не заборавите, власт у северној српској покрајини Демократска странка и њени сателити вршили све до 2016. године, а то је било недавно.

Најбоље да говоримо о чињеницама и бројкама, па ћу направити нека поређења о тим периодима од 2000. до 2016. године и о ономе што се дешавало после тога.

Те 2012. године, говорићу о страним директним инвестицијама, јер је и тема мог амандмана инвестициона клима у Србији, ниво страних директних инвестиција у Србији је био на нивоу од 357 милиона долара. Да бисте знали на ком нивоу смо били, направим вам поређење са територијом наше јужне покрајине. Исте те године на територији КиМ износ страних директних инвестиција је био скоро па исти као у централној Србији, негде око 300 милиона. У Хрватској смо имали милијарду и 250 милиона, скоро четири пута више. У БиХ, ако се добро сећам, 657 милиона, што ће рећи негде дупло више, а у Црној Гори 609 милиона. Говорим о 2012. години.

Шта имамо сада? Године 2017. имамо стране директне инвестиције у Србији на две милијарде и сто милиона, у односу на оних 357 милиона, што је негде 6,5 пута више у односу на тај период када смо на власти имали ДС и њене сателите.

Наравно, све то у коначници, ако саберемо и ако томе додамо још привредни раст који ће те 2012. године износити -2% , што се у ствари не може назвати привредним растом, то је пад, -2% , и 2018. године, када је у овим моментима негде према проценама $4,9\%$, све то у коначници утиче на живот обичног човека и онда долазите до тога да је незапосленост 2012. године била $25,5\%$, а сада негде на $11,5\%$.

То су ствари које се тичу обичног човека који живи у Републици Србији. Обичне ствари које се тичу свих нас који живимо у Републици Србији, али и оних који су наши држављани а који живе ван Републике Србије, тј. пре свега у окружењу.

Изнео сам бројке свима нама који смо у овој сали и грађанима Србије, па да правимо поређења и говоримо о ономе што је истина. О овим бројкама могао бих доста да говорим, али ћу то оставити за неку наредну прилику, а мој амандман и говори о важности унапређења инвестиционе климе како би ови трендови о којима сам говорио били настављени у будућности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Колега Савкићу, изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима, који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење привредних ресурса.

Предлог закона о грађевинским производима ће по први пут на јединствен начин уредити област грађевинских производа и ускладити је са стандардима ЕУ. На тај начин обезбеђује се то да област грађевинских производа буде укорак са најновијим достигнућима и највишим стандардима.

Предлог закона има за циљ успостављање уређеног тржишта грађевинских производа, подизање квалитета материјала који се користи за изградњу стамбених објеката, мостова, путева, железница и друго. Тиме се обезбеђује конкуренција код произвођача, подизање квалитета материјала свих учесника на тржишту и одржавање повољних цена, што ће бити додатни стимуланс за инвеститоре. То ће нашим компанијама омогућити да одрже место лидера на тржишту грађевинског материјала у региону. Тиме се врши директан подстицај даљем развоју грађевинарства као изузетно битне области за развој Републике Србије.

Објекти који се буду градили биће безбедни, сигурни, висококвалитетни уз поштовање еколошких принципа. Све то доприноси безбедности радника на градилишту и дуготрајности изграђених објеката.

Имајући све поменуто у виду, сматрам да је неопходно да се нагласи ефекат који Предлог закона о грађевинским производима остварује на свеукупни развој Републике Србије и да то буде изричито наглашено у члану предлога закона. То је циљ амандмана који предлажем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Колега Јанчићу, изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, цењена госпођо Михајловић, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима, који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на развој грађевинске оперативе.

Пут убрзаног развоја, напретка и модернизације, али и пут Србије ка придруживању Европској унији, на којем се налазимо захваљујући председнику Александру Вучићу, одговорној политици СНС-а и Владе Републике Србије, обавезује нас да у дану за гласање у целини подржимо одредбе овог закона јер је у служби развоја нашег домаћег грађевинарства, а тиме и свеукупног развоја наше земље.

Закон ће помоћи да се подигну стандарди у области грађевинарства и да наше грађевинске фирме могу несметано да раде у иностранству. Главни разлог за доношење закона, уз повећање квалитета објекта, јесте и усклађивање са европским прописима. Њиме се коначно успоставља јасан систем испоруке и стављање на тржиште грађевинских производа који су таквих перформанси да служе безбедности објекта, заштити живота, здравља и животне средине.

Грађевински производи, као што знамо, врло су специфични, јер се њихове перформансе и својства у пуној примени виде тек када се уграде у објекте. Србија ће по први пут добити пропис који уређује конкретну област, којим ћемо омогућити привредним субјектима који данас производе грађевинске производе да те производе пласирају и ван граница наше земље и тиме допринесу свеукупном развоју, посебно развоју наше грађевинске оперативе.

Грађевинарство сваке земље је важна привредна грана, компонента националне економије од виталног значаја за постизање националних развојних циљева, укупног друштвеног и економског напретка и побољшање квалитета живота. Грађевинска привреда повезана са великим бројем привредних делатности је развојна снага друштва и битан је фактор за функционисање привреде у целини.

Српско грађевинарство је некада било високопрофитабилно, акумулативно и извозно оријентисано. Годинама се њему није поклањало довољно пажње, а потпуни колапс је доживело у периоду власти претходног режима, као уосталом и све друге привредне гране у нашој земљи. Оно је готово потпуно уништено пројектом плачкашке приватизације коју је ДС спровела по буразерском моделу, најчешће са капиталом сумњивог порекла. На срећу, 2012. године ју је господин Александар Вучић у томе зауставио. Србија је данас на путу развоја и напретка са сталним растом БДП-а, суфицитом у буџету, земља са 2,3 милијарде евра инвестиција, земља са највећим бројем градилишта у региону па и шире.

Закон о којем расправљамо допринеће још бржем развоју Србије, којем ми из СНС тежимо, а посебно развоју српског грађевинарства. Овај закон обезбедиће да домаћи произвођачи буду конкурентнији на европском тржишту. Усмерава их ка подизању квалитета, али и ка

смањењу цена производа и материјала, што је од посебне важности за инвеститоре и директан је интерес свих наших грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Колега Поповићу, изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко, даме и господо народни посланици, допуном овог члана, ставом који сам предложио, додатно се дефинише Предлог закона у смислу афирмације свеукупног развоја наше државе.

Грађевинарство је стратешки једна од најважнијих привредних грана јер обезбеђује објекте и инфраструктуру за све остале привредне и социјалне категорије. Изградња ауто-путева представља окосницу развоја наше државе, па је од 2012. године до данас изграђено око 250 километара ауто-путева и обновљено око две хиљаде километара магистралних и регионалних путева, а у припреми је и нови инвестициони циклус у путну мрежу, вредан неколико милијарди евра.

На Коридору 11, односно ауто-путу Београд – Јужни Јадран, изграђена је деоница Уб–Лајковац, око 12 километара, и Љиг–Прељина, дуга 41 километар. До краја године у саобраћај ће бити пуштене још две деонице овог коридора, од Обреновца до Уба и од Лајковца до Љига, укупне дужине око 50 километара. Тако ће бити комплетирано и отворено за саобраћај 103 километра ауто-пута од Обреновца до Прељине код Чачка, а време путовања на овој деоници ће се скратити са садашња два сата на један сат.

Поред значајног повећања безбедности у саобраћају, изградња овог ауто-пута ће несумњиво привући много већи број инвеститора у Чачак, Горњи Милановац, Уб и Љиг, што ће довести до нових запошљавања и пораста животног стандарда грађана овог дела Србије.

Одговорном политиком и својим активностима Влада Републике Србије показује да ради искључиво на процесу свеукупног развоја наше државе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала вам на мишљењу и на подршци.

Поменули сте уопште развој инфраструктуре. Мислим да је важно додати једну информацију, а то је да је овом великом, односно високом расту БДП-а овог пута највише допринело управо грађевинарство. То је

результат развоја и улагања у грађевинарство претходних година. Те године почињу, пре свега од 2014. године па наовамо, 21% је раст само грађевинарства када говоримо о БДП-у, дакле раст у односу на исти период претходне године.

Поменули сте Коридор 11. Морам да признам да, поред Коридора 11, завршавамо Коридор 10. Почињу неки нови коридори, али такође је чињеница да нас они који нису заиста изградили нити Коридор 10, нити су радили на Коридору 11 нити су уопште размишљали о томе да раде нове ауто-путеве сваки дан нешто критикују, објашњавају нам како нешто не знамо да радимо, али ја бих рекла једну другу ствар, по ономе што могу да видим. То је да се удружују управо они који су радили нелегално, који су радили противзаконито, они који нису успели да ураде за државу ниједан километар ауто-пута, нити да рехабилитују један километар пруга, а са друге стране су успели за себе и те како много да ураде.

Имате данас, ево, пре извесног времена изјаву њиховог пајтоса, ја га тако зовем, Стаматовића, који нам објашњава како није уређен систем на Златибору. Мислим да грађани Србије који можда нису били на Златибору треба да виде како изгледа тај уређени систем на Златибору, а он, драги моји посланици, отприлике изгледа овако.

Овако се гради на Златибору. Дакле, то је рупа која је ископана поред куће. Ова кућа која стоји поред, која се такође види, може сутра да падне. Тако гради Стаматовић и тако даје своје дозволе. Овако се гради да се случајно не види ко је инвеститор и ко гради усред Златибора. Или, на пример, овако изгледају у центру Златибора и зграде и ове рупе са водом.

У исто време нама Стаматовић објашњава како изгледа његова гондола. Треба грађани Србије да знају да је опрема за ту гондолу купљена пре пет година, да је потпуно застарела, да није упоредива технологија, нити било шта друго у односу на гондолу у Београду. Дакле, то су они који се окупљају око криминала и они који се окупљају око тога да крше законе. Ми треба да наставимо да улажемо и да градимо и гондолу у Београду и Београд на води и нови ауто-пут Ниш–Мердаре–Приштина, јер је то добро за грађане наше земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић. Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господа, поштована потпредседнице Владе, на члан 1. Закона о грађевинским производима поднео сам амандман и мање-више, у вашем претходном излагању, а и сви посланици у овој сали се слажу да без развијеног грађевинског сектора, без развијене производње грађевинских производа не можемо да говоримо о макроекономској стабилности.

Раст БДП-а је 4,8%, односно 4,9%, зависно од извора, у првих неколико месеци ове године. То је раст који ова генерација не памти. Никада у историји Србије нисмо имали 4,9% раст БДП-а.

Не само да је тај раст битан за историју Србије, тај раст је један од три највећа раста економије у Европи у овом тренутку. Европска унија, европска зона има раст од 0,5% и мене још више радује, а није поменуто у овим дискусијама, да структура БДП-а изгледа другачије. Не базира се више на продаји, приватизацији, на позајмљивању, већ на инвестицијама, под један. Под два, на личној потрошњи и под три, на извозу, при чему нам извоз може и брже расти, али имамо проблем зато што Европска унија у овом тренутку не расте довољно брзо, онај кључни економски показатељ и партнер Србије у овом тренутку.

Расте нам индустријска производња по стопи од 2,8%, прерада по 2,7% и када то спојите са грађевинским дозволама, којих је у августу 2018. године издато 1.958, односно 4% више него у истом месецу 2017. године, вредност инвестиција са тим дозволама је 20,9% већа него 2017. године у августу, онда је јасно да грађевина и грађевински производи представљају један од основних показатеља раста БДП-а. Тај раст са 3% на 5,5% говори колико је грађевина битна за макроекономску стабилност државе Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман сам поднела на члан 1. Предлога закона и мој амандман се односи на инвестиције у привреди.

Закон о грађевинским производима о коме расправљамо ових дана и те како има везе и са инвестицијама у привреди и са реализацијом инфраструктурних пројеката, али и са запошљавањем нових радника. Чак 35 области грађевинских производа биће произведено по европским стандардима, а то заправо значи да ће српске грађевинске компаније производити још квалитетније производе по нижим ценама. Дакле, циљ и Владе Републике Србије и СНС јесте још више капиталних пројеката и још више радних места, зато што су за реализацију свих капиталних пројеката ангажована српска домаћа грађевинска предузећа.

С обзиром на то да долазим из Топлице, морам да поменем да је у петак, 12. октобра, у седишту Топличког округа, у Прокупљу, одржана историјска седница Владе. Зашто историјска? Зато што се никада раније није догодило да сви чланови Владе буду у седишту Топличког округа. Циљ ваше посете је управо био да се сагледа потенцијал Топличког

округа, а Топлички округ има потенцијала и када су у питању индустрија и туризам, а богами и пољопривреда.

Да су вам намере заиста искрене сведочи чињеница да је потпредседница Владе, овде присутна госпођа Зорана Михајловић, известила председницу Владе госпођу Ану Брнабић да је завршен идејни пројекат за реализацију изградње ауто-пута Е-80, односно Пут мира, односно пут који се највише помиње Ниш–Приштина–Тирана–Драч, који ће повезати Србију са Албанијом. Овај пројекат је нама од изузетног значаја и након реализације овог пројекта у потпуности ће се променити слика Топличког округа.

Хвала вам што сте стабилизовали јавне финансије и што сте у претходном периоду уложили преко милијарду и по динара за рехабилитацију и реконструкцију путева у Топличком округу, али такође сте нам најавили да ћете и у наредном периоду издвојити милијарду и по динара за реконструкцију и рехабилитацију путева у Топличком округу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Деоница Ниш–Плочник, дужине 38 километара, по свим пројекцијама би у другој половини 2019. године могла да почне да се гради. Гаранције имамо и сада, имаћемо и следеће године у буџету. Причамо о износу од 212 милиона евра. Топличани знају да Влада Републике Србије и те како мисли о овом крају, као и о, на крају крајева, сваком крају наше земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Кнежевићу.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважена министарко, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима. Тим чланом 1, ради гледалаца који прате пренос, практично се одређују опште одредбе, односно уводне одредбе којима се дефинише шта уређује овај закон и како се уређује област грађевинских производа.

Да прочитам амандман – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на побољшање инфраструктуре.

Све моје колеге досад су говориле о значају оваквог закона. Да поменемо још једном да први пут имамо законску регулативу, везано за грађевинске производе. Досада у нашој законској регулативи није постојао закон који се односи на ове грађевинске производе. Наравно, доношењем овог закона биће уређеније тржиште грађевинских производа и подизање нивоа квалитета у самој нашој земљи, а самим тим и стварање конкурентности и могућности нашим произвођачима да буду конкурентни на европском тржишту.

Поменуо бих још нешто, због гледалаца који нису гледали. Ја сам у петак у начелној расправи поменуо, и опет да подсетим наше грађане да, без обзира на то како су опозициони посланици који су јуче поподне и јутрос пре подне из ових тренутно празних посланичких клупа дискутовали и критиковали рад Владе, по свим показатељима, не нашим домаћим и њиховим критеријумима него на основу Светског економског форума, Србија је напредовала за пет места на ранг-листи Глобалног индекса конкурентности за 2018. годину и да је сада на 65. месту. То је скок за пет места. При томе, на основу анализираних институционалних, политичких, економских и других индикатора сагледани су сви аспекти развоја и тренутне ситуације у којој се налази наша Србија и сакупљен је скор од скоро 60,9 поена, а то је за 1,7 поена боље у односу на прошлу годину. Па зар овај скок опет не репрезентује квалитет посвећеног рада Владе у свим областима?

Ја бих парафразирао једну изреку, па могу да кажем да и ова влада и Србија сваким даном све више напредују. Њима то смета, али нећу их помињати. А у контексту тога како су сви сегменти заступљени треба овде можда и да поменемо, можда грађани не знају, да је у Београду кренуо дводневни Пословни форум Србија–Шпанија, што је исто једна важна ствар у дешавањима, и 21 шпанска компанија је из сектора инфраструктуре, животне средине, туризма, саобраћаја, грађевинарства, агро, прехрамбене, текстилне и модне индустрије дошла овде. Још да поменем да је у ових пет година размена, кад помињемо однос Шпаније и Србије, мимо свих ових других које су моје колеге помињале, у 2017. години достигла цифру од 411 милиона евра. Значи, ако се по анализи гледа, у протеклих пет година је удвостручена. Па зар то не говори о неком квалитетнијем и посвећеном раду Владе?

Онда, да поменемо да је јуче профункционисало, што је значајно у електронском банкарству, инстант плаћање, што је опет један корак напред, где Народна банка Србије, због грађана да кажемо, тим инстант

плаћањем омогућава 24 сата преношење финансијских средстава у току свих 365 дана у години, значи и дању и ноћу.

То је исто у тој области један напредак, тако да, понављам, ова Влада и ова Србија, под руководством Владе и председника Вучића, сваким даном све више напредује и надам се да ће и даље, поготово што су у ове четири године учињени кључни базични реформски потези који сада стварају, по мени, могућност још убрзанијег развоја Србије у свим сегментима привредног, друштвеног развоја и напретка. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Костић, изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, народни посланици, грађани Србије, један од инфраструктурних пројеката који ће свакако утицати на привредни развој Србије, а нарочито на развој туристичких потенцијала источне Србије, јесте и отварање петље Рутевац, на територији општине Алексинца, на Коридору 10.

Веома значајно отварање ове петље јесте јер се скраћује пут до Старе планине за 40 километара, а до Сокобање 15 километара. Није ствар само у томе што се скраћује пут, већ се на овај начин заобилази Алексинац, где преко лета, када је туристичка сезона, пређе преко 100.000 туриста, чиме се угрожава заштита животне средине ове општине. Вредност овог пројекта је око два милиона евра и осим ове петље обухвата изградњу пута од ауто-пута до Малог цвета, који износи око 6-7 километара, што би у сваком случају побољшало туристичку понуду источне Србије.

Идеја постоји већ деценијама, међутим, ниједна влада досада није имала ни разумевања, ни воље, а свакако није ни схватила економску оправданост овог пројекта, па је ово само било мртво слово на папиру. Захваљујући овој влади и вашем министарству, које је стварно преузело сва идејна решења и остале израде техничке документације, ја се искрено надам да ћемо ускоро, макар 2020. године, туристичку понуду имати на много вишем нивоу. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Парезановићу.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Потпредседнице Владе, потпуно је јасно да грађевинска индустрија има значајан удео у привредном расту наше земље и то је пре свега

захваљујући чињеници да се граде ауто-путеви, граде се школе, болнице, граде се фабрике и заиста је импозантан податак који сте изнели у начелној расправи, да је тренутно у Србији активно преко 30.000 градилишта, рекло би се као никада досада, а исто тако веома важан податак је да је у првој половини ове године, ако се не варам, издато 15% више грађевинских дозвола него претходне године, што говори о томе да држава ствара и правну и политичку стабилност да страни и домаћи инвеститори улажу свој капитал у Србију.

Мој лични утисак, када је у питању град из кога долазимо, град Чачак, јесте да се такође јако пуно стамбених објеката гради. Оно што је можда још важније јесте то да су сви ти станови углавном продати још пре завршетка градње тих објеката што, такође, јесте један од параметара раста економије.

Генерално гледано, када је у питању Чачак, за Чачак се у последњих неколико година везују само позитивне вести у контексту Коридора 11, деоница која ускоро завршавамо и оних које треба тек да почнемо, Моравског коридора, првих великих фабрика, после 30 година чекања имамо две велике фабрике, „Форверк“ и „Виланд електрик“, које треба да запосле преко 1.000 грађана Чачка. Имамо и трећу коју очекујемо врло ускоро.

Оно што је такође јако важно јесте аеродром Лађевци. Желим и у своје име и име свих грађана Чачка да замолим и вас и председника Србије да уложимо додатни напор да тај аеродром постане цивилно-војни, јер је то јако важно и за привредни развој централне Србије и за туристичку понуду.

Када имамо такве резултате, наравно, са друге стране могу да дођу само лични напади, и није да смо у ових неколико дана чули нешто ново већ само поновљене флоскуле које искрено мислим да не треба посебно ни коментарисати, јер ако знамо да је у граду Чачку у време Милисава Обрадовића и Савеза за Србију било преко 90.000 нелегалних објеката, да је у Србији било пар милиона нелегалних објеката, да је то готово немогуће пребројати, мислим да је заиста излишно да нам било ко од њих држи било каква предавања када је у питању нелегална градња. Барем о томе би требало да ћуте.

Оно што ја стално кажем – када Драган Ђилас дође у Чачак, само желим да нам каже једну круцијалну ствар коју су за Чачак урадили за 12 година, дакле само једну, јер да та једна постоји, они када дођу, они би дошли испред те неке зграде или тог неког пута, било ког инфраструктурног пројекта и сликали би се ту и рекли би – ево, ово смо ми урадили. Или када дође Вук Јеремић у Жељевицу, у родно село свога оца, можда би се сликао поред Дома културе или неког пута и рекао – ето,

ово је урађено када сам ја био министар. Али тако нешто не постоји, зато су они принуђени да се стално сликају у просторијама ових љотићеваца из Чачка.

Колико су ти напади лични можемо видети и ових дана, јер су у граду Чачку осванули веома увредљиви флајери на којима су исписане гомиле неистина и клевета на рачун градоначелника Чачка, где се отворено црта мета једном човеку, где се износе неистине, под окриљем ноћи се улази у приватне поседе, у дворишта грађана Чачка и каче се овакви флајери на њихове аутомобиле.

Ми смо на то навикли и немамо ми проблем са тим. Нека они настављају да нападају нас, наше породице, само када дођу избори, нека се онда не жале да им је нешто отето и нека не сваљују кривицу на друге и нека не причају како грађани њих не разумеју, јер грађани одлично разумеју. Баш зато што разумеју њихову политику, баш зато и не желе глас њима да дају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Потпуно сте у праву и слажем се са вама. На срећу, Чачак се мења, и то на боље, и у инфраструктурном смислу, било да причамо о комуналној инфраструктури, улагањима државе и града Чачка у комуналну инфраструктуру, тако исто и у путну инфраструктуру.

Али они који критикују можда заборављају, рецимо, чувену причу око вијадукта код Чачка и око овог надвожњака, и око ових чувених стубова који су проблематични били, које нико 50 година практично није рехабилитовао. Тачније, јесте Веља Илић 2002. и 2003. године. Уложио је милион евра, а нису ни пипнули ниједан стуб. Тако су радили неки пре 2012. и 2014. године. Тако не ради ова влада. Тако не ради ни Александар Вучић, ни Влада Републике Србије, значи трудимо се заиста, где год можемо, у сваком делу Србије да улажемо новац у инфраструктуру.

Поменули сте... Град Чачак се налази некако у центру. Кроз њега пролази и Коридор 11 и Моравски коридор. У граду Чачку ће се вероватно, колико следеће године, градити такође и станови за снаге безбедности. Преко 400 станова су исказале снаге безбедности као своју потребу да се тамо граде зграде.

Аеродром Лађевци, који ће следеће године, почетком године постати потпуно оперативан у смислу да ће бити мешовити аеродром, дакле, војно-цивилни аеродром. Све је то важно ако хоћемо да развијамо комплетан округ, а нарочито ако причамо о самој нашој земљи.

Према томе, они који критикују и причају све и свашта, треба само да погледају податке. Неко је претходно причао о критеријумима. Некима су критеријуми били њихови џепови, лични интереси, а нама су

критеријуми да будемо познати у свету, да будемо на првом месту у Европи и по страним директним инвестицијама, по паду незапослености, по развоју наше земље, по расту животног стандарда. То су критеријуми који воде и Српску напредну странку, а пре свега воде Владу Републике Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Најлепше хвала, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднела сам амандман на закон о грађевинским производима јер желим да се додатно дефинише предмет овог закона са посебним освртом на пораст привредних потенцијала у земљи.

Разлог за доношење закона о грађевинским производима је потреба да са једним општим прописом уради стављање грађевинских производа на тржиште, што је потврђено од стране свих субјеката на одржаним јавним расправама које су се одржале у свим већим градовима у Србији у претходном периоду.

Србија само ове године у капиталне пројекте улаже 79,97 милијарди динара. Највише новца је уложено у изградњу ауто-путева, пруга и у железничку инфраструктуру. Након годину и по дана од почетка низа капиталних пројеката, већ је уочљив велики раст у грађевинском сектору. На многе пројекте се чекало и више од три деценије. Следеће године, на пример, почиње реконструкција пруге Београд–Бар, на шта се чекало 30 година. Најреалнији рок за завршетак ових радова је 2021. године.

Србија наставља градњу Коридора 11 од Пожеге па надаље, на чему ће убудуће интензивније радити заједно са Црном Гором, јер инфраструктурно повезивање је сигуран пут за бољи живот и бољи стандард целог региона.

Што се тиче привредног потенцијала, овде смо видели да он из године у годину расте, а чули смо данас од министарке Михајловић о вртоглавом расту броја градилишта у нашој земљи, којих је сада преко 33.000. Заиста импозантно. Улагање у изградњу инфраструктуре утиче и на раст у грађевинском сектору и на смањење незапосленост, а самим тим и на друштвени стандард у Републици Србији.

Имамо веома квалитетну и школовану радну снагу и још треба да наставимо на унапређењу и развијању тих вештина кроз дуално образовање, о чему је говорио и мој колега Јокић, како бисмо што више оспособили грађевинске раднике, јер враћамо стару славу грађевинарству.

На крају бих желела само да укажем на један проблем, пошто долазим из Младеновца, а то је проблем уског грла у друмском саобраћају, посебно викендом, тако да вас молим да се можда у неким наредним плановима Министарства, наредним годинама реши проблем изградње заобилазнице око Младеновца, од Станојевца до рачвања пута за Тополу и Аранђеловац. Сада су приоритети другачији. Не причамо овде о шумадијској магистрали, само о том делу пута од Станојевца до рачвања за Тополу и Аранђеловац, јер иде се кроз насељено место и пут је у две траке и понекад почињу гужве од самог Малог Пожаревца. Сигурна сам да сте упознати са тим проблемом, само овом приликом да замолим да се, ето, у неким наредним приоритетима нађе и та мала деоница. Хвала вам унапред.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

Реч има министар госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Везано за Младеновац, били смо тамо, разговарали, причали, разговарали и са „Путевима Србије“. Очекујемо, дакле, пре свега због безбедности саобраћаја, зато што је то број један ако причамо, значи безбедан пут и безбедни грађани, ми очекујемо да следеће године до 1. марта добијемо завршну документацију за тај део и могуће је да ће се ту ствари мењати.

И оно што је такође важно, ми завршавамо неке пројекте које неки пре нас нису завршили 20, 30 и више година. Ми следеће године почињемо и нови инвестициони циклус и он је вредан неколико милијарди евра. Дакле, само у путевима следеће године ми имамо Фрушкогорски коридор, затим имамо коридор Рума–Шабац–Лозница, затим Зрењанин–Београд, за шта мора да се заврши пројектно-техничка документација. Почиње такође изградња врло важне деонице на Коридору 11, а то је Прељина–Пожега, а у исто време следеће године ће бити завршена пројектно-техничка документација од Пожеге до Бољара, као и документација за пут Пожега–Котроман, односно Сремска Рача – Кузмин, јер тиме такође желимо да идемо и ка БиХ.

У железничком саобраћају нови инвестициони циклус подразумева почетак радова на деоници од Новог Сада до Суботице, брзе пруге Београд–Будимпешта, већ радимо на ове претходне прве две деонице, затим почињу радови на прузи Ниш–Димитровград. Већ сада се завршава експропријација у Нишу везано за обилазну пругу око Ниша, затим Ниш–Прешево, и треба да се заврши до маја пројектно-техничка документација за наставак од Ваљева ка граници, ка Бару. Процењена вредност инвестиције је око 350 милиона евра. Да не говорим о изласцима на ауто-пут Ваљева, Пожаревца итд. Све су то велики инфраструктурни пројекти

које ми почињемо следеће године, а ове који су већ у току, полако завршавамо и то је добро и важно управо за повећање удела нашег грађевинарства у БДП-у за бољи живот људи овде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Поштовани потпредседниче, уважена министарко са сарадницима, приоритетни задаци државе јесу да креира и развија кључне факторе конкурентности, односно квалитетне и ефикасне институције, да унапређује амбијент за пословање економских субјеката и подстиче иновације. Иновативност је заступљена захваљујући новим технологијама, чиме расте ниво конкурентности, и управо кроз ниво конкурентности се изражава успешност једне привреде, привредног раста и развоја.

Овим законом подићи ће се стандарди у грађевинарству у Србији и учиниће домаће произвођаче конкурентнијим на европском тржишту.

У Србији ће се примењивати једнаки стандарди као и у земљама чланицама ЕУ, што је додатни подстицај развоју грађевинарства.

Тржиште грађевинских производа обухвата 1.200 производа који се користе у градњи путева, мостова, зграда и других објеката. Ово је закон који је важан за индустрију Србије и даје побољшање пословног амбијента, уз прелазни период који ће свим субјектима чије пословање везује омогућити да се прилагоде стандардима и набаве неопходну опрему.

Повољан пословни амбијент који је само својим трудом обезбедила наша влада на челу са председником Вучићем привукао је како домаће, тако и стране инвеститоре. У Суботици је отворен погон фабрике стаклене мреже компаније „Мастер пласт“ за производњу стаклене вуне. Нови погон мађарског инвеститора у Суботици вредан је укупно 7,5 милиона евра и запошљава око 200 радника. Аустријска фирма „Баумит“ најавила је проширење производних капацитета. Бави се производњом фасада, малтера, хидроизолација, а проширења ће донети нова радна места. У Аранђеловцу је отворена фабрика за производњу грађевинског стиропора домаће компаније „Бекамент“. Поред постојећих 300 радника, запослено је још 70, а реч је о фабрици за производњу боја, фасада, грађевинских лепкова и материјала, чији је годишњи капацитет 250.000 тона.

На крају, знамо да употреба квалитетних грађевинских производа у грађевинске сврхе олакшава брже издавање грађевинских дозвола и то је нешто по чему је Србија у самом врху лествице. Министарство је за две године издало грађевинске дозволе за радове вредне преко 1,33 милијарде евра. Такође, Министарство је издало грађевинске дозволе за изградњу

првих 376 станова за припаднике снага безбедности у Врању и Нишу. У изградњу ће бити уложено 1,4 милијарде динара, а 6. октобра ове године је расписан тендер за избор извођача радова.

Србија ове године завршава изградњу друмског Коридора 10, Источног и Јужног крака, као и радове на изградњи моста преко Саве и Колубаре на деоници од Сурчина до Обреновца на ауто-путу на Коридору 11. Вредност пројекта који подразумева изградњу 17,6 километара ауто-пута са новим мостом у дужини од 1.581 метар износи 233,7 милиона долара, а наш партнер је кинеска компанија.

Све су ово резултати наше владе и зато ће овај закон допринети развоју и јачању наше привреде.

Амандман који сам поднела управо додатно дефинише члан 1. предложеног закона са посебним освртом на снажење привредних ресурса. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите, госпођо Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе, даме и господа народни посланици, о томе какве ми грађевинаре имамо најбоље говори њихова упосленост у читавом свету. Још када будемо изгласали овај закон за који дан о грађевинским производима, то значи да ћемо стандардизовати те производе и такве моћи да пласирамо по читавој Европи.

Изградња инфраструктуре директно утиче и подстиче привредни раст. Завршетак Коридора 10, оба крака, изградња нових путева, модернизација железнице и унапређење ваздушног саобраћаја подстиче развој Републике Србије. До краја 2018. године завршиће се Коридор 10 после 60 година, напokon. То је у стању само једино да уради СНС и ја сам врло захвална на томе свим људима који чине ову владу и свим људима који су у СНС. Дакле, после 60 година. То треба да се упише негде златним словима. Такође, гради се Коридор 11 на правцу ка Црној Гори. Изградили смо ауто-пут Љиг–Прељина, Уб–Лајковац, градимо ауто-пут Сурчин–Обреновац, обилазницу. Почеће изградња ауто-пута Прељина–Пожега, а врло брзо и ауто-пута Пожега–Бољари, до саме границе са Црном Гором. Радови су од Остружничког моста до петље Бубањ поток. Та изградња је такође кренула.

Да би страни инвеститор дошао у нашу земљу, мора да постоји добра путна мрежа, мора да постоји добра инфраструктура. Како ће иначе

да се пласирају сви производи ако немамо путну мрежу, а ради се на томе да према броју становника путна мрежа за најкасније пет до десет година буде најразвијенија у Европи, а можда и у читавом свету. Зато ће се изградити ауто-пут Појате–Прељина, или Моравски коридор, и на тај начин ће се спојити Коридор 10 и Коридор 11.

Такође, градићемо ауто-пут Ниш–Мердаре, Београд–Панчево–Вршац, до саме румунске границе. Када смо већ код пута Београд–Панчево, већ је направљен ауто-пут. Фали то до Вршца и онда ћемо имати комплетан ауто-пут до Румуније. Ето нама регионалног развоја и са те стране.

Градићемо фрушкогорски коридор, који ће да повеже Нови Сад, Ириг и Руму и на тај начин дати допринос комплетном регионалном повезивању.

Треба нагласити да на том потезу има најмање 30.000 ситних и средњих предузећа. Од 2012. до 2018. године урађена је ревитализација више од 300 км путева.

Србија ће, још једном морам да поновим, за 10 година бити, што се инфраструктуре тиче, најбоља у Европи, ако не и у свету. Тако ради одговорна власт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Изволите, колега Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, господине Арсићу, даме и господо народни посланици, уважена министарко са сарадницима, драго ми је да сте врло често у овом високом дому. То говори о вашем односу према раду, а морам да кажем да вас сарадника има више него свих ових насупрот мене, из Савеза, бар тако кажу, за Србију, а ја их зовем – савез за другу пљачку Србије.

Ја молим камермане да покажу и да виде колико их има. Нема ниједног у овом високом дому. Народ зове те који не воле да раде – лезиједовићи. Према томе, нисам им ја дао тај назив, него они сами.

Нема сумње да ће овај закон о грађевинарству, грађевинским производима, а и предложени мој амандман, ако га Влада прихвати, придонети модернизацији Републике Србије коју спроводи Влада Републике Србије, највећи број уважених народних посланика у овом високом дому и највећи број грађана Републике Србије, а на челу убрзане модернизације Србије налази се њен мотор, уважени председник Србије господин Александар Вучић.

Бивши режим је спровео дивљу, пљачкашку приватизацију и довео земљу на ивицу понора. За време власти странке бившег режима, по оцени једног америчког института, изнета је 51 милијарда евра из Србије.

Подсећам само на неколико пљачки и пљачкашких приватизација – „Азотара“, „Галеника“, „Колубара“, „Агробанка“, „Развојна банка Војводине“, шећеране продате за један динар. Опљачкане су и четири највеће развојне банке, односно уведен им је стечај. То је „Беобанка“, „Београдска банка“, „Југобанка“ и „Инвестбанка“. Божидар Ђелић, звани Војвода од Меридијан банке са 11 милиона евра, лагао је да су ове четири банке имале дуговање преко четири милијарде евра, а имале су свега милијарду и 700 милиона, а њихова потраживања била су три пута већа. Што се тиче грађевинских производа, уништили су, поред осталог, и три цементаре – Беочин, Поповац и Косјерић. Продали су их за багателу и то на самом почетку економског суноврата и дивљачке пљачкашке приватизације.

Чегу су се год дотакли, то су уништили. Уградили су се добро ти досовски министри, министар Влаховић, Божидар Ђелић, где ли је сада тај министар Ђелић?, министар Шумарац и Мирко Цветковић. Зато и није чудно што је пет њихових досовских министара било ухапшено, и то Саша Драгин, Оливер Дулић, Јасна Матић, Слободан Милосављевић и министар Бубало. Бивши режим уништио је нашу прошлост, нашу садашњост, будућност деце наше. Да су остали на власти још само годину дана, уништили би нам сигурно и наше корене.

Где чуда, ево их! Поново су се удружили у савез, како они кажу, за Србију, а ја зовем то савезом за другу пљачку Србије. Први је био када су били у ДОС-у и Драган Ђилас звани Ђики Мафија, Вук Јеремић звани Вук Потомак, Саша Јанковић звани Сале Прангија, Јанко несретни Веселиновић звани Јанко Станокрадица, Душан Петровић звани Кравоубица, Борис Тадић звани Борис Липицанер, Балша Божовић, нема га, нажалост, дошао је само на кафицу данас овде, звани Голобради Гусар са Малдива и Бошко Обрадовић звани Лупетив, ево их, свакодневно тумарају по местима Србије тражећи поново подршку за другу пљачку Србије, а једно су заборавили, да их је народ послао у политичку прошлост из које се засигурно више неће вратити.

На крају, поштовани грађани Републике Србије, поштовани посланици, да демантујем једну ствар коју је изрекао Ђорђе Вукадиновић пре два дана, звани Ђорђе Влах. Ђорђе Вукадиновић, звани Ђорђе Влах, 17.10.2018. године у 18 сати и једну секунду у овом високом дому увредио је уваженог господина Маријана Ристичевића. Рекао је да за њега није овај парламент, него да седи испред сеоске продавнице и испија пиво и да узима надницу. Тада сам га позвао да се извини господину Ристичевићу, свим сељацима и земљорадницима и пољопривредницима.

Ја сам стенограм донео и само једну реченицу да кажем. Он увек каже да ја немам изворе, али ви добро знате, поштовани грађани, да су

моји извори заиста цитати. Он је рекао овако, цитирам господина Вукадиновића званог Влах: „Колега Ристичевић би требало у нормалној земљи да копа њиву, да пије пиво испред продавнице и да надничи, а он је овде народни посланик“.

Позивам господина Ђорђа Вукадиновића званог Влах да се извини уваженом господину Маријану Ристичевићу, свим пољопривредницима, свим сељацима, да се мени извини и држави Србији, јер је и њу овде понизио.

На крају, поштована министарко, спомињали су вашу владу, односно нашу владу да је мало урадила, да је бивша влада много урадила. Ја само због времена једну реченицу. Спомињали су и владу Зорана Ђинђића. Зоран Ђинђић се 1999. године и читава та влада залагала за бомбардовање наше земље.

Господо из бившег режима, да ли сте чули за Кунцигера? Наравно да нисте. То је бивши саветник немачког канцелара Кола, који је рекао: „Ургирао сам за ТВ наступе по немачким градовима 1999. године за Зорана Ђинђића и Мила Ђукановића, на којима су се залагали за брже бомбардовање своје земље“.

Поштовани грађани Србије, да ли је неко могао поверовати да они који су се залагали 1999. године за бомбардовање и убијање наше деце, када су дошли на власт 2000. године, могу учинити нешто добро за грађане Србије? Наравно да не, само они који пате од амнезије. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Снежана Петровић.

Изволите.

СНЕЖАНА Р. ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, поштоване колеге народни посланици, на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима поднела сам амандман којим се додаје став 2. и којим се подстиче свеукупни развој Републике Србије са освртом на унапређење економског развоја. Циљ амандмана је додатно дефинисање предмета овог закона.

За економски развој земље од великог је значаја улагање у изградњу саобраћајне инфраструктуре, а изградњом ауто-путева значајно се повећава безбедност у саобраћају и постиже се привлачење много већег броја инвеститора.

Захваљујући добрим одлукама Владе Републике Србије и вашем министарству, значај изградње саобраћајница препознат је као приоритет економског развоја земље, тако да наша Србија полако али сигурно

постаје боље место за живот. Боље место за живот нас из западне Србије и града Ужица, одакле ја долазим, а свакако ће то бити сви наши градови и места овог дела земље када их повеже ауто-пут на Коридору 11.

Тренутно и део ауто-пута од Љига до Прељине у дужини од 40 км, који је пуштен у рад, даје осећај сигурности свим становницима овог подручја и наду да нас чека боља будућност, нарочито нашу децу, уз безбедније путовање, јер је Ибарска магистрала општепозната због преоптерећености по месту где се губи велики број људских живота.

Овај ауто-пут, поред спасавања људских живота, јесте и прилика за инвеститоре да у свим деловима где пролази ауто-пут буде више посла и више инвестиција.

Ваша најава, госпођо министарко, да ће до краја године на Коридору 11 бити отворено укупно 102 км ауто-пута и да ће у марту следеће године започети радови на деоници од Прељине до Пожеге, која би требало да буде завршена до 2021. године је од веома великог значаја за развој и економско оснаживање целе западне Србије.

Изградња ауто-пута омогућиће младим људима да остају у својим срединама, да отпочну и сопствени посао и помогну у будућем развоју свог краја. То и јесте приоритет државе и Владе Републике Србије и њеног равномерног развоја. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Молим службу Народне скупштине да преузме картице народних посланика који нису присутни у сали, а налазе се у електронским јединицама за гласање.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранимир Ранчић.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре госпођо Михајловић, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, овим амандманом се додатно дефинише предмет Предлога закона о грађевинским производима.

Нови закон, поред тога што ће подићи стандарде у грађевинарству у Србији, учиниће и домаће производе конкурентнијим на европском тржишту, јер ће се у Србији примењивати једнаки стандарди као у земљама чланицама Европске уније.

Успостављање националног система инфраструктуре и квалитета има вишеструки циљ. Прво, главни је показатељ пласирања безбедног производа. Друго, показатељ је мера у којој су потрошачи заштићени – здравље, безбедност, заштита животне средине. Треће, то је подршка економском развоју уопште.

Грађевинарство, као комплексна делатност, подразумева услуге и процене од пројектовања до извођења, као и уградњу готових производа који у сваком погледу треба да задовоље пројектован квалитет, сигурност, као и захтев крајњег корисника.

Грађевинарство је условљено заштитом животне средине. Битан је фактор одрживог развоја и неизоставно је процесно повезано са другим делатностима, електротехником, машинством, технологијом. Стратешки, грађевинарство је једна од најважнијих привредних грана јер обезбеђује објекте и инфраструктуру за све остале привредне и социјалне категорије, па у том смислу треба упозорити на термин „систем болесних зграда“, а не како се говори о „смрдљивим зградама“, који се користи од 1970. године да би се описала ситуација у којој се већи број људи жали на појаву већег броја привремених, неспецифичних симптома који су повезани са бравком у згради у којој живе и раде.

По подацима СЗО, данас у свету преко 1,2 милиона пословних зграда има карактеристике „система болесних зграда“. Врло је тешко установити тачан узрок појаве „система болесних зграда“, али су се мерењем утврдиле високе концентрације полутаната као што су испарљива органска једињења, формалдехиди, бензен, амонијак, хлороформ, трихлор-етилен, угљен-тетрахлорид, толуен, што се може наћи у грађевинским материјалима и индиректно загађивати ваздух у средини у којој човек живи и ради.

Нови пропис даће додатни подстицај развоју грађевинарства и омогућиће да објекти који се граде буду безбедни и еколошки прихватљивији, чувајући живот и здравље људи током читавог животног циклуса грађевинских објеката.

На крају, а што се тиче путева, колеге су доста говориле о томе, а ја ћу само рећи да дикта „Сви путеви воде у Рим“ може се замени актуелном диктом „Сви путеви воде у Ниш“. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Богатиновићу.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштована министре Михајловић са сарадницима, сви постојећи произвођачи грађевинских производа у Лесковцу проширују своју производњу и производне капацитете. Нови произвођачи пуном паром раде на отварању погона, а

бројни су и потенцијални инвеститори који се интересују за Лесковац и то је за нас велика част, јер је то показатељ да смо радили у добром смеру и да се труд локалне самоуправе на челу са СНС-ом и градоначелником др Гораном Цветановићем исплатио.

Као пример навешћу домаћу компанију „Младост“, која је један од највећих и најзначајнијих произвођача грађевинског материјала у региону, познато име на тржишту, синоним за квалитетне црепове и блокове за зидање и међуспратне конструкције који су захваљујући квалитету пронашли пут до задовољних корисника на целој територији Србије, али и Косова и Метохије, на тржиштима Македоније, Бугарске, Румуније, Албаније, Црне Горе и Русије.

Такође, навешћу и румунску компанију „Тера стил“, која је пре тачно годину дана отворила погон у Лесковцу, граду са повољним пословним окружењем, где су Лесковац препознали као поузданог партнера и место у којем могу да развијају и унапређују своју производњу.

Компанија „Тера стил“ инвестирала је константно у развој технологије и сада има капацитет да производи поцинковане профиле и термоизолирајуће панеле са полиуретанском пеном – пур и полиуретанском ватросталном пеном – пир, као и челичне спољне елементе. Штавише, захваљујући томе што је део групе „Тера пласт“, компанија „Тера стил“ допунила је свој програм производима матичне компаније, тако да сад клијентима може да нуди комплетна решења хале – кључ у руке.

Поштована госпођо министре, кад смо 2012. године преузели одговорност у граду Лесковцу, затекли смо улице које су биле жељне обнављања. Уређење већег дела градских и сеоских саобраћајница није рађено деценијама. У периоду од пет година у граду и околини изграђено је и реконструисано преко 60 саобраћајница. Њихова дужина износи преко 25.000 метара, а вредност више од пола милијарде динара. Значајна пажња посвећена је и пешачким површинама. Изградња и санација тротоара урађена је на површини од 17.000 метара квадратних, за шта је издвојено 53 милиона динара.

То је добро планирање, поштоване колеге, и права подршка доношењу оваквих и сличних закона. Наравно, град Лесковац инвестира у бољи квалитет живота. Изграђена је нова водоводна мрежа у дужини од 32 километра, за шта је издвојено 96 милиона динара. Канализациона мрежа изграђена је у дужини од 8.500 метара укупне вредности 37,3 милиона динара.

У све ово сте могли да се уверите, госпођо министре, приликом ваших посета граду Лесковцу, на чему вам се искрено захваљујем. Наравно, захваљујем се и на ургенцији у вези обилазнице града Лесковца.

Већ данас су из „Путева Србије“ звали и надам се да ће овај пројекат бити приведен крају, као што је и био договор, и онај мост, такође, несретни мост који виси у ваздуху и даље у Доњем Крајинцу, на опште задовољство грађана Лесковца. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Богатиновићу. Увек инспиративно.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштована министарко са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о грађевинским производима и он гласи – у члану 1. Предлога закона о грађевинским производима додаје се став 2. који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење улагања.

Чланом 1. Предлога закона о грађевинским производима прописују се услови за стављање на тржиште и чињење доступним на тржишту грађевинских производа. Овим чланом дефинисана су и остала питања која су уређена овим законом, што је досада било делимично регулисано у више закона из области грађевинарства, као и низом подзаконских аката.

Мојим амандманом желео сам да истакнем значај овог закона за свеукупни развој Републике Србије, а посебно за унапређење улагања.

Користим ову прилику да у складу са темом на коју се односи амандман истакнем шта је урађено и у које послове и објекте је локална самоуправа из које долазимо, општина Велика Плана, улагала задње три године откада је СНС преузела одговорност за вршење власти у овој локалној самоуправи. Овом приликом навешћу нешто од онога што је урађено на објектима у Великој Плани, у свим насељима на територији ове општине. Ради се о објектима у које није улагано претходних деценија, а неки од њих су због тога били потпуно ван употребе.

Општини је преко Канцеларије за управљања јавним улагањем одобрен пројекат којим је реконструисан, саниран Дом здравља у Великој Плани, замењена столарија, урађена изолација и фасада у вредности од 15.572.987 динара. Такође, урађен је пројекат за комплетно уређење и сређивање истог. Када је у питању Дом здравља, локална самоуправа је обезбедила средства у износу од 3.341.000 динара којим је купљено санитетско возило за превоз болесника на дијализу, као и средства за куповину спирометра и уређаја за физикалну терапију.

Значајна средства уложена су у сређивање свих сеоских амбуланти, у Марковцу, Великом Орашју, Бресју, Великој Плани, Трновчу, Лозовику, Милошевцу, Крњеву. Техничка школа је од Министарства привреде

добила средства за реконструкцију и инсталацију у Техничкој школи „Никола Тесла“ у Великој Плани, а локална самоуправа учествовала је са 1.016.281 динара.

Од Владе Републике Србије, преко Канцеларије за управљање јавним улагањима, одобрено је 18 милиона динара за реконструкцију фискултурне сале Основне школе „Други шумадијски одред“ у Марковцу. Од Владе Републике Србије добијено је 10 милиона динара, а локална самоуправа улаже из својих средстава 90 милиона динара за изградњу објекта за смештај деце предшколског узраста, дечији вртић „Дечија радост“ у Великој Плани.

Захваљујући урбанистичким плановима и другој планској документацији локалне самоуправе општине Велика Плана, створени су добри услови у области станоградње и инвеститори налазе интерес да граде у Великој Плани. Интересантна је појава да су купци станова и грађани из околних општина који купују станове задовољни, јер су станови добро опремљени са комплетном инфраструктуром, а сви имају и централно парно грејање и прикључак на гас, што обезбеђује квалитетан живот и у зимским месецима. Задњих година изграђен је већи број стамбено-пословних зграда, а сада је у току изградња пет стамбених зграда са преко 120 станова и локала. Околно становништво има с правом перцепцију да је Велика Плана перспективна средина са развојним трендом.

О другим улагањима које је ова општина имала у последње три године говорићу приликом излагања о другим амандманима.

У дану за гласање гласаћу за овај закон, као и остале законе који су на дневном реду ове седнице. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вера Јовановић.

Изволите.

БЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, потпредседнице са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, у уводном излагању министарке Михајловић упознали смо се са елементима предложеног закона. Морам да напоменем да је овим предлогом закона исти усклађен са прописима Европске уније. Сада ћу се у свом излагању фокусирати на проблем бесправне градње, који један од приоритета ове владе и политике коју води СНС и председник Србије Александар Вучић. Своју дискусију ћу да поткрепим подацима да данас у Србији има преко два милиона бесправно саграђених објеката и да су сви објекти углавном настали пре 2012. године, значи, наслеђени од претходне власти.

Конкретан пример је и моја општина Раковица, где на озакоњење чека велики број објеката. Поред проблема бесправне градње, читава насеља су грађена без инфраструктуре, без паркинг-места, а данас притисак грађани врше на општину да им реши проблем настао за време градоначелника Драгана Ђиласа и његових тајкуна. Наравно, они су градили без икаквих урбанистичких услова и дозвола, па се зна данас да није свако могао ни да гради, већ само онај који је имао договор са Ђиласом и Демократском странком, која је до 2012. године владала и на мојој општини Раковица. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч?

Извините, колега Ђокићу.

По Пословнику Горица Гајић.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: председавајући, указујем на повреду Пословника члан 106. став 1 – говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.

Уз дужно поштовање свих нас посланика, тј. оних посланика који су писали амандмане на Предлог закона о грађевинским производима, колегиница која је непосредно пре ове повреде Пословника говорила о озакоњењу, Закон о озакоњењу објеката је закон који долази после овога. Ја се здружно надам да ће се стићи и о амандманима по том закону. Међутим, овде је потпуно промашена тема. Ви нисте, господине председавајући, само опоменули колегиницу да расправа о амандманима о Предлогу закона о озакоњењу долази касније.

Иначе, ми можемо сви овде да напишемо мини литерарне саставе који би носили назив „моја локална самоуправа“ и да се похвалимо шта смо све то урадили. То је свакако за поштовање, шта год да се уради у некој локалној самоуправи, али постаје пракса у Скупштини, када је расправа о било ком закону, и то само о закону који је први на дневном реду и о члану 1, расправљамо о свакој локалној самоуправи и о успесима те локалне самоуправе. Потрошимо све време и никада не стигнемо до много важнијих закона, који су обично испод овог закона који је под првом тачком дневног реда. Тако да ћемо ми овде пропустити да на квалитетан начин разговарамо и дискутујемо о амандманима на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи и на Предлог закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката. То су много битније теме у Србији.

Кажем, уз дужно поштовање свега што је у Србији урађено у свим локалним самоуправама, нама је рак-рана градња, илегална изградња, која

јесте била и у претходним владама, али траје и данас. О томе треба озбиљно да разговарамо и да та расправа траје данима, а не о овом техничком закону, који ја поздрављам, где уводимо стандарде да будемо конкурентни на светском тржишту, али је то технички закон и треба га образложити и усвојити свакако. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Гајић.

Да вам образложим. Колегиница Вера Јовановић је економиста. Ја сам добро и детаљно погледао шта је она написала у свом амандману. Она у свом амандману говори о свеукупном развоју Републике Србије с посебним освртом на пораст привредних ресурса и она у том контексту говори о развоју локалне самоуправе.

Ја не могу да будем овде цензор и да браним људима, да браним народним посланицима да говоре и да дају своју оцену и своју перцепцију о привредном развоју и утицају овог предлога закона, на који је амандман поднет, на данашњој седници. Стварно то не могу да радим. Желим да овде свако има слободу да себе искаже и да искаже оно што мисли у најбољем могућем интересу грађана, Парламента и ове државе.

Немам стварно разлога, она жена увек веома коректно говори, веома коректно дискутује, веома пристојно, и ја уопште не желим да цензуришем ничији говор, па ни говор Вере Јовановић.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић. Изволите, колега.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, поштовани народни посланици, ево, ја сам сада убеђен да је претходна рекламација на повреду Пословника урађена управо да би се рекло нешто сасвим друго, а не повреда Пословника.

Поднео сам амандман у циљу побољшања закона о грађевинским производима, за који сматрам да је добар и прихватљив и за који ћу свакако гласати, као и за остале законе из овог сета закона.

Ради се о потпуно новом закону о грађевинским производима, веома значајном за индустрију наше земље, којим ћемо уредити тржиште грађевинских производа и подићи квалитет материјала и свих других грађевинских производа који се користе у грађевинарству, од изградње путева, мостова, стамбених и других зграда и објеката, а истовремено увести у ред тржиште, увести здраву конкуренцију и ниже цене производа.

Да је дошло крајње време да се донесе један овакав закон и подигне ниво сигурности и квалитет грађевинских производа говоре нам бројни примери оштећења и рушења објеката у иностранству, па и код нас.

Покушаји да се уштеди тамо где није могуће да се уштеди, где не треба штедети, доводе до нежељених последица, а неретко и трагедија. Колико је уградња непроверених материјала и производа у грађевинарству заправо лоша, најбоље се види када се догоде непредвиђене ситуације попут елементарних непогода...

Извињавам се, председавајући, мислим да је неке тамо позлило. Мислим да им је стално тако лоше.

(Председавајући: Само наставите, колега, слободно. Изволите.)

Дакле, попут елементарних непогода, пожара, поплава, земљотреса итд., где најпре и у највећој мери страдају они објекти у које су уграђени неквалитетни и неодговарајући материјали.

Или, сетимо се случаја код нас, попут чувених новобеоградских смрдљивих зграда, код којих су приликом изградње коришћена неадекватна, непроверена хемијска средства, за које се испоставило да је због дуготрајног испарења и непријатног неприродног мириса онемогућен живот људи у таквим објектима. Да смо тада имали на снази овакав закон, употреба таквих материјала у грађевинарству била би онемогућена, а до случаја тзв. смрдљивих зграда не би ни дошло.

Да не набрајам случајеве када су у пожарима на неким објектима са катастрофалним последицама и са људским жртвама, нажалост, узрок били и неадекватни грађевински производи и други материјали уграђени у те објекте.

Грађевински производи су врло специфични управо из разлога што њихове перформансе и карактеристике долазе до изражаја, а самим тим и разлика у квалитету, тек када се уграде у објекте и када у одређеним условима треба да одоле различитим облицима оптерећења и спољашњим утицајима.

Код грађевинских производа њихов дизајн, визуелни изглед или начин паковања, тј. амбалажа имају мању улогу, мањи значај него код других врста производа, али зато њихове невидљиве карактеристике и особине у различитим условима употребе морају бити пресудне и опредељујуће при доношењу одлуке о уградњи у грађевинске објекте.

Србија ће по први пут добити закон који уређује ову област, а све земље у окружењу такве законе већ имају. Зато су неосноване бојазни да ли смо спремни или нисмо спремни за увођење оваквог закона, јер је било крајње време.

Поред тога, домаће законодавство ћемо и у овој области ускладити са европским законодавством, чиме ћемо српску грађевинску индустрију, али и домаћа сертификациона тела у овој области учинити много конкурентнијим на европском тржишту. У сваком случају, овакав закон је био одавно неопходан, јер ће омогућити слободан проток робе, отклонити

техничке баријере у трговини, заштити потрошаче, омогућити приступ међународном и европском тржишту и зато Предлог овог закона треба усвојити. Захваљујем се на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Широм Србије видимо нове инвестиције, нова улагања, ауто-путеве, мостове, не само инвестиције државне, већ и стране. Самим тим, као економиста, рекао је већ и мој колега економиста Ковачевић колико грађевинарство утиче на пораст БДП-а и колико су нам те инвестиције битне.

Поштована министарко, причали сте нам и рекли, исказали шта све планирате да градите. Видимо колико су, и знамо сви ми који смо део власти колико су битне инвестиције, колико је битна уопште инфраструктура. Да би страни инвеститор улагао у нашу земљу, најбитнији су нам ауто-путеви. Желим да видим, као што се у Београду гради и ради, да и у сваки град из Србије стигне ауто-пут и да у сваком граду имамо услове за нове инвестиције, за нове фабрике, да и Пријепоље, и Прибој, и Нова Варош и сваки град може да се похвали ауто-путем који спаја са својим градом.

Ја живим у Београду и видим колико се овај наш Београд променио у протекле две године. Гледамо колико је нових пројеката у плану. Чули смо градоначелника Београда да је у плану да се граде још два моста и да ћемо поред два моста имати и два нова тунела и метро. На сваком кораку, шетајући се Београдом, видимо кранове.

Волела бих да су колеге које нису данас овде, и данима, који су критиковали све ово и колико сада критикују нашу власт, био би лепши Београд да су тада градили колико сада критикују.

Мој колега Александар Марковић је изнео неке податке за прошлу и ову годину, колико смо грађевинских дозвола издали само у Београду. Ја знам, а желим да знају и грађани Србије, да сте заједно, ваше министарство, градска власт и Влада, допринели да се оволико дозвола изда само у Граду Београду. То је заједнички рад свију вас. Значи, само прошле 2017. године издато је за 1.024.000 квадрата грађевинских дозвола. Ове године, закључно са 30. септембром, издато је грађевинских дозвола за преко 750.000 квадрата. Локацијских услова за преко милион квадрата само у 2018. години. Тренутно је активно око 1.450 градилишта, али не само државних, већ и приватних.

Као што сам и рекла, да су ти који сада толико добро критикују градили, била би другачија наша земља сада. Свесни смо колико је било инвестиција када су они имали власт. Причам не само оно што је држава градила. Ја бих више волела да било ко од њих изнесе, осим држава што је градила, које су још инвестиције имали у нашој земљи за њих када су они владали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Влаховић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Бојанићу.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Уважени председавајући, госпођо министарко, колегинице и колеге, као по обичају, када су на дневном реду амандмани, моји амандмани се односе на одрживи раст, и управо влада Александра Вучића и ова влада раде све на економски одрживом развоју Републике Србије, па и овај закон је део управо тог одрживог развоја Републике Србије, јер један од циљева одрживог развоја јесу управо одрживи градови и заједнице.

Ту пише – учинити градове и људска насеља инклузивним, безбедним, отпорним и одрживим. Управо кроз овај закон и кроз све оно што ради ово министарство ми идемо ка том циљу. Мислим да један од главних циљева одрживог развоја, који ова влада поштује и овај председник државе спроводи, јесте – радимо и стварамо данас, а мислимо на будућност. То је кључно. Значи, радимо и стварамо данас, мислимо на будућност. Сви ови путеви и све ово што градимо управо је стварање за будућност, за нашу будућност, за будућност наше деце.

Нећу данас причати ни о Моравском коридору, ни о неким другим стварима, ни о Лађевцима, које сам помињао у расправи у начелу. Рећи ћу да, сем тога што у граду Краљеву у овом тренутку радимо две фабрике, ми мислимо о оном другом делу, на будућност, управо о младима мислимо.

Ви, министарко, знате одлично, јер смо више пута обилазили ту локацију где ће почети изградња базена. Ево, приводи се крају измена пројектне документације. Базен ће почети следеће године да се ради. Данас су почели радови на реконструкцији и изградњи атлетског стадиона. Иза тога стоји Српски атлетски савез. Значи градимо, радимо. И нашли смо локацију за будући фудбалски стадион, који ће, надам се, кренути у изградњу следеће године. Значи, резултати стоје и управо оно што сам рекао – будућност. Радимо и мислимо о будућности.

Оно што ћу замолити вас, а оно о чему сам данас у паузи са колегом Весовићем са друге стране, који је присутан овде, разговарао, о једном проблему који смо наследили, својевремено се радио Камиџорски мост на излазу из Краљева према Крагујевцу, и то је део будуће обилазнице на

моравском коридору, где постоји сада петља за Врњачку Бању, за Крагујевац и Краљево. Урадили су мост, урадили су ту петљу, али никада нису урадили расвету. Ево, већ 10 година се дешавају удеси. Људи који путују из Београда или из иностранства не знају где је Врњачка Бања, где је Краљево и у оном мраку не могу ни да виде иако је то уредно и лепо обележено. Замолио бих вас да се макар тај део осветли. То је оно што ћу вас замолити.

Оно што је данас била дискусија са оне стране, која је по обичају празна, оно што ме је заболело... Ја ћу се овде захвалити у име 50 људи високообразованих, који су у овом тренутку у свим фабрикама „Леонија“ у Србији на обуци, и у име оних 100 жена из Краљева, мојих суграђанки, које су овом тренутку на обуци у „Еуротају“. Захвалићу се и у име седам и по хиљада будућих радника, значи пет хиљада у „Леонију“ и две и по хиљаде у „Еуротају“, председнику Вучићу на свему ономе што је учинио, шта је рекао и шта је урадио и он то ради добро, а они, па рећи ћу му – председниче, мрзе вас они који знају да сте бољи од њих и немојте да замерите. Само радите тако како радите.

Одговорићу посланику који опет није ту. Искористићу што неко опет злоупотребљава неку плаву крв из круга двојке, коју је срамота гуња и опанка. Мени је понос и част да сам део и да сам наследник и тог гуња и тог опанка. Пре 100 година тај гуњ и тај опанак су ослободили и онај део одакле је дошао господин плаве крви, који изгледа баштини вредности које је баштинио Секула Дрљевић и његов земљак тамо негде из околине Никшића. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојанићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Цокићу.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштована потпредседнице Владе, поштоване колеге посланици, разговарамо о амандманима на закон о грађевинским производима и моје је задовољство што га усклађујемо са стандардима и законима Европске уније, чиме стварамо могућност да наши произвођачи грађевинских производа ураде то по стандардима ЕУ и извезу на подручје Европске уније.

У потпуности подржавам предлог овог закона и ви као Министарство и Влада Републике Србије заслужујете само похвале и честитке за оно што сте урадили у грађевинској оперативи, а пре свега када је у питању путна инфраструктура.

Ја сам из централне Србије, али се радујем сваком километру ауто-пута и сваком километру регионалног пута ма где се он изградио на територији наше земље.

Рекао сам да долазим из општине Смедеревска Паланка и захваљујем се Влади Републике Србије што сте помогли да колико-толико успоставимо функције после девастирања, тоталног девастирања које смо имали од претходне власти, како је сада град потпуно оживео, добио воду и струју, што је најбитније, и у томе је Влада помогла.

Оно што јесте важно, ви сте градили ауто-путеве. Имали смо пре вашег доласка само Коридор 10 до Ниша, а сада не можемо да набројимо путеве, и ауто-путеве и регионалне путеве које сте изградили.

Ја морам да кажем, као човек који долази из Смедеревске Паланке, да се ми налазимо између два коридора, нисмо ни на Коридору 10, још даље смо од Коридора 11, али смо још 1998. године покушавали да најкраћом линијом од 11 километара на Лозовичку чесму изађемо, али ту треба да се направи петља. Изградили смо шест километара пута. Тај магистрални пут био би користан да се поред њега граде објекти, да долазе инвеститори. Користан би био и за општину Велика Плана, јер би петља била на територији општине Велика Плана и они би добили простор за још једну индустријску зону, што је јако битно. Петља да се изгради, знамо ми, доста кошта. Буџет добро стоји. Ви видите, знате приоритете, ако то буде могло да се гради даље, а сада је на нивоу идејног пројекта, ви то уврстите.

Оно што бих вас молио да урадите јесте да нам оспособите и да нам направите да буде функционалан пут, као што их већ имамо у овој Србији, пут Паланка–Младеновац, који је наша најбржа и најкраћа веза са Београдом. Он је доста добар. Можда треба неко пресвлачење на територији општине Смедеревска Паланка, јер је 2006. и 2007. године реконструисан, али је на територији општине Младеновац узак, са поремећеним профилем и незадовољавајући је. Није онакав какав је од петље до Младеновца. То је оно што нам је најпотребније и што мислим да у следећој години можете да уврстите у буџет и да урадите. То је можда десетак километара рехабилитације.

То пружа велике шансе, јер пут не иде кроз насељена места, ни кроз једно насељено место не пролази, већ поред насељених места. Свако које се на тај пут наслања је удаљено три до четири километара. Има простора за долазак инвеститора и ја вас молим да то оспособимо и приближимо Паланку Београду, што је циљ многих људи који сада, када немамо довољно посла, кад немамо у „Гоши“ запослених 7.000, како смо некад имали, него мање од хиљаду, потребни су нам сада инвеститори. Некад смо сами градили фабрике у другим местима, али нам је потребан један правац најближи ка Београду како бисмо то и омогућили. Хвала велико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Драго ми је да можемо сада да причамо, када говоримо о Смедеревској Паланци, да можемо да говоримо сада и о путевима и о некој другој врсти улагања, зато што у оном периоду док је Смедеревском Паланком владао Кена и њему слични, онда смо се питали да ли ћемо имати довољно воде и да ли ће уопште моћи град да функционише бар са најосновнијим својим функцијама. Њима је било добро, граду је било лоше. На срећу, они више не владају, зато сада можемо да причамо о улагању у путеве.

Према томе, колико ја знам, ми ћемо имати један заједнички састанак везано за Смедеревску Паланку. Све оно што будемо могли заједно да урадимо, а тиче се бар негде пресвласчења а негде рехабилитације путева, сигурно ћемо отпочети. Нешто од ова два ћемо отпочети 2019. године, али у зависности од стања документације договорићемо се шта је то.

Драго ми је да Смедеревска Паланка полако, корак по корак, излази из оне беде и страхоте у којој ју је оставио један Кена.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Александра Јевтић.

АЛЕКСАНДРА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, поштована министарко са сарадницима, и поштоване колеге народни посланици, када је реч о предлозима закона о грађевинским производима, истакла бих најважнији циљ, а то је стварање услова да грађевински производи одговарају објектима у које се уграђују, као и њихова конкурентност на самом тржишту.

Подизање квалитета грађевинских производа јако је битно, нарочито сада, у данашње време, када Србија бележи рекордан број инвестиција. Србија је данас једно велико градилиште, хвала богу, и сведоци смо да је све више отворених фабрика, отворених мостова, отворених школа, вртића.

Оно што мене посебно радује је и будуће отварање моравског коридора, јер се Врњачка бања управо и налази на путу моравског коридора и надам се да ће Врњачка бања, која данас важи за једну од најразвијенијих бања у Србији, и даље напредовати управо због отварања моравског коридора.

Што се тиче прописа везаног за овај закон, ови нови прописи дају додатни подстицај развоју грађевинарства које стратешки представља једну од најважнијих привредних грана, без које не би било развоја ових осталих привредних и социјалних категорија.

Оно што бих истакла још јесте да овај закон, по мени јако битно, даје пуно управо тим неким новим, иновативним производима, што досада није негде било предвиђено у закону. Ту бих негде и истакла његов веома велики значај.

На самом крају бих истакла управо да расправом на тему овог закона показујемо да Србија и у овој области постаје савремена и уређена држава, захваљујући пре свега председнику Александру Вучићу и, наравно, Влади Републике Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик примаријус др. Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Доктор Кривокапић има реч.

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, колегинице и колеге, како општим прописима код нас досада није било уређено стављање на тржиште грађевинских производа, јавила се потреба за израду и доношење закона о грађевинским производима.

Други битан разлог за доношење овог закона је испуњавање обавезе усклађивања домаћег законодавства са прописима ЕУ, посебно узимајући у обзир то да се прописи ЕУ у овој области редовно мењају и допуњују, док правни систем Републике Србије остаје без решења и потпуно је неусклађен. Усаглашеност са европским стандардима ствара поверење и олакшава приступ европским тржиштима.

Овим законом ће бити уређени услови за стављање на тржиште грађевинских производа, стављање знака усаглашености на грађевинске производе, као и обавезе предузећа приликом производње, продаје и дистрибуције истих.

Дакле, сваки грађевински производ који се нађе у продаји мораће да прати декларација о перформансама у писаној или електронској форми. Такође, на материјалу ће морати да стоји и српски знак усаглашености, који, како је дефинисано законом, мора бити видљив, читљив и неизбрисив. Инспектори ће имати овлашћења да реагују уколико производи немају адекватну потврду о квалитету безбедности. Једноставно речено, сваки грађевински производ направљен у Србији мораће да има јасну декларацију и знак да је произведен у складу са међународним и домаћим стандардима. Тако ће преко 1.000 различитих грађевинских производа направљених у Србији, попут врата и прозора, грађевинских блокова, водоводних цеви, најзад бити јасно декларисани, што досада није био случај.

Квалитет неког производа се утврђује кроз оцењивање усаглашености, што подразумева проверу да ли производи, услуге, материјали, системи и кадрови одговарају захтевима стандарда, прописа и других спецификација. Оцена усаглашености користи произвођачима, пружаоцима услуга, корисницима, здрављу и безбедности потрошача.

Доношењем овог закона, између осталог, ствара се основа за испуњавање захтева конкурентног заједничког европског тржишта и то је једини правилан приступ, поготово ако желимо да остваримо суштински системски напредак. Овим законом се подстиче развој наше државе. Тај развој је у једном великом успону, на радост народа Србије а на жалост једног минорног броја људи коме смета сваки успех наше државе и који се служе разним неистинама и подметачинама да би девалвирали наше успехе. Тиме нас још више подстичу на рад и успехе. Српска напредна странка, председник Александар Вучић и Влада Републике Србије грабе сигурним корацима напред да би садашњим и будућим генерацијама обезбедили бољи и сигурнији живот. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Докторка Павловић, изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, потпредседниче.

Уважена потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, знамо да је пројектовани раст БДП-а Србије за 2018. годину 3%. Знамо и да је у првих шест месеци ове године остварен раст БДП-а од 4,5%, а што је у Србији највиша стопа раста за првих шест месеци у последњих десет година. На основу изјаве коју је прошлог месеца у Паризу на конференцији Организације за економску сарадњу и развој ОЕЦД дала наша премијерка Ана Брнабић знамо и то да ће до краја 2018. године укупан раст БДП-а премашити 4%, а да ће јавни дуг пасти испод 60%. Србија је коначно постала земља са стабилним привредним растом и са стабилним јавним финансијама, свидело се то некоме или не, пре свега захваљујући одговорној политици коју води наша влада и наш председник Александар Вучић.

Поштовани грађани Србије, Србија је забележила и знатно већи привредни раст. Србија се налази на 10. месту у области издавања електронских грађевинских дозвола и Србија је данас једно велико градилиште.

Главни разлог за доношење овог закона, уз повећање квалитета грађевинских објеката и обима извоза грађевинских производа, јесте и

усклађивање са европским прописима. Тиме ће бити испуњена обавеза Србије у оквиру Преговарачког поглавља 1.

Везано за ову тачку дневног реда, не могу а да не подсетим све нас да су највећи допринос расту БДП-а дали скоро сви производни сектори, а првенствено услужне и грађевинске активности.

Један од разлога за доношење овог закона је и да се у постизању европских стандарда у овој области помогне нашим грађевинским фирмама због тога што је наше домаће законодавство у овој области било неусклађено са европским. Српска индустрија грађевинарства, као и рад сертификационих кућа нису могли годинама да буду конкурентни на тржишту Европске уније. Сем што отклања техничке баријере у трговини грађевинским производима, овај предлог закона представља и предуслов за слободан проток робе, односно приступ унутрашњем тржишту Европске уније од око петсто милиона потрошача.

Мислим да је то више него довољно да СНС подржи овај и све остале предложене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић. Изволите, колега Кнежевићу.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, овим предлогом закона ће се по први пут на јединствен начин уредити ова област у грађевинарству. Такође, на бољи начин ће се уредити тржиште, затим, подићи ће се ниво квалитета материјала и, што је од великог значаја, учиниће домаће произвођаче конкурентним на иностраном тржишту. Такође, грађевинарством обезбеђујемо објекте и инфраструктуру као важан сегмент привредног развоја наше земље.

Колико је држава Србија, односно Влада Републике Србије схватила важност изградње и улагања у инфраструктуру видимо по томе што их је поставила као приоритет и кључ развоја наше земље.

Циљ државе Србије, Владе Републике Србије је да територија Републике Србије буде мрежа коридора и жила-куцавица овога дела Европе. Да је ово тачно говори нам то да међу најважнијим и најзначајнијим пројектима које Србија реализује у области инфраструктуре нема баш ниједнога који није од регионалног значаја.

Уз то, Србија је постала економски и политички лидер у региону. Наравно да овакав начин вођења политике није остао непримећен, па је уз већ постојеће све више страних инвеститора и највећих светских компанија које желе да уложе свој капитал у Србију и помогну економски развој наше државе. То се огледа, пре свега, у отварању нових радних места и смањењу незапослености, а сви се сећамо да је за време владавине

ових стручњака и експерата из Савеза за Србију незапосленост била 28%, 29%, близу 30%, а сада је испод 12%. Такође, повећан је обим превоза путника и робе, а вишеструко увећан и приход од туризма.

Ово су чињенице. Зато грађани Србије не наседају на лажи и обмане пре свега Драгана Ђиласа, који је када је долазио на власт од имовине пријавио аутомобил, стан од супруге и 70.000 евра, а само пар година касније пријављује имовину од преко 25 милиона евра. Па тако, има их доста у том низу, све до стручњака квазибиблиотекара, за ког колеге из чачанске библиотеке кажу да није знао да сложи ни лектуру за први разред. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Кнежевићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић. Изволите, колега Милетићу.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, ја сам поднео амандман на члан 1. Предлога закона са акцентом на недовољно развијена подручја, пошто долазим из таквог подручја. Иначе, доношењем овог закона даће се могућност да се усагласе сви наши законски прописи за квалитет наше робе везане за грађевину.

Сведоци смо да је наша тенденција да се развија наше грађевинарство кроз улагање у инфраструктуру, да ли је то железница, да ли је то путнички саобраћај или неки други саобраћај, али ово је врло битно баш због тога што ћемо сада имати могућност да се олакша појединим нашим предузећима која раде те производе.

Иначе, ја сам из Сврљига и тамо код нас у Сврлигу има фирма баш тог карактера, која ради баш бетонске прагове, који се уграђују сада у целој Србији али и ван граница Србије, тако да у тој фирми, која се зове МИН ДИВ Сврљиг. Ја овим не промовишем ту фирму, већ желим да кажем да код нас постоји фирма која упошљава преко 350 радника, која стварно ради квалитетне бетонске прагове и све остале елементе који су потребни у железници.

Иначе, фирма која код нас постоји од 2006. године је Машинска индустрија Сврљиг, која је радила те исте производе за железнице. Ова фирма стварно даје велику могућност, користи све материјале и сировину из нашег краја, из нашег окружења, упошљава наше људе, што значи да ће оваквим законом постојати све већа могућност да се упошљавају људи, да буду квалитетнији производи, а уједно морам да кажем да ова фирма има све потребне ИСО стандарде и ХПО сертификате, што је знак да она

извози свуда, у све земље ЕУ, извози и ван граница ЕУ, извози у Русију, а свуда учествује на тендерима и ради све везано за реконструкцију железничке пруге.

Иначе, та фирма која код нас ради је заинтересована и жели да помогне да се уради реконструкција пруге која се ради од Ниша, преко Сврљига, Књажевца, Зајечара, према Неготину, Прахову, а и према Бору. Значи, та пруга је за све нас врло битна, што се каже, жила-куцавица за развој источне Србије.

Очекујем да ћемо ми у наредном периоду коначно, следеће године, договорили смо се, кренути са реконструкцијом те пруге. Имамо и показатеље да се то ради. Дошли су неки акти код нас у нашу општину. Иначе, уважена потпредседнице Владе, професорко, ја бих вас позвао да дођете код нас у Сврљиг да заједно обиђемо и ту фирму која производи те бетонске елементе потребне за железницу, за пругу, да обиђете и све оно што је урађено код нас јер урађено је доста – регионални пут према Старој планини, локални путеви, а све то захваљујући иницијативи нашег председника Вучића и Владе коју је он водио, а сада и наше премијерке.

Иначе, позивам све колеге посланике да гласају за моје амандмане, да дамо подршку неразвијеним подручјима јер ћемо само на тај начин имати шансе да развијамо нашу Србију. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Докторе Бабићу, изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, уважена потпредседнице Владе са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Скупштине Србије, а на Предлог закона о грађевинским производима који је поднела Влада, подносим амандман који гласи – у члану 1. Предлога закона о грађевинским производима додаје се став 2, који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење финансијске базе локалних самоуправа.

Главни разлог за доношење овог закона јесте, пре свега, усклађивање прописа о производњи, дистрибуцији и стављању у промет грађевинских производа уз подизање њиховог квалитета са прописима Европске уније.

Наравно да ми ово не чинимо само због пуког усклађивања прописа са ЕУ, него због нас, наше грађевинске оперативе. Закон о грађевинским производима омогућиће произвођачима да буду конкурентнији на европском тржишту и тиме ће да обезбеде значајан девизни приход у свом пословању. Првенствено, што је можда и најважније, јесте подизање квалитета и строге контроле производа објеката који се граде. Они ће бити сами по себи безбеднији, како за живот, тако и за здравље наше популације.

Имајући у виду да се у Србији данас гради неколико десетина хиљада објеката и да нема локалних самоуправа без градилишта у области станоградње, путне и комуналне инфраструктуре, свакако да ће овај закон постићи свеукупни развој Србије, а посебно ће унапредити финансијску базу локалних самоуправа кроз вид повећане потрошње, упошљавања радне снаге итд.

На крају, као лекар морам још једном да се осврнем на здравље које чини један од најважнијих фактора брзог и квалитетног развоја друштва. Не могу а да се не присетим бројних ситуација када је оно било нарушено уградњом у стамбене објекте неадекватних и неконтролисаних грађевинских производа и грађевинских материјала. Присетимо се само тзв. новобеоградских смрдљивих зграда, а таквих објеката било је у целој Србији.

У дану за гласање посланици СНС ће подржати овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бабићу.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Белачић.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Када говоримо о грађевинским производима, не могу а да не поменем случај тзв. смрдљивих зграда на Новом Београду. Реч је о две зграде у Блоку 72 које је изградила Грађевинска дирекција Србије, а у чијим зидовима је пронађен фенол, материја која не само што испушта непријатан мирис, већ је уједно и канцерогена и самим тим изузетно опасна по здравље људи.

Укупно 199 породица исељено је из два објекта и њихово стамбено питање решено је на заиста задовољавајући начин, с тим што се већина

ових лица преселила у две новоизграђене идентичне зграде. Међутим, поставља се питање због чега две зграде са отровним материјама нису срушене.

Првобитно сте најавили рушење ових објеката, да би се потом од тога одустало и ангажован је Институт за нуклеарну науку из Винче да санира проблем. Проблем је наводно саниран почетком 2017. године, а у јануару ове године Грађевинска дирекција Србије расписала је јавну набавку за опремање једне од ове две зграде, што према информацијама из конкурсне документације укључује набавку, испоруку, монтажу и уградњу кућног и канцеларијског намештаја, опреме и уређаја за домаћинство. Предвиђен је и простор за рецепцију, улазни хол, простор за чистачице и канцеларијски простор за издавање.

Наведено је да зграда има 28 гарсоњера, 48 двособних станова, 26 трособних станова и два троипособна стана. На састанку представника МЗ и представника Грађевинске дирекције Србије речено је да се станови опремају за издавање, али је такође речено да није планирано да се у зградама отвори hostel.

С тим у вези постоје два проблема. Први проблем је тај што се изгледа заиста отвара hostel. Не знам да ли сте информисани да су станови чији су дакле број и квадратура наведени у позиву за јавну набавку, да су станови преграђени, да се у ходницима ових зграда граде купатила, те да је зграда опремљена намештајем фирме „Матис“.

Поставља се питање ко ће боравити у тој згради и коме се то намешта овај посао. Сада не знамо да ли је истина или не, у крају круже приче да се објекат припрема за смештај миграната, па би било добро да чујемо да ли је то истина. Исто тако, грађани који живе у околним објектима узнемирени су због тога што им није званично показан доказ да су објекти успешно очишћени од отровних материја.

Још једно питање је због чега власник фирме која је користила отровне материјале у изградњи није кривично одговарао. У питању је фирма „Екосекунд“, која се 90% налази у власништву породичне фирме господина Небојше Атанацковића, бившег председника Уније послодаваца Србије, који је уједно некадашњи потпредседник СПО, који је био посланик у Скупштини Србије у три мандата, био председник Одбора за трговину и туризам, а једно време био и председник општине Вождовац, те члан Социјално-економског савета Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има професор др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Што се тиче пренамене зграда које сте споменули, Грађевинска дирекција Србије нас о томе није информисала. Уколико су радили било какве врсте измена унутар самих зграда, то могу

и морају једино да раде уз дозволе. Али пре тога само да кажем да сваку врсту санирања ради пре свега Институт „Винча“ по највишим стандардима. Онда када све то буде готово, онда ћемо добити и информацију за њих.

Што се тиче овог другог, тражићемо информацију и да проверимо од Грађевинске дирекције Србије. Што се тиче власника те фирме, Министарство је, чим се тај случај десио, поднело ту кривичну пријаву. Оно што су нас информисали из тужилаштва јесте да је јако тешко подићи кривичну пријаву за нешто што практично није постојало у стандардима. Дакле, тај оплатол је у неким другим зградама радио свој посао на прави начин, овде није и тако даље. Не знамо судбину кривичне пријаве, али оно што је било до нас, ми смо заиста истог тренутка и урадили и можда ће овај закон у том смислу да нам помогне да у будућности немамо такве ситуације.

Што се тиче станара, као што сте и сами рекли, они су у новим зградама које су изграђене. Свакако то није требало да се деси, али, са друге стране, ни на један једини начин Грађевинска дирекција и Влада нису могли да утичу на такву ствар, просто нисмо могли знати да је тако нешто уопште могуће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Динић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Милићевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Весовићу.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Госпођо министре, члан 2. Предлога закона дефинише, иначе, боље појмове који се употребљавају у овом закону и ја сам покушао још неким речима испред дефиниције коју сте ви предложили да појачам дефинисаност тих појмова. Иначе, то је дивно и у реду, то је ваше мишљење. Моје је било да би можда боље било да је ово дато.

Иначе, у дискусији смо слушали о свему данас, и о путу Србије ка ЕУ, и о успесима садашње власти, и о неуспесима и како кажете злочинима бивше власти, и то је на мене могло да остави овакав или онакав утисак. Али оно што је по мени потпуно обележило ову дискусију јесте маса увреда које смо чули са ове друге стране где седи власт.

Сада ја вас молим, госпођо министар, пошто сте ви мене питали да ли ја људски подржавам изјаву посланика Српског покрета Двери господина Нога, и од те изјаве сам се ја јавно оградио, ја вас, госпођо министре, питам – да ли ви људски подржавате изјаву која је дошла од стране власти да је опозиција олигофрена?

Као здравствени радник морам да вам кажем да олигофренија представља менталну ретардацију душевне заосталости и слабоумности, да се према коефицијенту интелигенције дели на три степена: дебилност, имбецилност и идиотију, тако да, госпођо министре, чекам да ми кажете да ли ви ово подржавате.

Председавајући, нажалост, јуче нисте дали објашњење. Или нисте погледали стенограме, ваљда нисте били ту, вероватно сте били спречени другим пословима. Оваква увреда која је изречена спрам опозиције и спрам свих оних људи који у својој породици имају особе оболеле од ових обољења да прође без опомене, остаје мрљу на овој скупштини. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Нисам стигао да погледам. Ево, ја вам се извињавам, ако је то речено, али ја нисам стигао да погледам.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Звонимир Стевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Даме и господо народни посланици, овај предлог закона о грађевинским производима неће поправити стање када је у питању изградња објеката и сам квалитет изградње у Републици Србији, а да не говорим о самој легализацији у протекле три године. Од пописаних 2.050.000 објеката тренутно је легализовано 183.000.

Што се тиче грађевинске инспекције и њеног преласка у надлежност градова, поверење вршења инспекцијског надзора у области изградње објеката до 800 м², као и изградња објеката за које решење о грађевинској дозволи издаје Градска управа, отвара низ проблема у пракси.

Као прво, идеја Нацрта измена закона о планирању и изградњи је убрзање процедуре и транспарентност свих поступака, што је у директној супротности са одлуком да грађевинска инспекција буде централизована, док је у пракси тешко вршити директну контролу велике територије, конкретно за град Београд са једне позиције, и Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда, у смислу познавања проблема и терена сваке општине понаособ.

Затим, следећи проблем који такође прати грађевинску инспекцију је тај што неће моћи да се виде ранији поступци инспекцијског надзора по општинама, јер предмети се физички налазе у општинама, да би се знало на шта се тачно односи и шта све обухвата. Потребно је извршити увид у предмет који се налази у општинским базама, а надзор ће вршити други орган, у овом случају грађевинска инспекција у саставу града.

Остаје, даље, вечити проблем да не постоји или је јако лоша комуникација грађевинске инспекције са Секретаријатом за легализацију, који само обавести општине да је инвеститору нешто озакоњено, али не доставља никакав документ или копију, односно копију одобрења како би грађевински инспектори могли да имају увид у то шта се на терену ради. Ако тога нема, ствара се велика злоупотреба. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милетић Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Данијела Стојадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа (Спасоје) Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо министар, овај амандман се односи на декларацију која ће да стоји приликом производње грађевинског материјала у Србији. Ми не сумњамо да ће наши произвођачи апсолутно исправно, као и досада, да врше декларисање тога шта је састав, али, знате, поставља се питање, и покренули смо ту тему

јуче, а шта је оно што се увози у Србију, јер баш није апсолутно исправно да је то што се налази на декларацијама разних производа грађевинског материјала који долази из земаља ЕУ аутентично и на српском тржишту.

Ја не могу да замислим да чувена предузећа у Србији, попут аранђеловачких, јуче смо помињали „Бекамент“, ту имамо и „Шумадију гранит“, па имамо производњу студеничког камена који је чувен свуда у свету, да ће ти људи да се баве неким фалсификатом. Овај закон је једна књишка верзија прописа како то треба да се уреди да би могао да се нађе на тржишту, али поставља се питање шта је ваше министарство, шта је Влада Србије урадила да тим компанијама из Србије омогући да се оне нађу на, ево, европском тржишту.

Није тајна да су та предузећа, а многа од њих су једва преживела опстанак, она микропредузећа која сте ви такође помињали, никла из неких породичних фирми из одређених кредитних линија. Зашто Влада Републике Србије, гаранцијски фонд ове земље, а ми немамо српску развојну банку као што она постоји у Кини, у Русији, не помогну да један замах се да српском грађевинарству? Јер овако ми долазимо у ситуацију да ће то да буде пуко преживљавање.

Постојаће одређени инвестициони пројекти које раде, ево сада је то апсолутно у реду када су у питању кинеске, руске, азербејџанске компаније. Ми смо апсолутно против доласка „Бехтела“, који ће да користи било који материјал и да изграђује ову деоницу о којој је било речи, јер то је директни лоби Америчке амбасаде у корелацији са вама лично и Министарством, али поставља се питање како ове фирме и ко ће њима то да омогући или лепо да се каже – одлично, ви ћете да послујете по европским стандардима, али како да се нађете на тим тржиштима.

Не бих да правим опет рекламу оним фирмама које сам помињала, јер долазим са подручја Шумадије, али будите сигурни, јер познајем и лично те људе, да су сами себи омогућили пролаз на та тржишта. Слободна конкуренција, рећи ћете, слободан пролаз. Све је то тачно, али шта ћемо и како ћемо да осоколимо некога ко то треба да ради у будућности и како да повратимо оне изгубљене фирме које су некада биле препознатљиве?

Друго што хоћу да поставим као питање када говорим о овом, а питање је да ли ћемо до краја више имати и времена да се јављамо, јесте тзв. грађевински отпад. Процена стручњака је, а била је једна конференција прошле године, да Србија губи око 500 милиона евра на грађевинском отпаду. Та област уопште код нас није уређена и то је један ресурс који је можда мање познат било коме, а са друге стране, овде има и колега који су из лекарске струке, а нестручно и било какво рециклирање грађевинског отпада доводи до појачане бриге за здравље наших становника, без обзира на то у ком граду се налазе.

То су све питања на која би требало да имате ургентни одговор кроз јасне законе, кроз потенцијале које може да има свако од тих привредника. Лако је да се... Ја сам заиста погледала, као и све колеге посланици из Српске радикалне странке, нарочито када смо писали амандмане, овде пише и зато ми наглашавамо – српска декларација, српски производ, јер хоћемо да то буде аутентично наше. Све земље око нас су донеле такав закон који је унифициран и који је у сагласности са захтевима ЕУ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СТЕФАНА МИЛАДИНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштована министарко, ја се не бих сложила са уваженим колегама из опозиције када говоре да овај закон неће допринети квалитету градње у Републици Србији у будућности.

Пре свега, мислим да је ово изузетно важан закон и треба да постоји у нашем систему. Без обзира на то како га на крају усвојимо, верујем да ће у наредном периоду као резултат примене сигурно и овај закон, као и бројни закони претрпети извесне корекције и усаглашавања.

Сам члан 2. о којем данас расправљамо дефинише појмове, односно појмовник у овом закону.

У члану 2. став 1. тачка 12) каже се – хармонизовани стандард је европски стандард који је донет на основу захтева Европске комисије за примену у хармонизованом законодавству Европске уније.

Ја сам предложила да се ова тачка мења и гласи – хармонизовани стандард је европски стандард који се примењује као правна тековина ЕУ, а који је унет у домаће законодавство.

Заправо, сматрам да формулација коју сте предложили можда није најприкладнија и да се стандарди могу дефинисати као обавезни, али просто овај глагол „захтевати“ у овом смислу има неки контекст наредбе, па можда да размотрите још једном и прихватите овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Миладиновић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господа народни посланици, ја разумем неке колеге из опозиције који из својих програмских циљева критикују овај закон. Међутим, наше усклађивање законодавства са земљама у окружењу и са земљама ЕУ није због чланства Србије у ЕУ, већ на првом месту да бисмо онај део законодавства који има позитивне последице за целу српску привреду примењивали у Србији.

Сам закон о стандардизацији грађевинских производа јесте јако битан, јер нису само битни произвођачи. У крајњем случају, битни су корисници или конзументи тих грађевинских производа.

Усвајањем овог закона долазимо у ситуацију да не може више неки произвођач неке компоненте или дела, захваљујући релативно нижој цени, да продаје нешто што није стандардно, није квалитетно и на тај начин оштећује и грађанина Србије који зида своју зграду у којој ће да живи, а и омогућава несавесним инвеститорима да праве стамбене зграде које ће неке да продају и да купују јефтин материјал да би што је могуће више зарадили, а продају те исте станове као да су они направљени од првокласног материјала.

Међутим, и држава је конзумент ових производа. Ево, ја ћу то на једном примеру да објасним колико је битно. Рецимо, 2001. и 2002. године рађена је реконструкција ауто-пута од наплатне рампе Пожаревац до Бубањ потока и назад. Замислите како изгледа та реконструкција ауто-пута за време ДОС-ове владе 2001. и 2002. године кад реконструкцију тог ауто-пута ради Чуме. Замислите! Ево, осуђиван криминалац, најбољи пријатељ ДОС-ове владе ради реконструкцију ауто-пута без јавне набавке, без стандардизације, без пројекта, наводно неком револуционарном технологијом. Надзор? Замислите у то доба да је неки надзор смео да каже Чумету – није урађена реконструкција ауто-пута како треба? Вероватно би завршио у кесама, јер је то био период када нису постојали закони у Србији, односно постојали су, али се нису примењивали, и Србија није штитила своје грађане и своје службенике, него криминалце и мафијаше.

То да сам у праву говори чињеница да реконструкција ауто-пута, значи, обезбеђује несметано одвијање саобраћаја следећих 20 година, минимум. После само три или четири године поново је рађена реконструкција исте деонице. Па и то није ваљало. Они који знају и који користе тај део ауто-пута, доживели су да 2010. или 2011. године оне пукотине по ауто-путу буду крпљене битуменом. Значи, ставе обичног радника у некој опреми са брениром и он иде полако и крпи ауто-пут. Е, такве су биле реконструкције ауто-пута, док тај ауто-пут и та деоница ауто-пута коначно 2015. године нису урађени како треба. Сад је тај ауто-пут како треба и стоји тамо. Може ко не верује да провери.

Али шта сам хтео да кажем? Да бисмо избегли да криминалцима и мафијашима више на било који начин неким чудом буде омогућено да раде неке јавне радове, а мислим да то чудо не може да се деси следећих 30–40 година, да, ако ништа друго, бар оно што наплате и ураде како треба. Дотле, другарима из ДОС-а преостаје само да измишљају неке тајкуне нове, а штите оне који су их доводили на власт те 2001. године. Можда се неки и не сећају, били су мало мали, али то је њихов проблем, били су

њихови очеви заједно с тим тајкунима, били су њихови очеви са Чуметом и да не спомињем све са ким, да више никада не буду у ситуацији да на било који начин направе било какву штету грађанима Србије, па чак и кад раде неку реконструкцију ауто-пута.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 2. Предлога закона о грађевинским производима у суштини није правна норма и ништа не прописује. То је некакво тумачење појмова који се налазе у овом закону и наш став је принципијелан и увек предлагемо да се то брише зато што мислимо да непотребно оптерећује законски текст.

Иначе, закон о грађевинским производима је лош, а поготово, рећи ћу шта је суштина, због чега је лош, што ми немамо поверења у његову примену. Лош је зато што закон није прописао ко је тај, да ли појединац, да ли установа, да ли комисија, да ли инспектор, ко је то физичко или правно лице које ће рећи – да, овај грађевински материјал испуњава одређене стандарде, овај не испуњава. То мора да доведе у сумњу цео закон и то увек може довести до злоупотребе. Говорили смо више пута ових дана о томе и то је заиста озбиљна примедба.

Шта ми заправо мислимо шта сте ви хтели ових законом? Хајде да не буде забуне. Немамо ми ништа против тога, то смо већ рекли, да се ова материја уреди, да грађевински производи буду по одређеним стандардима, са одређеним квалитетом итд., али шта ми мислимо да се иза овога крије и шта је заправо намера Владе, а пре свега ресорног министра? С обзиром на то да се зна опредељење министра Зоране Михајловић и њени лични контакти са овим Кајлом Скотом, америчким амбасадором, ми мислимо да ће овим законом полако, неприметно да се заправо са нашег грађевинског тржишта истисну највећи инвеститори Кинези, а богами и Русија и Азербејџан су ту, такође, на значајном месту.

Како ће се то десити? Тако што ће неки грађевински материјал, рецимо, да се пропише да треба да има одређене перформансе и онда дође тај неко, нико сад још не зна ко, и уради, не знам, кинеска фирма, или набави циглу такву и такву, одговара свим условима и онда тај неко, невидљиви, иза завесе каже – е, не може цигла тих димензија, мора бити 0,1 милиметар мања. Дакле, то је апсолутно могуће.

И шта се онда дешава? Онда се каже – или изволите, узмите кредит, па набавите те цигле 0,01 центиметар мање или набавите ове из америчког „Бехтела“, који то већ има и за који смо, заправо, правили овај закон. Ето,

то је суштина, колико год ви вртили главом. Ми желимо, пре свега, да ово чују грађани, али да чују, богами, и народни посланици који ће гласати за ово. Када се ово појави као тема и као афера, немојте да буде да нисте знали, да вас нисмо упозорили.

Кад смо већ код тог „Бехтела“, знате, најпре морамо да подсетимо због јавности да сте ви, министарко Михајловић, направили скандал невиђених размера тако што сте дозволи да Кајл Скот поред вас у згради Владе призна лажну државу Косово без ваше реакције. То је нешто што би у свакој озбиљној држави изазвало или реконструкцију Владе и вашу смену или бисте сами схватили грешку па поднели оставку. Ово друго очигледно се неће десити, а ово прво и даље очекујемо.

Ви сте покушали у јавности и раније да нам, ето, и тај „Бехтел“, који је, иначе, на врло лошем гласу и ми смо говорили о томе да су они за 30% више радили и у Румунији и у Хрватској, да је хрватски министар због тога поднео оставку. Али шта је овде битно? Пре свега због јавности и због малог броја ваших истомишљеника који много воле Америку, „Бехтел“ није државна фирма. Однос са „Бехтелом“ нема никакве везе са САД и није било никакве потребе да амбасадор долази зато што ви потписујете неки меморандум са неком приватном фирмом. Ви добро знате, претпостављам да знате, да у Америци скоро ништа није државно. Знате ли ви да су Федералне резерве Централне банке у Америци у приватном власништву? Дакле, тамо нема ничег државног и овај однос са „Бехтелом“ нема никакве везе са САД или са неком државом САД.

Такође је општепознато да се у целој Америци ништа не ради без провизије. Тамо се ни добар дан не каже без провизије, то је просто код њих уобичајено и нормално, па је нормално и код њихових фирми које долазе код нас да на тај начин функционишу, и то је један од разлога зашто ви не волите Кинезе, Русе, Азербејџанце, односно ни њих а ни њихове фирме. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има министар госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Као што сте ви због грађана Србије изнели низ неистина, тако ја због грађана Србије да наведем да је све што кажу српски радикали све углавном полуистина или потпуна неистина; да буде по српски речено, потпуна лаж.

Али ја се не бих расправљала са вама, госпођо Радета; можда заиста, као што сам већ једном рекла, превазиђете себе од летошњих твитова. Него овако, да ја вама прочитам питање, односно одговор на питање везано за овај закон о грађевинским производима. Дакле, оно што сте питали, пре свега сви грађевински производи имају своју личну карту,

имај декларацију, имају тело које их оцењује. Дакле, све што радимо овим законом, радимо управо због тога да помогнемо нашој грађевинској оперативи, односно нашим произвођачима грађевинских производа.

Мислим да је покушај да на тај начин добијете неку, вероватно медијску, да вас људи виде, чују, не знам, да причате о томе да се овај закон прави за било кога, мислим да је баш погрешно. Некада се закони стварно јесу правили за разноразне произвођаче, извођаче итд, али то време се заиста променило. То се више не дешава.

Али, у сваком случају, члан 11. врло јасно каже – употреба грађевинских производа који носе српски знак усаглашености не може да буде онемогућен условима које одређује ималац јавних овлашћења када перформансе наведене у декларацији перформансама задовољавају захтеве за одговарајућу употребу.

Све лепо пише и, да сте заиста желели да грађанима Србије представите то, ви бисте то и урадили. Све друге приче о томе да ли мене треба сменити, не сменити, реконструисати, да ли сам амерички, онакав, овакав човек, ја заиста мислим да су то, рећи ћу у овом високом дому, лажи, а да није високи дом, рекла бих глупости. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реплика, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Захтев за смену Зоране Михајловић може за њу бити глупост, али не може бити лаж. То је апсолутна истина. Ми то тражимо већ месецима и то сваки пут врло аргументовано.

Закон о којем данас говоримо јесте нешто што ће бити тема афера врло ускоро, као што је сада са „Бехтелом“ афера, као што сте омогућили 10 милиона Кајлу Скоту. Питање је колико сте ви узели од тога, и то ћемо сазнати врло брзо и о томе ћемо обавестити јавност.

То што вама смета што српски радикали траже ваше разрешење, то је ваш проблем, али ви то немате право да кажете са тог места. Можете да одржите конференцију, да поведете вашег личног фотографа, што иначе радите, да позовете ваше личне новине, оне Шпрингерове, да то објаве, што увек радите, да ангажујете личног фризера и козметичара, који вам свако јутро долази у кућу, што увек радите.

Ви кажете – ја овде говорим само да би ме неко чуо и видео. Ја сам народни посланик и врло активна, говорим, износим ставове СРС-а, упозоравам грађане Србије на сваку недозвољену радњу било којег члана Владе Републике Србије. Ви сте нешто највише актуелни зато што највише и радите те недозвољене радње. Ја немам потребе да помињем вас, као што сте рекли, да би ме неко видео и чуо. И, за разлику од вас, госпођо Михајловић, мене овде ко год види и чује, и на сваком другом месту, види ме у гардероби коју сам купила својим парама, са шминком

коју сам купила својим парама, са парфемом који сам купила својим парама. Нисам трошила паре са картице Владе Републике Србије, као што сте радили ви.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

Повреда Пословника, Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Били сте дужни по члану 107. и 27, господине Арсићу, да реагујете зато што је министар Михајловић грубо злоупотребила своје присуство као овлашћени представник Владе по овим законима на овој седници када се директно у одговору обратила Посланичкој групи СРС да каже да ми не знамо шта говоримо, да износимо полуинформације, неистине итд. Да ли ми износимо истину или не, то ће оценити грађани Србије. Истина се утврђује на неком другом месту и о томе ће да се утврђује, поготово у случају госпође Михајловић.

Господине Арсићу, због јавности, достојанства ове скупштине, помиње се компанија „Бехтел“, која је тек потписала меморандум када је Зорана Михајловић дошла у ситуацију да са њима то уради. Још 2010. године су дошли. Тада је други министар био, нећу да спомињем име колеге, из мађинске странке тада, и такође је амерички амбасадор лобирала за ту компанију, тада Мери Ворлик.

Да ли ми говоримо истину? Говоримо истину. Да ли је та компанија чекала долазак Зоране Михајловић да то уради? Јесте. Да ли је због тога Зорана Михајловић постављена да буде под утицајем америчке амбасаде? Јесте. То су истине. То су чињенице, а то што је госпођа Михајловић нервозна, јер она није успела за све ово време, јер нема ни такав ауторитет ни утицај у СНС-у ни у јавности да буде Вучић уместо Вучића, то је њен проблем и немојте да своју нервозу преноси на народне посланике који говоре за интересе народа и државе, а то су српски радикали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић...

(Наташа Сп. Јовановић: Заштитите нас од таквих министара, молим вас.)

Колегиница Михајловић је одговарала на дискусију посланика колегинице Вјерице Радете и ја мислим да председавајући не треба да штити учеснике у дискусији.

Право на реплику, госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Што се тиче нервозе, ја не вичем и нисам нервозна, али сте ви сад баш викали, тако да ћу ја да замолим председавајућег да мене заштити од вас зато што морамо да цивилизовано разговарамо.

Када поново помињете тај „Бехтел“ и меморандум, онда ево, због јавности Србије, Влада Републике Србије је усвојила тај текст

меморандума и овластила министра саобраћаја да тај меморандум потпише. Пре тога је такође Влада Републике Србије усвојила споразум о развоју инфраструктуре између Владе САД и Владе Републике Србије и он је потписан испред председника ове земље Александра Вучића. То је једна ствар.

Такође, то да ли.. И заиста, у ствари, знате, понекада човек каже не треба се са вама уопште ни расправљати, али то да ли ја имам козметичара, да ли имам фризера, да ли имам, шта сте још рекли, да ли ми неко долази у кућу, дивно сте обавештени. Нисте баш у потпуности, али дивно сте обавештени. Међутим, ја заиста мислим да то није тема, а тема су амандмани на закон о грађевинским производима.

Ово како радимо, између осталог, са америчком компанијом и да ли ћемо радити итд. је исти начин како се ради и са Руском Федерацијом и са Турском, са којом смо сада потписали споразум са „Ташјапи“ фирмом за изградњу, као што знате, ауто-пута ка Босни и Херцеговини и рехабилитацију путева у рашкој области, исто као и са Народном Републиком Кином, тако да нема никакве разлике у том смислу.

То што ви покушавате да имате неке своје теорије завере, како да вам кажем, то је ваш проблем. Ја само желим да скренем пажњу на једну важну ствар. Грађани Србије ће, наравно, увек одлучити шта је истина а шта не. Онда када се будете изборили за цензус, онда свакако можете и да ме одмах истог тренутка смените.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Овим бисмо завршили са данашњим радом и настављамо сутра у 10.00 часова.

(Седница је прекинута у 17.55 часова.)